

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

FACTORS AFFECTING THE ORDINARY NATIONAL EDUCATION
TEST RESULTS OF GRADE 9 STUDENTS OF THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2559
KMITL-2016-ED-M-212-081

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FACTORS AFFECTING THE ORDINARY NATIONAL EDUCATION
TEST RESULTS OF GRADE 9 STUDENTS OF THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2016

KMITL-2016-ED-M-212-081

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRBANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

นักศึกษา

นางสาววารุณี คันธจันทร์

รหัสประจำตัว

56603091

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

พ.ศ.

2559

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.อำภาพรณ ดันตินาครกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 266 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .907 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.03 2) ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน (X_2) และการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3) ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คุณภาพการสอนของครู (X_1) และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6) ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัจจัยทั้ง 4 สามารถร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 19.2 และนำมาสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 30.208 + 2.903X_2 - 1.802X_3 + 1.449X_1 + .871X_6$$

$$\hat{Z}_y = .386(Z_{x2}) - .218(Z_{x3}) + .128(Z_{x1}) + .129(Z_{x6})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	FACTORS AFFECTING THE ORDINARY NATIONAL EDUCATION TEST RESULTS OF GRADE 9 STUDENTS OF THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2
Student	Miss. Varunee Kuntajun
Student ID	56603091
Degree	Master of Industrial Education
Program	Educational Administration
Year	2016
Thesis Advisor	Dr. Ampapan Tantinakhongul
Thesis Co-Advisor	Associate. Professor. Dr.Kanchana Boonphak

ABSTRACT

The objectives of this research were to study: the Ordinary National Education Test (O-NET) results of grade 9 students during the years 2014 – 2016; the level of students' opinions of factors affecting the O-NET results of grade 9 students; the relationship between factors affecting The O-NET results of grade 9 students; and the factors affecting The O-NET results of grade 9 students. The samples used in this study comprised 266 grade 9 students from schools under The Secondary Educational Service Area Office 2 in the academic year 2016 selected by multi stage sampling technique and the reliabilities of the questionnaire was 0.90. The statistics used for analyzing the data were percentage, mean, combined arithmetic mean, standard deviation, Pearson product-moment correlation coefficient and stepwise multiple regression Analysis.

The research results were as follows: 1) the O-NET results of grade 9 students of The Secondary Educational Service Area Office 2 during the years 2014 – 2016 had the average score of 44.03; 2) the level of students' opinions of factors affecting the O-NET results of grade 9 students was at high level; 3) the factor of students' background knowledge had a positive correlation with the O-NET results of students at .01 level of significance, while the factor of family's support for enhancing students' performance had a negative correlation with the O-NET results of Students at .01 level of significance and 4) The factors affecting the O-NET results of grade 9 students of The Secondary Educational Service Area Office 2 included the factor of background knowledge of students (X_2) and the factor of family's support for enhancing students' performance (X_3) which affected the O-NET results of students at .01 level of significance, while the factor of the teaching quality of teachers (X_1) and the environment inside school (X_6) affecting the O-NET results of students at .05 level of significance. The results were used to explain changes of the O-NET results of students of The Secondary Educational Service Area Office 2 at

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19.2 %. This was brought to construct predicting equations raw score and standard scores as

$$\hat{Y} = 30.208 + 2.903X_2 - 1.802X_3 + 1.449X_1 + .871X_6$$

$$\hat{Z}_y = .386(Z_{x2}) - .218(Z_{x3}) + .128(Z_{x1}) + .129(Z_{x6})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ก็ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.อำภาพรรณ ตันตินาครกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ รศ.ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ และ รศ.ดร. ธร สุนทรายุทธ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในขั้นตอนสุดท้ายจนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.ฐิยาพร กันตา ธนวัฒน์ ผศ.ดร.ภาไพกาญจน์ อินทร์น้อย ดร.วิสิทธิ์ ใจเถิง และดร.นันทพร แสงอุไร ที่ได้กรุณา ช่วยเหลือให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เพื่อปรับปรุง ให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมต่อการวิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการวิจัย และขอขอบใจนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่ให้ความร่วมมือในการเป็นกลุ่ม ตัวอย่าง ให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในการวิจัยนี้ได้เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ บิดาผู้ล่วงลับของ ผู้วิจัย มารดา ญาติ พี่น้อง ครู-อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง หากมีข้อผิดพลาด ประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

วารุณี ตันธจันทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	5
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	10
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	13
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน.....	20
2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน.....	37
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	74
4.3 ผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558.....	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	75
4.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	82
4.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	84
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	88
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	88
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	91
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก หนังสือราชการประกอบการดำเนินการวิจัย.....	111
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	121
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	126
ประวัติผู้เขียน.....	129

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงการวิเคราะห์กรอบแนวคิด.....	8
2.1 แสดงจำนวนโรงเรียนจำแนกตามขนาดและจำนวนนักเรียน.....	16
2.2 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น และจำนวนห้องเรียน.....	16
2.3 แสดงจำนวนบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2.....	17
2.4 แสดงจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา.....	17
2.5 แสดงจำนวนข้อสอบ O-NET มัธยมศึกษาปีที่ 3 แยกตามรูปแบบของข้อสอบ ปีการศึกษา 2558.....	24
2.6 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาภาษาไทย จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา 2558.....	24
2.7 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาสังคมศึกษา จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา 2558.....	25
2.8 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา 2558.....	25
2.9 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาคณิตศาสตร์ จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา 2558.....	26
2.10 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา 2558.....	27
2.11 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556.....	33
2.12 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557.....	34
2.13 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558.....	34
2.14 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 – 2558 จำแนกตามโรงเรียน 52 แห่ง.....	35
3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	66
3.2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	68
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	74
4.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	75
4.3 แสดงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	76
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านคุณภาพการสอนของครู.....	77
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง.....	78
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	79
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านความพร้อมของนักเรียน.....	80
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน.....	81
4.10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2.....	82
4.11 แสดงการวิเคราะห์ค่าความทนทานของปัจจัย (Tolerance) และค่าความเพี้ยนของการผันแปร (Variance inflation factor : VIF) ของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	83
4.12 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2.....	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการค้นหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2.....	85
4.14 แสดงผลการสร้างสมการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยวิเคราะห์ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise Multiple Regression Analysis).....	86

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2.1 แสดงโรดแมพเส้นทางการเพิ่มผลสัมฤทธิ์สู่เป้าหมาย.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับได้ว่าเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติและการแก้ไขปัญหาต่างๆของสังคม การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้เกิดความคิด สามารถพัฒนาอาชีพ ความเป็นอยู่และยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่า มีคุณภาพ มีคุณธรรมและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข และการศึกษายังเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยกับนานาประเทศ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ถือเป็นกรอบและแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ทั้งในเรื่องสิทธิหน้าที่ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีเจตนารมณ์สำคัญที่จะให้มีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2555 : 1)

การจัดการศึกษาจะเกิดคุณภาพได้มาตรฐานนั้น ย่อมต้องมีการประเมินผลการศึกษาทั้งระดับห้องเรียน ระดับโรงเรียนและระดับชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มาตรา 47 ได้กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ ประกอบไปด้วย การประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 34)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ทุกระดับมีเจตนารมณ์เช่นเดียวกันคือ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 2)

ในส่วนการประเมินผลเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนนั้นมีการประเมินจากหลายหน่วยงาน เช่น สำนักทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. เป็นต้น สำหรับการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมินที่จัดขึ้นโดย สทศ. นั้น ได้จัดการทดสอบที่เรียกว่า “การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน” (Ordinary National Education Test หรือ O-NET) ซึ่งเป็นการทดสอบวัดความรู้ ความคิดรวบยอดตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ป.6) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ทุกคนทุกสังกัด และเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกกระดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ. 2558 : 16)

การจัดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติหรือ สทศ. ได้เริ่มดำเนินการครั้งแรกในปีการศึกษา 2548 โดยจัดสอบ O-NET นักเรียนชั้น ม.6 ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 ทำการทดสอบจำนวน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และ 5) ภาษาอังกฤษ ในปีต่อมาได้เพิ่มการจัดสอบเพิ่มในกลุ่มนักเรียนชั้น ป.6 อีกจำนวน 3 สาระการเรียนรู้ ได้เพิ่มเติมการจัดสอบกับนักเรียนชั้นอื่นๆ และเพิ่มการสอบในสาระการเรียนรู้ที่ยังไม่ได้จัดสอบอีก 3 สาระการเรียนรู้ คือ 1) สุขศึกษาและพลศึกษา 2) ศิลปะ และ 3) การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี เพื่อให้ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในปีต่อ ๆ มา จนปีการศึกษา 2555 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้ผลการสอบ O-NET เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้น ป.6, ม.3 และ ม.6 โดยใช้ผลการเรียนของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาร่วมกับผลการสอบ O-NET โดยกำหนดสัดส่วนคะแนนของผลการเรียนของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาต่อคะแนนผลการสอบ O-NET ดังนี้ ปีการศึกษา 2555 สัดส่วนคะแนน 80:20 ปีการศึกษา 2556 สัดส่วนคะแนน 80:20 ปีการศึกษา 2557 สัดส่วนคะแนน 70:30 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) . 2557 : 92) ในปีการศึกษา 2558 นี้มีการลดวิชาสอบเหลือเพียง 5 วิชาหลักและให้ใช้สัดส่วนคะแนน 70 : 30 แทนประกาศเดิม

ตั้งแต่เริ่มมีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-NET) จนถึงปัจจุบันผลปรากฏตามรายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล ปี 2556 ในประเด็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย พบว่าด้านคุณภาพการศึกษา จากผลประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554 - 2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ข้อมูล ณ 17 กันยายน 2556 พบว่า สถานศึกษาทุกระดับการศึกษา มีคุณภาพและมาตรฐานไม่ครบทุกแห่ง คุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการ ยังไม่เป็นที่พอใจ พิจารณาจากข้อมูลดังนี้ ผลการประเมินคุณภาพระดับชาติด้านวิชาการ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ปีการศึกษา 2556 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งการทดสอบ O-NET (ป.6 ม.3 ม.6) ต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นส่วนใหญ่ ผลการประเมินในระดับนานาชาติ เช่น ผลสอบ Program for International Student Assessment (ผลสอบ PISA) 2012 พบว่า คะแนนการรู้เรื่องทั้ง 3 วิชา คือ การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า PISA 2009 แต่ก็ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD : Organisation for Economic Cooperation and Development ทุกวิชา และผลการประเมิน Trends in International Mathematics and Science Study 2011 (ผลสอบ TIMSS) พบว่า คะแนนความรู้วิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ก็ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยค่ากลาง และมาตรฐานความสามารถยังได้คะแนนต่ำกว่าในเรื่องการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณและความคิดสร้างสรรค์ ผลการประเมินของนักเรียนในระดับนานาชาติดังกล่าวเป็นตัวสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องยกระดับคุณภาพการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของนักเรียนอย่างเร่งด่วนเพื่อให้ก้าวทันนานาชาติ และเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้ผลการประเมิน PISA 2015 มีอันดับและคะแนนสูงขึ้นอันจะเป็นผลสะท้อนศักยภาพของพลเมืองไทยว่ามีความสามารถในการแข่งขันในอนาคตได้เมื่อเทียบกับประชาคมโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557 : ค - ข) ในปีการศึกษา 2557 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเพียงวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาที่ผ่านร้อยละ 50 นอกนั้นยังไม่ถึงร้อยละ 50 และจากรายงานสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) สรุปว่าในภาพรวมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2558 ส่วนใหญ่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2557 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาพบว่า วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย 42.64 วิชาสังคมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 46.24 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 30.62 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 32.40 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 37.63 ทุกวิชายังมีค่าเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), Online) จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าคะแนนสอบ O-NET ยังมีค่าเฉลี่ยที่ไม่ค่อยดี โดยเฉพาะวิชาหลัก ผลคะแนนยังไม่ถึงร้อยละ 50 ตามที่ตั้งเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองได้กำหนดไว้ จำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาผลคะแนนการทดสอบระดับชาตินั้นพื้นฐานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งเป็นเขตที่มีโรงเรียนในสังกัดมากถึง 52 โรงเรียน และมีความแตกต่างกันในด้านขนาดของโรงเรียนและบริบทต่างๆ พบว่ามีผลการจัดการศึกษาด้านคุณภาพการศึกษาซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบระดับชาตินั้นพื้นฐานของสถาบันทดสอบแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 ปรากฏผลคะแนนเฉลี่ยเรียงตามปีพ.ศ.2556, 2557, 2558 ดังนี้ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย 48.73, 38.11 และ 45.45 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 28.91, 34.80 และ 38.76 วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 41.72, 43.54 และ 42.75 วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีคะแนนเฉลี่ย 43.73, 50.36 และ 51.76 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 34.59, 30.54 และ 36.89 และอีก 3 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยเฉพาะปีการศึกษา 2556 – 2557 เนื่องจากในปีการศึกษา 2558 ยกเลิกการสอบใน 3 วิชานี้ ดังนี้ วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 61.65 และ 48.02 วิชาศิลปะ มีคะแนนเฉลี่ย 46.02 และ 64.31 และวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีคะแนนเฉลี่ย 48.15 และ 48.45 ในภาพรวมพบว่า วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ ศิลปะและการงานอาชีพ ในปีการศึกษา 2556 มีเพียงวิชาสุขศึกษา ที่มีคะแนนเฉลี่ยเกินร้อยละ 50 ในปีการศึกษา 2557 มี 2 วิชาที่มีคะแนนเกินร้อยละ 50 คือวิชาสังคมศึกษาและศิลปะ และในปีการศึกษา 2558 มีเพียงวิชาสังคมศึกษาที่มีคะแนนเกินร้อยละ 50 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2, 2558 : 8)

จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยมีการเพิ่มขึ้น ลดลง สลับกันในบางวิชา ภาพรวมส่วนใหญ่ยังมีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ในบางวิชา โดยเฉพาะวิชาหลัก จึงควรต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน เนื่องจากคะแนนสอบนี้เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพการศึกษา ซึ่งนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองได้ตั้งเป้าว่าในปี พ.ศ. 2561 คะแนนสอบ O-NET ใน 5 วิชาหลัก คือ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จะต้องได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 ขึ้นไป และจุดเน้นการดำเนินงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีงบประมาณ พ.ศ.2559 จุดเน้นที่ 1 ด้านการพัฒนาผู้เรียน ได้เน้นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระหลัก เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3 จากความจำเป็นดังกล่าวทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องกำหนดเป้าหมายว่าจะทำอย่างไรให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2558 : 29)

การที่คะแนนการทดสอบระดับชาติยังไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยในบางวิชาต่ำกว่าร้อยละ 50 และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยเกินไป อาจจะมาจกหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับผลวิจัยของสกริพร เซวณชัย (2552 : บทคัดย่อ) พบว่าคุณภาพการสอนของครู และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมส่งผลกระทบต่อคะแนน O-NET อรพรรณ โจมทา (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคะแนน O-NET พบว่าปัจจัยด้านเพศ การเรียนกวดวิชา และพฤติกรรมทบทวนก่อนสอบของนักเรียนแตกต่างกันส่งผลกระทบต่อคะแนน O-NET แตกต่างกับ สอดคล้องกับศิลาธิษฐาน ดำเพ็ง (2556 : บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน O-NET มีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน นักเรียนขาดการตระหนักและเห็นความสำคัญของการสอบ พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนไม่ดี สภาพแวดล้อมด้านครอบครัว และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ภาระงานของครูมีมาก จำนวนครูไม่เพียงพอ คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระที่สอน การเข้าถึงข้อมูลการสอบของครูมีน้อย ด้านผู้บริหาร มีนโยบายไม่ชัดเจนด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นตัวนักเรียนรายบุคคล เพื่อให้ส่งผลกระทบต่อคะแนนการสอบสูงขึ้น ด้านแบบทดสอบ มีเนื้อหาสาระและข้อบ่งชี้ที่กว้าง มีความหลากหลายทั้งข้อคำถาม คำตอบที่เลือก และแนวข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์ที่ครูผู้สอนและนักเรียน ไม่คุ้นเคย ช่วงเวลาในการสอบและแจ้งผลการสอบล่าช้า ไม่สามารถใช้ข้อมูลย้อนกลับไปแก้ปัญหาได้ ซึ่งกล่าวในทิศทางเดียวกันกับ เอื้อมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : บทสรุปผู้บริหาร) พบว่านักเรียนยังเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET น้อย นโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพวิชาการไม่ชัดเจน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเข้าถึงข้อมูล O-NET ของครูยังมีน้อย ครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ระดับความยากของข้อสอบ ช่วงเวลาในการสอบและการแจ้งผลการสอบล่าช้า คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระการสอน/ครูไม่ครบตามกลุ่มสาระ และภาระงานของครูมีมาก จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของนักเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ สิทธิรัตน์ ชินทอง (2555 : บทคัดย่อ) สรุปปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานคือ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความพร้อมของนักเรียน สอดคล้องกับ จุฬารักษ์ ออบมาลี (2553 : บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาซึ่งวัดจากคะแนน O-NET ในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยตรง ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยทางอ้อม ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) พบว่า ค่าอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระดับห้องเรียน มีตัวแปร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์สอนของครู และคุณภาพการสอนของครู และระดับโรงเรียน มีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร และสอดคล้องกับทฤษฎี โสซูมา (2558 : 3 - 4) พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ได้แก่ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม ความพร้อมของนักเรียน ความคิดเห็นต่อการทบทวน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการสอน

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อมของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวางแผนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 - 2558

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.2.4 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยคุณภาพการสอนของครู ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อมของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน อย่างน้อยหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ศศิธร สุริยา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติพร้อมผลการสร้างสมการพยากรณ์คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์คะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ มีทั้งหมด 8 ตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ความถนัดทางการเรียนด้านตัวเลข ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ความถนัดทางการเรียนด้านเหตุผล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .933 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เท่ากับ .871 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 8 ตัวสามารถอธิบายคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติได้ร้อยละ 87.1

สतिพร เขาวนชัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนน O-NET มีจำนวน 2 ตัว คือ ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครูและผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอื้อมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : บทสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ สรุปผลการวิจัยได้ 9 ประเด็นโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยดังนี้ นักเรียนเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET น้อย นโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพวิชาการไม่ชัดเจน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเข้าถึงข้อมูล O-NET ของครูยังมีน้อย ครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ระดับความยากของข้อสอบ ช่วงเวลาในการสอบและการแจ้งผลการสอบล่าช้า คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระการสอน/ครูไม่ครบตามกลุ่มสาระ และภาระงานของครูมีมาก

จุฬารัตน์ อบมาลี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยตรง ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ปัจจัยที่มีอิทธิพลในรูปแบบ ที่มีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยทางอ้อม ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู

จารุณันท์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของนักเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว ตัวแปรที่มีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ ตัวแปรที่มีผลน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทความย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 41.34 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเดิมเท่ากับ 3.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมโรงเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 , 3.89 , 3.92 และ 3.76 ตามลำดับ มีนักเรียนร้อยละ 78.3 เห็นประโยชน์ในการสอบ และร้อยละ 21.7 ไม่เห็นประโยชน์ในการสอบ และมีนักเรียนร้อยละ 33 เรียนกวดวิชา และร้อยละ 67 ไม่เรียนกวดวิชา สรุปปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) คือ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความพร้อมของนักเรียน

จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทความย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 70.42 ระดับห้องเรียน มีตัวแปรประสพการณ์สอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคุณภาพการสอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 99.87 ระดับโรงเรียน มีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 73.14

อรพรรณ โจมทา (2556 : บทความย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเพศ การเรียนกวดวิชา และพฤติกรรมการทบทวนก่อนสอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 แตกต่างกันส่งผลต่อคะแนน O-NET แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสม ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนน O-NET ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเห็นความสำคัญในการสอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนน O-NET ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ศิลาปัทธน์ ดำเพ็ง (2556 : บทความย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตำบล : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอดาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอดาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน นักเรียน ขาดการตระหนักและเห็นความสำคัญของการสอบ (O-NET) พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนไม่ดี สภาพแวดล้อมด้านครอบครัว และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ภาระงานของครูมีมาก จำนวนครูไม่เพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระที่สอน การเข้าถึงข้อมูลการสอบ (O-NET) ของครูมีน้อย ด้านผู้บริหาร มีนโยบายไม่ชัดเจนด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นตัวนักเรียนรายบุคคล เพื่อให้ส่งผลต่อคะแนน การสอบ (O-NET) สูงขึ้น ด้านแบบทดสอบ มีเนื้อหาสาระและขอบข่ายที่กว้าง มีความหลากหลายทั้ง ข้อคำถาม คำตอบที่เลือก และแนวข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์ที่ครูผู้สอนและนักเรียน ไม่คุ้นเคย ช่วงเวลาในการสอบและแจ้งผลการสอบล่าช้า ไม่สามารถใช้ข้อมูลย้อนกลับไปแก้ปัญหาได้

กฤษฎะ โสขมา (2558 : 3 - 4) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ราชบุรี ผลวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ พบว่า ตัวแปรเกณฑ์ คือ คะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์ (Y) ที่ สัมพันธ์กับตัวแปรพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม (X1) ความพร้อมของนักเรียน (X2) ความคิดเห็นต่อการทบทวน (X3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X4) และพฤติกรรมการสอน (X5) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบปกติ พบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม ความพร้อมของนักเรียนและความคิดเห็นต่อการทบทวน มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลในทิศทางบวก ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .488 และ ค่ากำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .238

และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังศึกษาแนวคิดของ Bloom (1976 : 167) ที่กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นความรู้ ทักษะ และความสามารถ ที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องนั้น ๆ การที่มีความรู้เดิมมากจะเป็นฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถแสดงตารางการวิเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงการวิเคราะห์กรอบแนวคิด

ปัจจัย	นักวิจัย									รวม	
	สตีรพร เชาวนชัย	ศศิธร สุริยา	จตุพร วงศ์ไชย	จารุรัตน์ โพธิ์ทอง	สิณัฐารัตน์ ชันทอง	จุฬารัตน์ ออมมาลี	กฤษฎะ โสขมา	ศศิธรณ์ คำเพ็ง	เอี่ยมพร พลินเจริญและคณะ		อรพรรณ โจมทา
คุณภาพการสอนของครู	/		/			/					3
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	/						/			/	3
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์		/									1
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู		/									1
ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา		/									1
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ		/									1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ปัจจัย	นักวิจัย									รวม	
	สตีเฟน เชาว์ชัย	ศศิธร สุริยา	จตุพร วงศ์ไชย	จารุพันธ์ โพธิ์ทอง	สิฏฐารัตน์ จันทร์ทอง	จุฬารัตน์ ออบมาลี	กฤษณะ โสขุมมา	ศัลปภัทรณ์ คำเพ็ง	เอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ		อรพรรณ โจนงทา
การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง		/	/	/							3
ความถนัดทางการเรียนด้านตัวเลข		/									1
คุณภาพการสอนของครู	/		/			/					3
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา		/									1
ความถนัดทางการเรียนด้านเหตุผล		/									1
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			/								1
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน			/	/	/	/					4
เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์			/			/					2
ประสบการณ์การสอนของครู			/								1
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร			/								1
ความพร้อมของนักเรียน				/	/		/				3
พฤติกรรมการสอนของครู				/				/	/		3
สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน				/				/	/		3
ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน					/	/		/	/		4
การเรียนกวดวิชา					/		/				2
ความสัมพันธ์ในครอบครัว					/						1
มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง						/					1
ความตั้งใจเรียน										/	1
เจตคติต่อการเรียน										/	1
การเห็นความสำคัญของการสอบ								/	/		2
นโยบายในการบริหารด้านวิชาการ								/	/		2
ลักษณะของแบบทดสอบ								/	/		2
สภาพแวดล้อมที่บ้าน								/	/		2

จากตารางที่ 1.1 ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มปัจจัยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แล้วเลือกปัจจัยที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป และสามารถสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน ได้ดังนี้

1. คุณภาพการสอนของครู

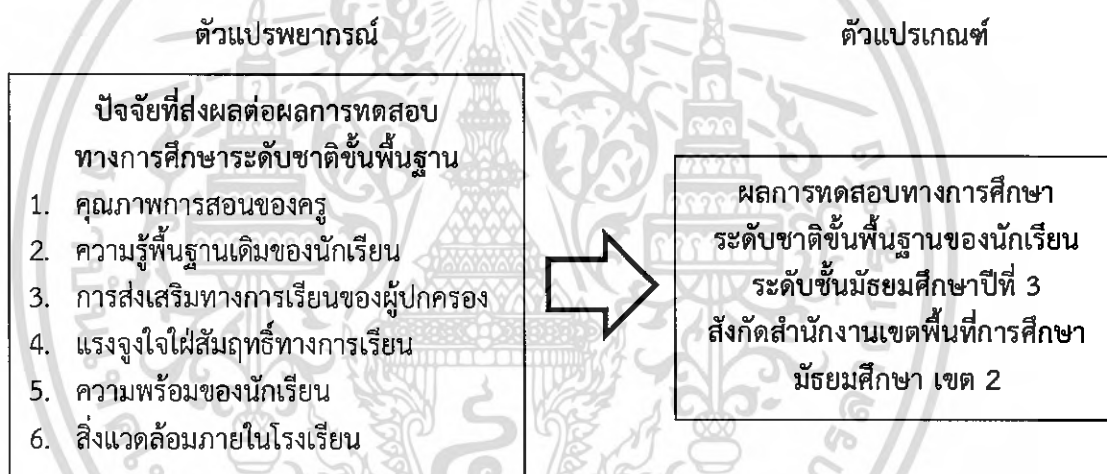
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
3. การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง
4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ความพร้อมของนักเรียน
6. สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

1.4.2 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ผู้วิจัยใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558

จากแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังแสดงตาม ภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 52 โรงเรียน จำนวน 23,097 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*power 3.1.9.2 โดยกำหนดขนาดอิทธิพลขนาดกลาง (Effect size f^2) ที่ 0.15 ระดับนัยสำคัญ (α error problem) ที่ 0.01 (ความเชื่อมั่นที่ 99 %) อำนาจการทำนาย Power ($1 - \beta$ error problem) ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0.99 (ทำนายผิดพลาดได้แค่ 1 %) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 242 คน เพื่อป้องกันการตอบรับกลับคืนอย่างไม่สมบูรณ์ จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 266 คน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Sampling) โดยจัดแบ่งสถานศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มแล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิค 50% และทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1.5.2.1 ตัวแปรพยากรณ์ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

- 1.5.2.1.1 คุณภาพการสอนของครู
- 1.5.2.1.2 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
- 1.5.2.1.3 การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง
- 1.5.2.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.5.2.1.5 ความพร้อมของนักเรียน
- 1.5.2.1.6 สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

1.5.2.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 - 2558

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน หมายถึง สิ่งที่เป็นสาเหตุทำให้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 - 2558 เปลี่ยนแปลงไปซึ่งประกอบด้วย

1.6.1.1 คุณภาพการสอนของครู หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพของครูทางด้านวิชาการและการจัดการเรียนการสอนซึ่งแสดงออกมาในด้านการเตรียมการสอน การจัดกระบวนการเรียนรู้อ มีการใช้เทคนิควิธีการสอน สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

1.6.1.2 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความสามารถเดิมที่เคยเรียนมาแล้วหรือผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.6.1.3 การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองให้การดูแลอบรม เลี้ยงดู จัดหา สนับสนุน ส่งเสริม ให้โอกาสตลอดจนเป็นกำลังใจให้กับนักเรียน ในการให้ผู้เรียนได้มีแนวทางการศึกษาที่ตรงตามศักยภาพของตนเองและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.6.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มีหวังและตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความเพียรพยายาม ทะเยอทะยาน กระตือรือร้นที่จะทำให้สำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.1.5 ความพร้อมของนักเรียน หมายถึง สภาพของนักเรียนที่มีภาวะทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จเพื่อให้ได้เกิด ความพึงพอใจในการเรียน

1.6.1.6 สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่หรือเกิดขึ้นในโรงเรียน ทั้งที่เป็นวัตถุ สิ่งของ ตัวบุคคล วิธีการ หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในสถานศึกษา และส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียนในทุกทาง

1.6.2 นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2558

1.6.3 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-Net : Ordinary National Educational Test) หมายถึง ผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 จัดสอบโดยสถาบันทดสอบแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ครอบคลุม 8 วิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ศิลปะ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา และการงานอาชีพและเทคโนโลยี ในปีการศึกษา 2556-2557 และครอบคลุม 5 วิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2558

1.6.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบ จัดการ ศึกษา ครอบคลุม 27 เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เขตคลองสามวา คันนายาว จตุจักร ดอนเมือง บางกะปิ บางเขน บึงกุ่ม ประเวศ มีนบุรี ลาดกระบัง ลาดพร้าว บางนา วังทองหลาง สวนหลวง สะพานสูง สายไหม หนองจอก หลักสี่ ห้วยขวาง คลองเตย ดินแดง บางรัก บางคอแหลม พระโขนง ยานนาวา วัฒนา และเขตสาทร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลพื้นฐานของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน
  - 2.2.1 ความหมาย
  - 2.2.2 วัตถุประสงค์ของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน
  - 2.2.3 ความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน
  - 2.2.4 ขอบเขตเนื้อหาสาระของแบบทดสอบ O-NET และรูปแบบของข้อสอบ
  - 2.2.5 การวัดและประเมินผลในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
  - 2.2.6 การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ
  - 2.2.7 สถิติผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 - 2558
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน
  - 2.3.1 คุณภาพการสอนของครู
  - 2.3.2 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
  - 2.3.3 การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง
  - 2.3.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 2.3.5 ความพร้อมของนักเรียน
  - 2.3.6 สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.4.1 งานวิจัยภายในประเทศ
  - 2.4.2 งานวิจัยภายในต่างประเทศ

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

จากการศึกษาเอกสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2558 : 1-114) ได้ดังนี้

2.1.1 ประวัติความเป็นมาและบริบททั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ 17 สิงหาคม 2553 และได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2553 จึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 ต้องถูกยกเลิก ตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2553 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้รวมโรงเรียนมัธยมในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 36 โรงเรียนกับโรงเรียนมัธยมในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 15 โรงเรียน รวมโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 51 โรงเรียน และมีการจัดตั้งโรงเรียนใหม่ จำนวน 1 โรงเรียน รวมเป็น 52 โรงเรียน มีเขตปกครอง รวม 27 เขตปกครอง ที่ตั้ง 1126 ถนนลาดพร้าว แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310 (ตั้งอยู่ในโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์) นายปรีชา จิตรสิงห์ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เป็นท่านแรก และปัจจุบันนายไพรัช แสงทอง เป็นผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจหลักในการส่งเสริม สนับสนุน และบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีบริบททั่วไป ดังนี้

ที่ตั้งและอาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดปทุมธานี ในเขตรับผิดชอบด้านการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดสมุทรปราการ ในเขตรับผิดชอบด้านการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ในเขตรับผิดชอบด้านการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1
ตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดนนทบุรีและกรุงเทพมหานคร ในเขตรับผิดชอบด้านการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

เขตพื้นที่บริการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 27 เขต ดังนี้ เขตคลองสามวา คันนายาว จตุจักร ดอนเมือง บางกะปิ บางเขน บึงกุ่ม ประเวศ มีนบุรี ลาดกระบัง ลาดพร้าว วังทองหลาง สวนหลวง สะพานสูง สายไหม หนองจอก หลักสี่ ห้วยขวาง คลองเตย ดินแดง บางคอแหลม บางนา บางรัก พระโขนง ยานนาวา วัฒนา และเขตสาทร

2.1.2 สภาพการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ถนนลาดพร้าว เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 เขตการปกครอง เป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพุทธศักราช 2546 และ 2553 เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจกระจายอำนาจ การบริหารจัดการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ มีเอกภาพในการบริหารจัดการศึกษา บริหารงานมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยแบ่งส่วนราชการภายในตามโครงสร้างการบริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ดังนี้

1. กลุ่มอำนาจการ
2. กลุ่มบริหารงานบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กลุ่มนโยบายและแผน
4. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
5. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
6. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
7. หน่วยตรวจสอบภายใน
8. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสถานศึกษาในสังกัด 52 แห่ง

2.1.3 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

2.1.3.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.3.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบรวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

2.1.3.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3.4 กำกับดูแลติดตามและประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3.5 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3.6 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3.7 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กร ชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่ จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3.9 ดำเนินการ และประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

2.1.3.10 ประสานส่งเสริมการดำเนินการของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้านการศึกษา

2.1.3.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ระบบบริหารจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 บริหารงานโดย การมีส่วนร่วมขององค์กรคณะบุคคล ตามแนวทางการกระจายอำนาจการบริหารจัดการ ให้สำนักงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ประกอบด้วยคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา

2.1.4 ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 คู่มือรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2558 ดังนี้

2.1.4.1 สถานศึกษา

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนโรงเรียนจำแนกตามขนาดและจำนวนนักเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนโรงเรียน
ขนาดเล็ก	นักเรียน 1 – 500 คน	0
ขนาดกลาง	นักเรียน 501 – 1,500 คน	5
ขนาดใหญ่	นักเรียน 1,501 – 2,500 คน	23
ขนาดใหญ่พิเศษ	นักเรียน 2,500 คนขึ้นไป	24
รวม		52

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2558 : 1-114)

2.1.4.2 นักเรียน

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น และจำนวนห้องเรียน

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)			จำนวนห้องเรียน
	ชาย	หญิง	รวม	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	11,398	12,369	23,767	550
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	10,918	11,937	22,855	549
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	11,283	12,243	23,526	556
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	7,985	11,283	19,268	521
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	7,685	11,025	18,710	517
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	8,704	12,129	20,833	519
รวมทั้งสิ้น	57,973	70,986	128,959	3,212

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2558 : 1-114)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.1.4.3.1 จำนวนบุคลากรทางการศึกษา

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 2 (ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2558)

ประเภทบุคลากร	จำนวนคน
ผู้อำนวยการ	1
รองผู้อำนวยการ	4
กลุ่มผู้อำนวยการ	6
กลุ่มบริหารงานบุคคล	12
กลุ่มนโยบายและแผน	6
กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา	8
กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา	14
กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์	6
หน่วยตรวจสอบภายใน	3
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	1
ลูกจ้างประจำ	1
ลูกจ้างชั่วคราว	14
รวมทั้งสิ้น	76

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2558 : 1-114)

2.1.4.3.2 จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา
(ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2558)

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	จำนวนคน
ผู้อำนวยการโรงเรียน	52
รองผู้อำนวยการโรงเรียน	175
ครู	5,085
รวมทั้งสิ้น	5,312

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2558 : 1-114)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ทิศทางการพัฒนาการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กำหนดทิศทางการบริหารจัดการศึกษา เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ในการบริหารจัดการ ดังนี้

2.1.4.1 วิสัยทัศน์

เป็นสำนักงานมาตรฐาน จัดการศึกษามีคุณภาพระดับสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย

2.1.4.2 พันธกิจ

2.1.4.2.1 บริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2.1.4.2.2 พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ระดับมาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย

2.1.4.2.3 ส่งเสริม สนับสนุน โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

2.1.4.2.4 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีทักษะ และสมรรถนะด้านการบริการอย่างมี

อาชีพ

2.1.4.3 ค่านิยมองค์กร

องค์กรทันสมัย เต็มใจบริการ บริหารแบบมืออาชีพ

2.1.4.4 เป้าประสงค์

2.1.4.4.1 ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล มีความเป็นไทย อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.4.4.2 ประชากรวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพทั่วถึง และเสมอภาค

2.1.4.4.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

2.1.4.4.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ การบริการ และเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษา ขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพตามมาตรฐานสากล

2.1.4.5 กลยุทธ์

จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จึงกำหนดกลยุทธ์ ปิงบประมาณ พ.ศ. 2559 จำนวน 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึงครอบคลุมผู้เรียนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารจัดการ

2.1.4.6 จุดเน้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กำหนดจุดเน้นการดำเนินงาน ใน ปิงบประมาณ พ.ศ. 2559 โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จุดเน้นด้านผู้เรียน

1.1 นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญสู่มาตรฐานสากล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระหลักเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3

1.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการส่งเสริมให้มีแรงจูงใจสู่อาชีพด้วยการแนะแนวทั้งโดยครูและผู้ประกอบอาชีพต่างๆ (ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า สถานประกอบการ) และได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพสุจริตในอนาคต

1.1.3 นักเรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์อย่างน้อย 2 ภาษา ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เหมาะสมตามช่วงวัย

1.1.4 ปรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รักสามัคคี ปรงอดอง สมานฉันท์ รักษาชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ภูมิใจในความเป็นไทย ห่างไกลยาเสพติด มีคุณลักษณะและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

1.2.1 ส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย ห่างไกลยาเสพติด มีคุณลักษณะและทักษะทางสังคมด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

1.3 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นรายบุคคล

1.3.1 พัฒนาและส่งเสริมเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพเป็นรายบุคคล

ส่วนที่ 2 จุดเน้นด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.1 ครูได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะในการสื่อสารมีสมรรถนะในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.1 พัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีองค์ความรู้มีทักษะในการสื่อสารสมรรถนะสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน

2.1.2 ส่งเสริมและสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนาตนเองตามแผนพัฒนาตนเอง (ID Plan)

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารงานทุกด้านให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.2.1 พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้รับการพัฒนา

2.2.2 พัฒนาการบริหารวิชาการในศตวรรษที่ 21 (สำหรับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง)

2.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน

2.3.1 พัฒนาระบบแรงจูงใจให้ได้มาตรฐานและมีความสอดคล้องกับผลการปฏิบัติงาน

2.3.2 พัฒนาให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพและความภูมิใจในการมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์ผลงานแบบมืออาชีพ

2.4 องค์กร คณะบุคคลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง วางแผนและสรรหาคูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนและสังคม

2.4.1 องค์กรและคณะบุคคลได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างความตระหนักจิตสำนึกความรับผิดชอบและผลประโยชน์ส่วนรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 ปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการที่เกี่ยวข้องให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนชุมชน และสังคมโดยมีระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน

ส่วนที่ 3 จุดเน้นด้านการบริหารจัดการ

3.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาบริหารจัดการโดยมุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน

3.1.1 โรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพภายนอกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศได้รับการแก้ไข ช่วยเหลือ นิเทศ ติดตาม และประเมินผล โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นผู้ประสานงานหลักให้โรงเรียนทำแผนพัฒนาเป็นรายโรงเรียนร่วมกับผู้ปกครองชุมชน และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพโดยใช้มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัฒนาระบบการช่วยเหลือ กำกับ ติดตามตรวจสอบการบริหารจัดการงบประมาณที่มีประสิทธิภาพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3.1.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชิดชูเกียรติโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอัตราการออกกลางคันลดลง มีพฤติกรรมเสี่ยงลดลงอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

3.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.2.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ส่งเสริมการระดมทรัพยากรในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน

2.2.1 ความหมายของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน

จากการศึกษาเอกสารของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2558 : บทนำ) ได้กล่าวไว้ว่า การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET : Ordinary National Educational Test) หมายถึง การทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนในปลายสุดของแต่ละระดับชั้น ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จำนวน 67 มาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ และงานอาชีพและเทคโนโลยี

โดยได้เริ่มต้นดำเนินการครั้งแรกในปีการศึกษา 2548 โดยจัดสอบ O-NET นักเรียนชั้น ม.6 ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 ทำการทดสอบจำนวน 5 กลุ่มสาระ ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษ จากนั้นในปีต่อมาได้เพิ่มการจัดสอบ O-NET เพิ่มในกลุ่มนักเรียนชั้น ป.6 อีก จำนวน 3 กลุ่มสาระ และได้เพิ่มเติมการจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอบกับนักเรียนชั้นอื่นๆ เพิ่มเติมและเพิ่มการสอบในสาระที่ยังไม่ได้จัดสอบอีก 3 สาระ คือ สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ และการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2558 : 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานไว้ ดังนี้

2.2.2.1 เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลัก สูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2.2.2 เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลัก สูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2.2.3 เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษาตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2.2.4 เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน

2.2.2.5 เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ

2.2.3 ความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน

จากการศึกษาเอกสารของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) . (2557 : 77) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET ที่ย่อมาจาก Ordinary National Education Test ว่าเป็นการสอบที่ถูกกำหนดขึ้นตามกฎหมาย จึงเป็นความ จำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญต่อกระบวนการบริหารจัดการสอบให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ผลการทดสอบได้รับความเชื่อถือและยอมรับจากสาธารณชน รวมถึงต้องมีการเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะทำข้อสอบ ตั้งใจสอบ เพราะผลการสอบหรือคะแนนของผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงคุณภาพ การจัดการศึกษา ซึ่งสะท้อนได้ทั้งระดับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และในภาพรวมระดับประเทศ ผลจากการทดสอบสามารถชี้จุดเด่น จุดควรพัฒนาของผู้เรียนในทุกระดับ และสามารถนำไปใช้พัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษาได้ ซึ่งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้เสนอแนะ การนำคะแนน O-NET ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ดังนี้

1. ระดับนักเรียน ใบรายงานผลการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แสดงคะแนน ของนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนสามารถดูผลคะแนนของตนเองในแต่ละวิชาว่าสูงกว่าหรือต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยของระดับโรงเรียน ระดับสังกัดและระดับประเทศ เพื่อเป็นการประเมินและพัฒนาตนเองให้มี ผลการเรียนรู้ยิ่งขึ้น

2. ระดับครูผู้สอน ครูผู้สอนแต่ละรายวิชาสามารถดูผลคะแนนรายวิชาที่ตนเองสอนจากใบ รายงานผลการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ฉบับที่ 1 เป็นการรายงานผลการสอบรายบุคคล ของนักเรียนทั้งโรงเรียน

3. ระดับผู้บริหารสถานศึกษา ต้องพิจารณาค่าสถิติทุกกลุ่มสาระวิชาและแยกย่อยรายมาตรฐาน การเรียนรู้ ซึ่งผู้บริหารสามารถพิจารณาผลการสอบในภาพรวมของทุกวิชาจากคะแนนเฉลี่ยของ โรงเรียนเทียบเคียงกับโรงเรียนที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน หรือโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดเดียวกันที่มีสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนที่ใกล้เคียงกัน และระดับประเทศ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนยิ่งขึ้น โดยใช้ระบบการนิเทศฯ แล้วส่งเสริม สนับสนุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ในใบรายงานผลฉบับที่ 2 และ 3 ค่าสถิติระดับศูนย์สอบ (ป.6 และม.3) แยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ แสดงคะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่ ซึ่งเขตพื้นที่นำไปใช้ส่งเสริม สนับสนุนฯ สถานศึกษาในสังกัดได้

5. ระดับต้นสังกัดของโรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถนำผลการสอบ O-NET ไปวิเคราะห์เพื่อ พัฒนาครูผู้สอนในสังกัดให้มีความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชาที่สอน กระตุ้นผู้บริหารสถานศึกษาให้ นิเทศ กำกับติดตาม จัดทำระบบช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งผลักดันให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนสอน การวัดและประเมินผล

6. ระดับประเทศ กระทรวงศึกษาธิการนำผลการสอบ O-NET ไปใช้ในการส่งเสริม สนับสนุนให้ภายในปี พ.ศ. 2561 ให้ผลการสอบ O-NET 5 วิชาหลักของนักเรียนทั้งประเทศมีคะแนน เฉลี่ยมาก กว่าร้อยละ 50 ให้เป็นไปตามเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552- 2561) ให้คนไทย การศึกษาไทยมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล

นอกจากนี้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานได้ประกาศนโยบายการนำคะแนน O-NET มาใช้ยกระดับคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมาย การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง โดยคณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองได้ กำหนด เป้าหมายยุทธศาสตร์ ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพผู้เรียนด้าน ผลสัมฤทธิ์ไว้ในเป้าหมายยุทธศาสตร์ข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและได้ มาตรฐานระดับสากล โดยมีตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักจากการ ทดสอบระดับ ชาติมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 50 และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติ (ผลทดสอบ PISA) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ การการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดเส้นทางสู่เป้าหมายดังแผนภาพที่ 2.1

ปี 2561	8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	55
ปี 2560	8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	52
ปี 2559	8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	50
ปี 2558	8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	48
ปี 2557	ภาษาไทย, คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์, อังกฤษ, สังคมศึกษา	46
ปี 2556	ภาษาไทย, คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์, อังกฤษ	44
ปี 2555	ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์	42
	ภาษาไทย, คณิตศาสตร์	40
	กลุ่มสาระการเรียนรู้เป้าหมาย ที่เป็นจุดเน้น	เป้าหมาย (คะแนน เฉลี่ยร้อยละ)

แผนภาพที่ 2.1 แสดงโรดแมพ เส้นทางเพิ่มผลสัมฤทธิ์สู่เป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้เสนอแนวทางการยกระดับผลการทดสอบ O-NET ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลคะแนนย้อนหลัง 3 ปี เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดควรพัฒนาเร่งด่วน โดยเฉพาะมาตรฐาน/ตัวชี้วัดตามหลักสูตรในลำดับท้ายๆ ที่นักเรียนยังมีความรู้ความเข้าใจน้อยหรือน้อยมาก นำจุดควรพัฒนาเร่งด่วนมาวางแผนปรับปรุง แก้ไขต่อไป

2. ปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ของครู มุ่งเน้นให้ครูจัดการเรียนรู้โดยยึดมาตรฐาน/ตัวชี้วัดตามหลักสูตร (ไม่ใช่สอนตามหนังสือเรียน) จัดให้มีการแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่นำนักเรียนบรรลุมาตรฐาน/ตัวชี้วัดได้อย่างมีคุณภาพ

3. X-Ray นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาการอ่าน เขียน คิดคำนวณ และแก้ปัญหา เป็นรายสถาน ศึกษา รายห้องเรียน จนถึงรายบุคคล เร่งรัดให้มีการดูแลเป็นพิเศษเพื่อให้สมรรถนะทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนา

4. เตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการทดสอบสำคัญ ๆ อาทิ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) การประเมินนักเรียนระดับนานาชาติ (PISA TIMSS) เป็นต้น สร้างความคุ้นเคยการทำข้อสอบรูปแบบที่เน้นการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง รวมทั้งสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของประโยชน์ในการทดสอบ

5. เพิ่มสมรรถนะครูด้านการวัดและการประเมินผลนักเรียน โดยจะดำเนินการร่วมกับสถาบันทดสอบแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะด้านการวัดและการประเมินที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การประเมินความก้าวหน้า และสามารถวิเคราะห์นักเรียนจากผลการประเมิน สามารถใช้ผลประเมินพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. นิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างสม่ำเสมอ (อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง)

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังได้นำเสนอปัจจัยสู่ความสำเร็จ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายไว้ ดังนี้

1. การบริหารจัดการโครงการและกิจกรรมในการยกระดับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของทุกระดับต้องมีการบูรณาการเชื่อมโยงกันทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

2. ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต้องมีความตระหนักให้ความสำคัญและร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการศึกษอย่างจริงจัง

3. ต้องมีระบบติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานขับเคลื่อนการยกระดับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่เข้มแข็ง โดยมีการติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ และประเมินผลการดำเนินงานระยะครึ่งปีและสิ้นสุดปีงบประมาณ

4. ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวที่เว็บไซต์ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อการวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

2.2.4 ขอบเขตเนื้อหาสาระของแบบทดสอบ O-NET และรูปแบบของข้อสอบ

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2559 : Online) ได้จัดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครอบคลุม 5 กลุ่มสาระฯ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ โดยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา สาระข้อสอบและรูปแบบของข้อสอบ O-NET ดังตารางที่ 2.5 – 2.10 ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 แสดงจำนวนข้อสอบ O-NET มัธยมศึกษาปีที่ 3 แยกตามรูปแบบของข้อสอบ
ปีการศึกษา 2558 (ข้อมูล ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2558)

ที่	รูปแบบ	วิชา									
		ภาษาไทย		สังคมศึกษา		อังกฤษ		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
		จำนวนข้อ	คะแนน	จำนวนข้อ	คะแนน	จำนวนข้อ	คะแนน	จำนวนข้อ	คะแนน	จำนวนข้อ	คะแนน
1	ปรนัย										
	1.1) 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ	40	80	45	90	50	100	25	80	40	80
	1.2) 4 ตัวเลือก 2 คำตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	1.3) 5 ตัวเลือก 1 คำตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	1.4) 5 ตัวเลือก 2 คำตอบ	10	20	-	-	-	-	-	-	-	-
2	ปรนัย หลายตัวเลือก 1 คำตอบ	-	-	5	10	-	-	-	-	-	-
3	ปรนัย หลายตัวเลือก มากกว่า 1 คำตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	5	20
4	แบบเลือกคำตอบจากแต่ละหมวดที่สัมพันธ์กัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	แบบบรรยายคำตอบที่เป็นคำ/ตัวเลข	-	-	-	-	-	-	5	20	-	-
	รวม	50	100	50	100	50	100	30	100	45	100
	จำนวนเวลาที่ใช้สอบ	90 นาที		90 นาที		90 นาที		90 นาที		90 นาที	

จากตารางที่ 2.5 พบว่า รูปแบบของข้อสอบ O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 4 รูปแบบ คือ ปรนัย 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ ทั้ง 5 วิชา ปรนัย หลายตัวเลือก 1 คำตอบ ในวิชาสังคมศึกษา ปรนัย หลายตัวเลือก มากกว่า 1 คำตอบ ในวิชาวิทยาศาสตร์ และแบบบรรยายคำตอบที่เป็นคำ/ตัวเลข ในวิชาคณิตศาสตร์

ตารางที่ 2.6 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาภาษาไทย จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
ประจำปีการศึกษา 2558 (สอบ 27 – 28 กุมภาพันธ์ 2559)

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3)	
	ข้อ	คะแนน
สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1	12	24.0
สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1	8	16.0
สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1	8	16.0
สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1	15	30.0
สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1	7	14.0
รวม	50	100
จำนวนเวลาที่ใช้สอบ	90 นาที	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาสังคมศึกษา จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
ประจำปีการศึกษา 2558 (สอบ 27 - 28 กุมภาพันธ์ 2559)

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3)	
	ข้อ	คะแนน
สาระที่ 1 ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม		
มาตรฐาน ส 1.1	8	16.0
มาตรฐาน ส 1.2	2	4.0
สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม		
มาตรฐาน ส 2.1	6	12.0
มาตรฐาน ส 2.2	4	8.0
สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์		
มาตรฐาน ส 3.1	4	8.0
มาตรฐาน ส 3.2	6	12.0
สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์		
มาตรฐาน ส 4.1	2	4.0
มาตรฐาน ส 4.2	5	10.0
มาตรฐาน ส 4.3	3	6.0
สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์		
มาตรฐาน ส 5.1	4	8.0
มาตรฐาน ส 5.2	6	12.0
รวม	50	100
จำนวนเวลาที่ใช้สอบ	90 นาที	

ตารางที่ 2.8 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
ประจำปีการศึกษา 2558 (สอบ 27 - 28 กุมภาพันธ์ 2559)

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3)	
	ข้อ	คะแนน
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.1	15	30.0
มาตรฐาน ต 1.2	12	24.0
มาตรฐาน ต 1.3	15	30.0
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม		
มาตรฐาน ต 2.1	3	6.0
มาตรฐาน ต 2.2	5	10.0
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น		
มาตรฐาน ต 3.1	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3)	
	ข้อ	คะแนน
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก		
มาตรฐาน ต 4.1	-	-
มาตรฐาน ต 4.2	-	-
รวม	50	100
จำนวนเวลาที่ใช้สอบ	90 นาที	

หมายเหตุ มาตรฐาน ต 3.1 และมาตรฐาน ต 4.1 - 4.2 เป็นเนื้อหาที่มีการแทรกอยู่ในทุก ๆ มาตรฐานในสาระที่ 1 เป็นสถานการณ์ที่ปรากฏในการสื่อสารทางภาษาที่ปรากฏในทุก ๆ มาตรฐาน

ตารางที่ 2.9 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาคณิตศาสตร์ จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา 2558 (สอบ 27 - 28 กุมภาพันธ์ 2559)

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3)	
	ข้อ	คะแนน
สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ		
มาตรฐาน ค 1.1	1	3.2
มาตรฐาน ค 1.2	3	9.6
มาตรฐาน ค 1.3	-	-
มาตรฐาน ค 1.4	1	3.2
สาระที่ 2 การวัด		
มาตรฐาน ค 2.1	2	6.4
มาตรฐาน ค 2.2	1	3.2
สาระที่ 3 เรขาคณิต		
มาตรฐาน ค 3.1	2	6.4
มาตรฐาน ค 3.2	4	12.8
สาระที่ 4 พีชคณิต		
มาตรฐาน ค 4.1	1	3.2
มาตรฐาน ค 4.2	5	16.0
สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น		
มาตรฐาน ค 5.1	1	3.2
มาตรฐาน ค 5.2	4	12.8
มาตรฐาน ค 5.3	-	-
สาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์		
มาตรฐาน ค 6.1	5	20
รวม	30	100
จำนวนเวลาที่ใช้สอบ	90 นาที	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.10 แสดงขอบเขตของเนื้อหา วิชาวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
ประจำปีการศึกษา 2558 (สอบ 27 - 28 กุมภาพันธ์ 2559)

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3)	
	ข้อ	คะแนน
สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต		
มาตรฐาน ว 1.1	3	6.0
มาตรฐาน ว 1.2	3	8.0
สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม		
มาตรฐาน ว 2.1	5	12.0
มาตรฐาน ว 2.2	2	4.0
สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร		
มาตรฐาน ว 3.1	4	8.0
มาตรฐาน ว 3.2	2	4.0
สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่		
มาตรฐาน ว 4.1	8	18.0
มาตรฐาน ว 4.2	5	12.0
สาระที่ 5 พลังงาน		
มาตรฐาน ว 5.1	6	14.0
สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก		
มาตรฐาน ว 6.1	-	-
สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ		
มาตรฐาน ว 7.1	5	10.0
มาตรฐาน ว 7.2	2	4.0
สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
มาตรฐาน ว 8.1	-	-
รวม	30	100
จำนวนเวลาที่ใช้สอบ	90 นาที	

2.2.5 การวัดและประเมินผลหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 10) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลัก สูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตี ความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจผลการเรียน สถานศึกษาต้องดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มี กระบวนการจัดการที่เป็นระบบ และกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผลการประเมินถูกต้องตามสภาพความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอก ตามระบบประกันคุณภาพ การศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5.1 สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

2.2.5.2 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร จัดให้มีการประเมิน การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.2.5.3 การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

2.2.5.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียน การสอนต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลายเพื่อให้สามารถวัดและประเมินผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับ สิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติวิชาและระดับชั้นของผู้เรียนโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้

2.2.5.5 การประเมินผลการเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการจัดการเรียนและตัดสินผลการเรียน

2.2.5.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผล การเรียนรู้

2.2.5.7 ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาต่างๆ

2.2.5.8 ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐาน การประเมินผล การเรียน รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียน ของผู้เรียน

องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 10-13) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ มีความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาตามตัวชี้วัดในรายวิชาพื้นฐาน และตามผลการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมตามที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลายจากแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แหล่ง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยวัดและประเมินการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน สังเกตพัฒนาการและความประพฤติของผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม ผู้สอนควรเน้นการประเมินตามสภาพจริง เช่น การประเมินการปฏิบัติงาน การประเมินจากโครงงาน หรือการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ควบคู่ไปกับการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อย่างสมดุล ต้องให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างเรียนมากกว่า การประเมินปลายปี/ปลายภาค และใช้เป็นข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษา ระดับต่าง ๆ

2. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่านหนังสือ เอกสารและสื่อต่าง ๆ เพื่อหาความรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ ความสุนทรีย์และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประยุกต์ใช้ แล้วนำเนื้อหาสาระที่อ่านมาคิดวิเคราะห์ นำไปสู่การแสดงความคิดเห็น การสังเคราะห์ สร้างสรรค์ การแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ และถ่ายทอดความคิดนั้นด้วยการเขียน ที่มีสำนวนภาษา ถูกต้อง มีเหตุผลและลำดับขั้นตอนในการนำเสนอ สามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจน ตามระดับความสามารถในแต่ละระดับชั้น กรณีผู้เรียนมีความบกพร่องในกระบวนการด้านการเห็น หรือที่เกี่ยวข้องทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน สถานศึกษา สามารถปรับวิธีการประเมินให้เหมาะสม กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนั้น การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สถานศึกษาต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่องและสรุปผลเป็นรายปี/รายภาค เพื่อวินิจฉัยและใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนและ ประเมินการเลื่อนชั้น ตลอดจนการจบการศึกษาระดับต่าง ๆ

3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิด ขึ้นกับผู้เรียนอันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก หลักสูตรแกนกลางการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ ในการประเมิน ให้ประเมินแต่ละคุณลักษณะ แล้วรวบรวมผลการประเมินจากผู้ประเมินทุกฝ่ายและแหล่งข้อมูลหลาย แหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาสู่การสรุปผลเป็นรายปี/รายภาค และใช้เป็นข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อน ชั้นและการจบการศึกษาระดับต่าง ๆ

4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของ ผู้เรียน และเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรม และใช้เป็นข้อมูล ประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษาระดับต่าง ๆ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2557 : 9-13) การวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และ ระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการ เรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการสอนเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการ ประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การ ประเมินชิ้นงาน ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่มีผ่านตัวชี้วัด ให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อย เพียงใดมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอน ใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัด การศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาใน ด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผล การประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบายหลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาวะความรับผิดชอบ สามารถ ดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดย เขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการ เรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้น ประถม ศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าร่วมประเมินผล จากการประเมิน ใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับ นโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาวะความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่ม ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้าน วินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่ม พิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการ ดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จ ในการเรียน

เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียน

1. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

1.1 การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละ คนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับประถมศึกษา

1. ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
2. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
4. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมัธยมศึกษา

1. ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ
2. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
4. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพิจารณาเลื่อนชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2 การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็น ผ่าน และไม่ผ่าน

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็น ผ่าน และไม่ผ่าน

1.3 การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น 3 ระดับ คือระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1 ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียน
ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

2.1.2 ผู้เรียนต้องมี ผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามสถาน
ศึกษากำหนด

2.1.3 ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประ
เมินตามสถานศึกษากำหนด .

2.1.4 ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์ การประเมิน
ตามสถานศึกษากำหนด

2.1.5 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน
ตามสถานศึกษากำหนด

2.2 เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2.1 ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา
พื้นฐาน 66 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามสถานศึกษากำหนด

2.2.2 ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้น
ฐาน 66 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 11 หน่วยกิต

2.2.3 ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประ
เมินตามสถานศึกษากำหนด

2.2.4 ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์ การประเมิน
ตามสถานศึกษากำหนด

2.2.5 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน
ตามสถานศึกษากำหนด

2.3 เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3.1 ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา
พื้นฐาน 41 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามสถานศึกษากำหนด

2.3.2 ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชา
พื้นฐาน 41 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

2.3.3 ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์ การ
ประเมินตามสถานศึกษากำหนด

2.3.4 ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์ การประเมิน
ตามสถานศึกษากำหนด

2.3.5 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน
ตามสถานศึกษากำหนด

สำหรับการจบการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทางการศึกษา
สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตาม
อัธยาศัย ให้คณะกรรมการของสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการวัดและ
ประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ในแนวปฏิบัติการวัดและการประเมินผล การเรียนรู้ของหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.6 การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2557 : 28-29) การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการ ประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผน ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของ ประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ที่ได้จากการประเมิน จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาใน การตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้อง จัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบน พื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียน ทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มี ปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและ สังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของ สถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและ ประสบความสำเร็จในการเรียน

การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ สถานศึกษาจะต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปี สุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินระดับชาติ

2.2.7 สถิติผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 - 2558

ตารางที่ 2.11 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2557 : 8)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ระดับเขตพื้นที่	ระดับประเทศ
ภาษาไทย	48.73	44.25
คณิตศาสตร์	28.91	25.45
วิทยาศาสตร์	41.72	37.95
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	43.73	39.37
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	34.59	30.35
สุขศึกษาและพลศึกษา	61.65	58.30
ศิลปะ	46.02	43.65
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	48.15	44.46
ค่าเฉลี่ยรวม	44.19	40.47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตาราง 2.11 พบว่า ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2556 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มี 7 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 มีเพียง 1 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50 คือวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา และมีค่าเฉลี่ยรวมของทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สูงกว่าระดับประเทศ แต่ก็ต่ำกว่าร้อยละ 50

ตารางที่ 2.12 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557
(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2558 : 8)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ระดับเขตพื้นที่	ระดับประเทศ
ภาษาไทย	38.11	35.20
คณิตศาสตร์	34.80	29.65
วิทยาศาสตร์	43.54	38.62
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	50.36	46.79
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	30.54	27.46
สุขศึกษาและพลศึกษา	48.02	43.14
ศิลปะ	64.31	59.32
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	48.45	45.42
ค่าเฉลี่ยรวม	44.77	40.70

จากตาราง 2.12 พบว่า ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2557 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มี 6 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 มีเพียง 2 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50 คือวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา และมีค่าเฉลี่ยรวมของทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สูงกว่าระดับประเทศแต่ก็ต่ำกว่าร้อยละ 50

ตารางที่ 2.13 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558
(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2559 : 8)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ระดับเขตพื้นที่	ระดับประเทศ
ภาษาไทย	45.45	42.64
คณิตศาสตร์	38.76	32.40
วิทยาศาสตร์	42.75	37.63
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	51.76	46.24
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	36.89	30.62
ค่าเฉลี่ยรวม	43.12	37.91

จากตาราง 2.13 พบว่า ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2558 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มี 4 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 มีเพียง 1 วิชาที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50 คือวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และมีค่าเฉลี่ยรวมของทั้ง 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สูงกว่าระดับประเทศแต่ก็ต่ำกว่าร้อยละ 50

ตารางที่ 2.14 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O - NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 - 2558 จำแนกตามโรงเรียน 52 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. 2559)

ที่	โรงเรียน	คะแนนรวมเฉลี่ยผลทดสอบ O-NET			
		2556	2557	2558	รวม
1	กุนนที่รุธธารามวิทยาคม	36.96	38.13	32.94	36.01
2	จันทร์หุ่นบำเพ็ญ	38.03	39.35	35.82	37.73
3	เจ้าพระยาวิทยาคม	39.36	36.12	31.81	35.76
4	ดอนเมืองจตุรจินดา	40.27	40.07	36.64	38.99
5	ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	42.02	42.58	38.91	41.17
6	เตรียมอุดมศึกษา สุวินทวงศ์	39.57	40.31	37.37	39.08
7	เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	52.36	53.78	55.20	53.78
8	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	53.97	54.54	57.90	55.47
9	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา	43.27	44.52	41.42	43.07
10	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ	47.28	45.10	43.28	45.22
11	เทพลীลา	40.80	41.00	38.41	40.07
12	เทพศิรินทร์ร่มเกล้า	43.19	43.01	41.46	42.55
13	นนทรีวิทยา	39.42	39.62	34.32	37.79
14	นวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	48.94	48.78	47.58	48.43
15	นวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา	46.17	46.08	48.23	46.83
16	นวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย	40.58	41.93	38.49	40.33
17	นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา ๒	43.44	46.03	43.64	44.37
18	นวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร	40.12	41.48	37.15	39.58
19	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	55.94	56.13	58.63	56.90
20	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒	51.45	51.78	54.73	52.65
21	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔	41.40	42.70	39.54	41.21
22	บางกะปิ	42.28	42.45	41.12	41.95
23	ปทุมคงคา	38.70	38.74	34.53	37.32
24	พรตพิทยพยัต	41.20	42.16	38.11	40.49
25	พระโขนงพิทยาลัย	39.55	37.85	36.09	37.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.14 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	คะแนนรวมเฉลี่ยผลทดสอบ O-NET			
		2556	2557	2558	รวม
26	พุทธจักรวิทยา	37.60	39.07	34.27	36.98
27	มัธยมวัดธาตุทอง	37.15	37.77	34.04	36.32
28	มัธยมวัดบึงทองหลาง	40.32	40.05	35.81	38.73
29	มัธยมวัดหนองจอก	41.20	40.75	38.21	40.05
30	ยานนาเวศวิทยาคม	37.46	37.91	36.00	37.12
31	รัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน	40.37	43.12	37.00	40.16
32	รัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง	39.87	41.22	37.43	39.51
33	ราชดำริ	38.47	38.82	36.33	37.87
34	ราชวินิตบางเขน	43.14	42.39	39.95	41.83
35	ฤทธิยะวรรณาลัย	44.89	45.94	43.31	44.71
36	ฤทธิยะวรรณาลัย ๒	38.71	40.24	37.50	38.82
37	ลาดปลาเค้าพิทยาคม	38.89	38.49	35.93	37.77
38	วชิรธรรมสาธิต	41.68	42.24	40.23	41.38
39	วัดสุทธิวราราม	44.41	43.44	43.64	43.83
40	ศรีพฤฒา	39.68	38.95	36.35	38.33
41	เศรษฐบุทรบำเพ็ญ	40.07	41.57	37.67	39.77
42	สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์	51.11	53.30	51.02	51.81
43	สตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์	51.85	52.44	55.32	53.20
44	สตรีศรีสุริโยทัย	49.31	47.81	48.74	48.62
45	สตรีเศรษฐบุทรบำเพ็ญ	44.57	45.08	43.83	44.49
46	สายน้ำผึ้ง ในพระอุปถัมภ์	45.30	46.25	43.62	45.06
47	สารวิทยา	45.42	45.65	44.49	45.19
48	สิริรัตนาร	43.94	44.57	42.01	43.51
49	สีกัน (วัดน่านันท์อุปถัมภ์)	39.41	40.44	36.57	38.81
50	สุขุมวิทอุปถัมภ์	38.91	41.02	35.79	38.57
51	สุรศักดิ์มนตรี	41.40	42.97	43.61	42.66
52	หอวัง	53.32	53.44	57.59	54.78
รวมเฉลี่ย		44.19	44.77	43.12	44.03

จากตาราง 2.14 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 - 2558 พบว่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละปีการศึกษา เรียงลำดับจากน้อยไปมาก คือ ปีการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2558, ปีการศึกษา 2556 และปีการศึกษา 2557 ตามลำดับ และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 43.12, 44.19 และ 44.77 และคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2556 – 2558 เท่ากับ 44.03

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของศศิธร สุริยา (2551) สกักรพร เซวานชัย (2552) เอื้อมพร หลินเจริญและคณะ (2552) จุฬารักษ์ ออบมาลี (2553) จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554) สิกขุรัตน์ ชันทอง (2555) จตุพร วงศ์ไชย (2556) อรพรรณ โจมทา (2556) ศิลปรัตน์ คำเพ็ง (2556) กฤษณะ โสขุมมา (2558) และแนวคิดของ Bloom (1976 : 167)

จากแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อมของนักเรียนและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

2.3.1 คุณภาพการสอนของครู

2.3.1.1 ความหมายของคุณภาพการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีผู้ให้ความหมายของคุณภาพการสอนมากมายหลายทัศนะ ดังนี้

Bloom (1976 : 139) สรุปเกี่ยวกับ คุณภาพการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่นักเรียนจะได้รับ ได้แก่ คำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

Good (1983 อ้างถึงใน สุภาณี ปิยะอภิรักษ์, 2539) สรุปเกี่ยวกับคุณภาพการสอนว่าครูที่มีคุณภาพการสอนที่ดี ประกอบด้วย การสอนอย่างตั้งใจจริง มีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของสิ่งที่สอน สามารถอธิบายความหมายได้ชัดเจน จัดกิจกรรมการสอน ซึ่ง Good เชื่อว่าการสอนที่มีคุณภาพจะมีผลต่อการเรียนของนักเรียน และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 26) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น ความสามารถในการเสนอบทเรียนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความรอบรู้ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างเหมาะสม การให้สิ่งเสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้ค้นคว้าเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน เป็นต้น จะเห็นว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพจะอำนวยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น พฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นตัวกำหนดผลการเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างมาก

อุทุมพร จามรมาน (2543 : 13) ได้ให้ความหมายของคุณภาพการสอน หมายถึง กระบวนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ โดยผู้สอนใช้เวลาแก่ผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนรู้ โดยพิจารณาความแตกต่างของบุคคล วิชาที่สอน และการจัดการสอนที่ส่งเสริมให้เรียนรู้

วีชรา จรุงผล (2549 : 10) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญช่วย ภักดี (2551 : 37) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง ลักษณะการสอนของครูที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ ครูต้องมีความสามารถทางวิชาการ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และด้านบุคลิกภาพที่ดี การสอนจึงจะมีประสิทธิภาพสูงสุด

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 55) สรุปว่า คุณภาพการสอน หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพของครู ในด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อ เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และการซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน

นภตล แสนขวา (2552 : 10) ได้สรุปว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่มีการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน

นฤมล อึ้งเจริญ (2552 : 20) ได้ให้ความหมายของคุณภาพการสอน หมายถึง การปฏิบัติการสอนหรือการดำเนินการสอนในหน้าที่ของครูตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ของครูที่ทำให้ การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มีการวางแผนและเตรียมการสอน เช่นการจำแนกเนื้อหากิจกรรม สื่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ กลวิธีต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการประเมินผล เพื่อให้การเรียนของนักเรียนบรรลุตามจุดหมาย รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างเหมาะสม

เพ็ญภัทร พันผา (2554 : 14) สรุปว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนและแผนการสอนของครูที่มีส่วนช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนและเรียนรู้บทเรียนได้เพิ่มมากขึ้น และทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน วัดได้จากแบบสอบถาม

ปีพมา แป้นพุดเย็น (2557 : 6) คุณภาพการสอนของครู หมายถึง ความคิดเห็นหรือการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่มีบทเรียนสนุกเนื้อหาน่าสนใจ มีบรรยากาศในการเรียนและสื่ออุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ ตลอดจนมีการวัดประเมินผลที่หลากหลายและประเมินตามสภาพจริง

จากการสังเคราะห์ความหมายและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของคุณภาพการศึกษาดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของคุณภาพการสอนได้ว่า คุณภาพการสอนของครู หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพของครู ทางด้านวิชาการและการจัดการเรียนการสอนซึ่งแสดงออกมาในด้านการเตรียมการสอน การจัดกระบวนการเรียนรู้ มีการใช้เทคนิควิธีการสอน สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2.3.1.2 องค์ประกอบของคุณภาพการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของคุณภาพการสอนจากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

พระธรรมปิฎก (2540 : 53) กล่าวว่า คุณภาพการสอนหรือพฤติกรรมการสอนของครู เมื่อพิจารณาตามหลักธรรม ควรประกอบด้วยองค์คุณกัลยาณมิตร หรือกัลยาณมิตร 7 ประการ คือ

1. ปีโย น่ารัก คือ เข้าใจถึงจิตใจ สร้างความรู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง ชวนใจผู้เรียนให้

อยากเข้าไปปรึกษาได้ถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ครู นำเคารพ คือ มีความประพฤติสมควรแก่ฐานะ ทำให้รู้สึกอบอุ่นใจ เป็นที่พึ่งได้และปลอดภัย

3. ภาวนีโย นำเจริญใจ คือ มีความรู้จริงและเป็นผู้ฝึกฝนปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ เป็นที่น่ายกย่อง ควรเอาอย่าง ทำให้ศิษย์เอ๋ยอ้างและรู้สึกถึงด้วยความซาบซึ้ง มั่นใจและภาคภูมิใจ

4. วัตตา รู้จักพูดให้ได้เหตุผล คือ รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไรควรพูดอะไร อย่างไร คอยให้คำแนะนำว่ากล่าวตักเตือนเป็นที่ปรึกษาได้

5. วจขโม ออดทนต่อถ้อยคำ คือ พร้อมทั้งจะรับฟังคาปรักษา ชักถาม แม้จุกจิกตลอดจนคำล่วงเกิน และคำตักเตือนวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ออดทนฟังได้ไม่เบื่อหน่าย ไม่เสียอารมณ์

6. ลีคซัง ให้เข้าใจได้และสอนศิษย์ให้ได้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปคัมภีร์ รัญจะ กะถัง กัตตา คือ กล่าวชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ที่ยุ่งยาก

7. โน จัญฐาน นีโยชะเย คือ ไม่ชักจูงศิษย์ไปในทางเสื่อมเสียหรือเรื่องเหลวไหล

พัฒนา จันทรา (2542 : 6) กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนของครูที่มีคุณภาพ 8 ด้าน คือ ด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการปฏิบัติการสอน ด้านการใช้สื่อการสอน ด้านแรงจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการควบคุมวินัยและบรรยากาศชั้นเรียน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ทิสนา เขมมณี (2542 : 23-25) กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ดังนี้

1. การเตรียมการสอน

1.1 วิเคราะห์แหล่งความรู้ที่หลากหลาย

1.2 ศึกษาแหล่งความรู้ที่หลากหลาย

1.3 วางแผนการสอน

1.3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน

1.3.2 วิเคราะห์เนื้อหาและความคิดรวบยอด และกำหนดรายละเอียดให้ชัดเจน

1.3.3 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามหลักซิปปาหรืออื่น ๆ

1.3.4 กำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

1.4 จัดเตรียม

1.4.1 สื่อ วัสดุการเรียนการสอนให้เพียงพอสำหรับผู้เรียน

1.4.2 เอกสาร หนังสือ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน

1.4.3 ติดต่อแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นบุคคล สถานที่ หรือสื่อทัศนวัสดุต่าง ๆ และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

1.4.4 เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้

1.4.5 ห้องเรียน หรือสถานที่เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น อาจจำเป็นต้องจัดโต๊ะ เก้าอี้

ในลักษณะใหม่

2. การสอน

2.1 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี

2.2 กระตุ้นผู้เรียนให้สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

2.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้ โดยอาจมีการปรับแผนให้เหมาะสมกับ

ผู้เรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.3.1 ดูแลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
 2.3.2 อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
 2.3.3 กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่
 2.3.4 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นขณะทำ
 กิจกรรม

- 2.3.5 ให้คำแนะนำและข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้เรียนตามความจำเป็น
 2.3.6 บันทึกปัญหาและข้อขัดข้องต่าง ๆ แก่ผู้เรียนตามความจำเป็น
 2.3.7 ให้การเสริมแรงผู้เรียนตามความเหมาะสม
 2.3.8 ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานการเรียนรู้ของผู้เรียนและอาจให้ข้อมูลเนื้อหาความรู้
 เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนตามความเหมาะสม
 2.3.9 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
 และข้อเสนอตามความเหมาะสม

3. การประเมินผล

- 3.1 เก็บรวบรวมผลงาน
 3.2 ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
 Bloom (อ้างถึงใน ทวนทอง เขวากีร์ติพงศ์, 2547 : 28) กล่าวถึงคุณภาพการสอนที่ดีว่ามี
 ลักษณะ 15 ประการดังนี้

1. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเหมาะสม
2. การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน
3. การค้นหาข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง
4. การวางแผน เตรียมการสอน และความพร้อมของครู
5. ผู้เรียนมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายและขั้นตอนในการทำงาน
6. การลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก
7. การใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม
8. การเปลี่ยนแปลงกิจกรรม
9. การใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ
10. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน
11. การควบคุมอารมณ์ของครู
12. ความแม่นยำ ในเนื้อหาวิชาและความรู้ในเรื่องที่สอน
13. การให้คำแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากเรื่องที่เรียนในชั้น
14. การเน้นการปฏิบัติควบคู่กับเนื้อหาวิชา
15. ความสามารถในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ

บุญช่วย ภักดี (2551 : 9-10) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของคุณภาพการสอนไว้ 3 องค์
 ประกอบ ได้แก่

1. ด้านความสามารถทางวิชาการ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของครูที่ทำให้ทราบถึง
 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา สาระการเรียนรู้ที่สอน วิธีการเรียนการสอน การบูรณา
 การการเรียนการสอน จิตวิทยาการสอน สื่อนวัตกรรม การวิจัยและเทคโนโลยีทางการศึกษา ตลอดจน
 การอบรมศึกษาพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของครูที่แสดงออกถึงความสามารถที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และใฝ่รู้ มีการวางแผนจัดเตรียมการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและครูผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถของตนเองตามเป้าหมายของการเรียนการสอน พร้อมกับสนับสนุนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียน และมีการประเมินนักเรียนอย่างเหมาะสม

3. ด้านบุคลิก หมายถึง ลักษณะเฉพาะของครูที่ให้นักเรียนทุกคนเกิดการอยากที่จะเรียนรู้ใฝ่รู้ และเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย ด้านวาจา ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ความสนใจและเจตคติโดยแต่ละด้านมีความหมาย ดังนี้

3.1 ด้านวาจา หมายถึง การแสดงออกโดยการพูดด้วยถ้อยคำที่ถูกต้องชัดเจน เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของลูกศิษย์ ใช้คำพูดที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป การพูดด้วยน้ำเสียงที่แผ่ด้วยความเมตตา ปราศรณาคติ นุ่มนวล การพูดด้วยลีลาที่เหมาะสม ไม่ช้าไม่เร็วจนเกินไป และรวมไปถึงการพูดน้อย หรือเงียบขรึมจนเกินไป หรือการพูดมากจนน่ารำคาญด้วย

3.2 ด้านสติปัญญา หมายถึง ความสามารถทางการคิดแก้ปัญหา ไหวพริบ ความสามารถที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม คิดเป็น รู้จักคิด และคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สามารถแสดงออกหรือสนองตอบนักเรียนได้อย่าง “ทันกัน” และ “ทันกาล”

3.3 ด้านอารมณ์ หมายถึง การควบคุมอารมณ์ได้ดีไม่แสดงออกซึ่งความรู้สึกต่างๆ ได้ง่ายจนเกินไป ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า หรืออารมณ์หงุดหงิดรำคาญก็ตาม ครูที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสมคือครูที่มีอารมณ์ดี มั่นคง เสมอต้นเสมอปลาย ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นทางสีหน้า แววตา ท่าทาง และวาจาให้ลูกศิษย์รับรู้

3.4 ด้านความสนใจและเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของครูที่มีต่อวิชาที่สอน วิชา ชีพ และต่อนักเรียน โดยการแสดงออกถึงความชอบหรือไม่ชอบ ความกระตือรือร้นที่จะรับรู้เรื่องราวหรือความรู้ต่างๆ ของสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างหลากหลาย ความสนใจที่กว้างขวางย่อมเกิดจากประสบการณ์ที่หลากหลายของบุคคลนั้นๆ

นภดล แสนขวา (2552 : 11) ได้สรุปองค์ประกอบของคุณภาพการสอนว่า ประกอบด้วย ครูต้องมีสมรรถภาพในด้านวิชาชีพครูสูง การวัดและประเมินผล เจตคติต่อการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความรู้ในเนื้อหา บุคลิกลักษณะของครู และกิริยาท่าทางที่เหมาะสม ซึ่งครูผู้สอนพึงมีอยู่ในตัวครูผู้สอนเอง

ปัทมา แป้นพุดเย็น (2557 : 33) สรุปได้ว่าองค์ประกอบของคุณภาพการสอน ประกอบด้วย กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่มีบทเรียนสนุกเนื้อหาที่น่าสนใจจัด บรรยากาศในการเรียน และสื่อ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เข้าใจความ แตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนมีส่วนร่วมการเรียนรู้ตลอดจนมีการวัดประเมินผลที่หลากหลายและ ประเมินตามสภาพจริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบของคุณภาพการสอนของครู ประกอบด้วย หลายด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถด้านวิชาการ ความสามารถด้านการจัดการสอน บุคลิกลักษณะ ความเป็นครู จิตวิญญาณความเป็นครู และด้านจิตวิทยาการสอน

2.3.1.3 แหล่งการประเมินคุณภาพการสอน

Harris (1986 : 102 – 105) ได้เสนอแหล่งข้อมูลและการได้มาซึ่งข้อมูลในการประเมิน

คุณภาพการสอนจาก 6 แหล่ง คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. อาจารย์ประเมินตนเอง (Teacher Self-Report) ซึ่งวิธีนี้นับว่าเป็นวิธีที่ใช้กันมานาน และวิธีการ แบบฟอร์มของการประเมินในหลายรูปแบบ เหตุผลเบื้องต้นของการประเมินแบบนี้ คือ 1) อาจารย์จะเป็นผู้ที่รู้ถึงพื้นฐาน ศักยภาพของความรู้ของตนเองในการปฏิบัติการสอนได้ชัดเจนกว่าผู้อื่น 2) การเกี่ยวข้องที่จะเต็มใจในการใช้ข้อมูล 3) สิ้นเปลืองน้อยในการดำเนินการ

2. การสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน (Observation Report) การใช้การสังเกตในชั้นเรียน โดยศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ถึงแม้ว่าจะเป็นการประเมินที่ค่อนข้างตรงแต่ก็มีข้อจำกัดอยู่บ้างไม่น้อย เป็นต้นว่า มิติของการสอนบางอย่างไม่สามารถที่จะสังเกตได้ ปัญหาการสิ้นเปลืองตลอดจนความตรงของการสังเกตแต่ละคน ซึ่งยากที่จะได้การยอมรับ

3. การประเมินโดยนักศึกษา (Student Report) นับว่าเป็นแหล่งที่นิยมใช้กันแพร่หลายแหล่งหนึ่ง ทั้งนี้เพราะการประเมินจากแหล่งนี้นักศึกษานี้ มีข้อได้เปรียบในแนวคิดที่ว่า นักศึกษามีโอกาสมากที่สุดที่ได้เห็นการสอนของอาจารย์

4. การประเมินจากกลุ่มเพื่อน (Teacher-Peers) การประเมินจากแหล่งข้อมูลดังกล่าวนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ด้วยกัน อาจารย์มีใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จะใช้ได้ในการนิสอนเป็นคณะ เพื่อร่วมงาน เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในหลักวิธีการสอน รู้จุดมุ่งหมายของการสอนเป็นอย่างดีเช่นเดียวกับครูผู้สอน การยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานที่วิพากษ์วิจารณ์การสอนอย่างยุติธรรมย่อมเป็นประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์สำหรับการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น การประเมินโดยเพื่อนร่วมงานสามารถกระทำได้ โดยการให้เข้าไปสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียนหรืออาศัยจากประสบการณ์ ความสัมพันธ์ การสังเกตเป็นเวลานาน Centra (1975 : 327 - 337) ได้เสนอแนะว่าการประเมินโดยเพื่อนร่วมงานที่เข้าไปสังเกตการณ์สอน ต้องได้รับการฝึกและปฏิบัติอย่างถูกต้องผู้สังเกตการณ์ควรสังเกตมากกว่า 1 ครั้ง และควรใช้ผู้สังเกตมากกว่า 1 คน และรายการที่สังเกตพฤติกรรมต้องมีจำนวนมากพอสมควร จึงทำให้ผลการประเมินมีความเชื่อถือได้

5. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นการวัดความรู้ในสิ่งที่นักเรียนได้รับการสอนของครู ซึ่งสะท้อนให้เห็นคุณภาพและประสิทธิภาพการสอน ปัญหาที่พบคือแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ใช้วัดผลการเรียนไม่สามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์ทั้งหมด การสร้าง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ของครูยังมีข้อบกพร่องอยู่แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานยังมีน้อยและมีปัญหาในการขอใช้ นอกจากนั้นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียนการสอน ไม่ต้องการเพียงความรู้ในเนื้อหาวิชาอย่างเดียว นักเรียนต้องมีคุณธรรมจริยธรรม การที่ครูมุ่งสอนให้นักเรียนสอบได้โดยตัวข้อสอบจึงไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตามผลการเรียนของนักเรียนสามารถใช้เป็นข้อมูลได้ดี เพื่อให้ครูได้ทราบว่านักเรียนเรียนรู้อะไรบ้าง มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไรซึ่งอาจใช้ปรับปรุงการสอนต่อไป

6. ศิษย์เก่า นักเรียนที่จบการศึกษาแล้วออกไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพทำให้มีประสบการณ์มากขึ้นและสามารถนำมาเปรียบเทียบวิพากษ์วิจารณ์ในสิ่งที่ผ่านมา ข้อมูลที่ได้จากศิษย์เก่าเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้สะท้อนคุณภาพการสอนของครูได้เป็นอย่างดี

2.3.2 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน

2.3.2.1 ความหมายของความรู้พื้นฐานเดิม

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายของความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนหลายทัศนะ ดังนี้

Bloom (1976 : 167) มีความเห็นว่า ความรู้พื้นฐานเดิม คือ ความรู้ ทักษะ และความสามารถ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้อื่น ๆ การที่มีความรู้เดิมมากจะเป็นฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น

Anderson (2001 : 14) กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นโครงสร้างความคิด ประกอบด้วยความรู้ ความทรงจำ และประสบการณ์ของแต่ละคน ทำให้บุคคลสามารถรวมโครงสร้างทางความคิดดังกล่าวที่สะสมไว้กับข้อมูลใหม่ที่กำลังเรียนรู้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลใหม่ที่กำลังเรียนรู้

ยุพิน พิพิธกุล (2536 : 1) ให้ความหมายว่า พื้นฐานความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถในเรื่องต้น ๆ ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนเรื่องต่อไป พื้นฐานความรู้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ความสามารถพื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นในการเริ่มต้นหน่วยการเรียนการสอน และพื้นฐานความรู้เฉพาะที่ได้เรียนมาแล้วในหน่วยการเรียนการสอนก่อน ๆ

จิตอารีย์ ปัญญาแจ่งสกุล (2544 : 72) ให้ความหมายว่าพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นในการเรียนวิชาใหม่

สาคร กิ่งจันทร์ (2545 : 10) ให้ความหมายว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมระดับชั้นที่ต่ำกว่าชั้นที่กำลังศึกษา

กอบชัย โปธินาแค (2546 : 7) ให้ความหมายว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ความรู้ในวิชาภาษาไทยที่นักเรียนเคยได้รับประสบการณ์หรือเรียนมาแล้ว เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนเนื้อหาในระดับต่อไป

วาทัญญู บัวทอง (2548 : 9) ให้ความหมายว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์การเรียนรู้เดิม พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านมาของนักเรียน หรือจากแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิมของแต่ละวิชาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิกสัน วังโพธิ (2548 : 7) ให้ความหมายว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนในเทอมที่ผ่านมา

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 30) ให้ความหมายว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์เดิมที่มีความสำคัญในการเรียนเนื้อหาในระดับต่อไป

จุฬารัตน์ ออบมาลี (2553 : 20) ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถในเรื่องที่เคยเรียนมาแล้ว เป็นความรู้ที่มีมาก่อนการเรียนในชั้นนั้น ซึ่งจะนำไปเป็นพื้นฐานในการเรียนเรื่องต่อไป

สิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : 15) ได้สรุปว่า ความรู้พื้นฐานเดิม เป็นความรู้ ความสามารถเดิมของนักเรียนที่มีอยู่ก่อนแล้ว เกิดจากการสะสมความรู้ ประสบการณ์ และการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนเรื่องต่อไป ซึ่งวัดได้จากเกรดเฉลี่ยสะสม

จากการสังเคราะห์ความหมายและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนว่าความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความสามารถเดิมที่เคยเรียนมาแล้ว หรือผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน

2.3.2.1 ความสำคัญของความรู้พื้นฐานเดิม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของความรู้พื้นฐานเดิม ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Bloom (1976 : 13 - 32) กล่าวว่า วิชาที่เรียนในโรงเรียนโดยทั่วไปมักจะมีลำดับเนื้อหา จากง่ายไปหายากต่อเนื่องกัน กล่าวคือ อยู่ในลักษณะที่เนื้อหาใหม่จะต้องอาศัยเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว เนื้อหาหนึ่ง ๆ จะตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนได้มีการเรียนรู้ในบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นมาก่อน แล้ว จึงจะเรียนเนื้อหาใหม่ได้ นอกจากนี้โดยทางทฤษฎี กล่าวว่า ถ้านักเรียนขาดพื้นฐานความรู้เดิมที่ จำเป็นในการเรียนเรื่องใหม่ จะไม่สามารถเรียนเรื่องใหม่ให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ไม่ว่าจะใช้ความ พยายาม ให้รางวัล หรือใช้การสอนที่มีประสิทธิภาพเพียงใดก็ตาม ความรู้พื้นฐานเดิมจึงเป็นสิ่งที่มีความ สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน การที่นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมอย่างเพียงพอจะเป็น ฐาน สำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น ในรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของ Bloom จึงมีความรู้พื้นฐานเดิมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ Bloom ได้ศึกษาผลงานวิจัยของนักศึกษา หลายคนแล้วสรุปว่า

1. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนสามารถพยากรณ์ขีดระดับหรืออัตราความสามารถของ นักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้
2. ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนช่วยให้โรงเรียนสามารถกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ได้อย่างไม่มีปัญหา

นอกจากนี้ในรูปแบบผลการเรียนในโรงเรียนของนักศึกษาหลายท่าน เช่น บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 20-24) ต่างก็ให้ความสำคัญของความรู้พื้นฐานเดิม โดยจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งในรูปแบบ ของการเรียนรู้

จิตอาเรีย ปัญญาแจ้งสกุล (2544 : 73) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ประสบการณ์เดิมเป็นส่วนสำคัญที่ จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น ถ้าหากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ดีก็จะได้เข้าใจอย่าง รวดเร็ว และเกิดความเข้าใจแจ่มแจ้ง เนื่องจากเห็นความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ประสบการณ์และพื้นฐานความรู้เดิมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการตัดสินใจของครูเกี่ยวกับการเลือก ประสบการณ์ใหม่เพื่อสอนเด็กตามธรรมชาติของการเรียนรู้ ประสบการณ์ หรือความรู้ใหม่ที่ให้กับเด็ก จัดว่าเป็นอุปสรรคที่จะให้เด็กได้แก้ปัญหาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ถ้าหากประสบการณ์ใหม่ หรือความรู้ ที่ให้แก่เด็กมีความเหมือนกัน หรือซ้ำกันกับประสบการณ์เดิม เด็กก็ย่อมจะรับทราบโดยไม่ต้องใช้ ความพยายาม หรือใช้ความสามารถแต่อย่างใด ประสบการณ์เช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นอุปสรรคและในกรณี เช่นนี้การเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้นเพราะผู้เรียนไม่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือไม่ได้เกิดความรู้ใหม่แต่ อย่างไม่ ในทางตรงกันข้ามถ้าหากครูผู้สอนได้นำเอาความรู้ หรือประสบการณ์ หรือพื้นฐานความรู้เดิม การเรียนรู้ก็ย่อมจะเกิดขึ้นด้วยความยากลำบากเกิดความสับสน และไม่เข้าใจเนื่องจากผู้เรียนไม่เห็น ความสัมพันธ์ของความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้

สาคร กิ่งจันทร์ (2545 : 24) กล่าวว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมดี ถือว่าเป็นการเตรียม ตัวในการศึกษารายวิชาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ตรงกันข้ามกับ นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมไม่ดี จะขาดการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ในรายวิชาต่าง ๆ บางครั้งทำให้การเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ความรู้ พื้นฐานเดิมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่สำคัญของครูที่จะ มีการส่งเสริมให้นักเรียน มีพื้นฐานความรู้เดิมโดยครูผู้สอนควรมีการสอนซ่อมเสริมหรือช่วยเหลือ พิเศษแก่เด็กรายบุคคล

วิจารณ์ พานิช (2554 : 96) กล่าวว่า ความรู้เดิม หรือต้นทุนความรู้ ทำให้เกิด การคิดอย่าง มีวิจารณ์ญาณ เกิดจากความจำระยะยาวเป็นฐาน ความเข้าใจนั้นเกิดจากการเอาความรู้เดิมมาใช้ แก้ปัญหา แล้วเกิดเป็นความรู้ใหม่หรือขยายความรู้เดิม การเรียนรู้ที่แท้จริงจึงเป็นกระบวนการที่ ซับซ้อนหลากหลายขั้นตอน ต้องมีการลงมือทำด้วยตนเองเพื่อดึงเอาความรู้และทักษะอยู่แล้วออกมา ใช้ ให้การลงมือปฏิบัตินั้นสร้างประสบการณ์ใหม่ ที่นำไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ ต่อยอดหรือขยายหรือ เจาะลึกไปจากความรู้เดิม

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีความสำคัญต่อ การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ของนักเรียน เนื่องด้วยเป็นส่วนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เรื่องใหม่ได้ดี รวดเร็วและมั่นคงมากยิ่งขึ้น ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2.3.3 การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.3.3.1 ความหมายของการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายของการส่งเสริมทางการ เรียนของผู้ปกครองหลายทัศนะ ดังนี้

วิวัตร พงษ์สุภา (2544 : 8) กล่าวว่า การส่งเสริมการศึกษาของบุตร หมายถึง การให้การ สนับสนุนทางด้านการศึกษา หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้เด็กเรียนประสบผลสำเร็จ ในการเรียน

กอบชัย โปธินาแค (2546 : 8) ให้ความหมายว่า ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง หมายถึง พฤติ กรรมที่ผู้ปกครองของนักเรียนแสดงออกในด้านการสอดส่องดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่อง การเรียนของนักเรียน

นพชัย วงศ์บุญ (2548 : 8) การได้รับการสนับสนุนทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน จากผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองนักเรียนให้การส่งเสริมการจัดหาหนังสือและเอกสาร วารสาร ที่เกี่ยวกับภาษาไทย จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

ประยูร ไชยวรรณ (2548 : 41) กล่าวว่า หน้าที่สำคัญของผู้ปกครอง ที่มีต่อนักเรียน นอกเหนือ จากการอบรมเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัย คือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่นักเรียน ดังนั้นความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาก็เป็นตัวกำหนดว่านักเรียนจะได้รับการศึกษา อย่างไร

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 46) สรุปว่า ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองในการส่งเสริมการ เรียน หมายถึง การที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียน การอ่านหนังสือและการทำการ บ้านของนักเรียน

อัญชญา พรหมมาท้าว (2553 : 39) ให้ความหมายของการส่งเสริมของผู้ปกครอง หมายถึง ภาระหน้าที่ในการให้การเลี้ยงดู การให้การอบรมสั่งสอน และการให้การศึกษแก่นักเรียน การเลี้ยงดู และการอบรมสั่งสอนของผู้ปกครองเป็นสิ่งที่เสริมสร้างลักษณะสภาพทางร่างกายและจิตใจเพื่อเตรียม พร้อมก้าวไปสู่สังคม ส่วนการศึกษาจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างมี ความสุข

จากการสังเคราะห์ความหมายและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการส่งเสริมการเรียน ของผู้ปกครอง ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ได้ ว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองให้การดูแล อบรม เลี้ยงดู จัดหา

สนับสนุน ส่งเสริม ให้โอกาสตลอดจนเป็นกำลังใจให้กับนักเรียน ในการให้ผู้เรียนได้มีแนวทางการศึกษาที่ตรงตามศักยภาพของตนเองและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3.3.2 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) (2537 : 42) ได้กล่าวสรุปว่า ที่จริงการเรียนรู้ก็เกิดในชีวิตประจำวัน การสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การใช้สอยบริโภค ผู้ปกครองทำหน้าที่พระพรหม คือ การแสดงโลกนี้แก่ลูก ดังนั้นพ่อแม่จึงต้องเน้นบทบาทและนำเสนอโลกนี้แก่ลูก คือ

1. ให้ลูกได้ความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ เป็นมิตร มีไมตรี
2. ได้รับความรู้และทำที่ที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม มองเห็นโลกนี้สวยงาม มีธรรมชาติที่น่าชื่นชม
3. มีความรู้สึกต่อสิ่งทั้งหลายในโลกว่าน่าจะไปศึกษา น่าจะไปเรียนรู้
4. มองบทบาทของตัวเอง ในสังคมว่าจะไปมีส่วนร่วมสร้างสรรค์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 48 - 50) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในการปฏิรูปการเรียนรู้ ได้แก่

1. พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องศึกษาค้นคว้าสืบเสาะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด จากเอกสารสิ่งพิมพ์ทุกประเภท และจากสื่อต่าง ๆ เช่นวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และอื่น ๆ

2. ผู้ปกครองจะต้องเอาใจใส่ดูแล ติดตามความประพฤติของนักเรียนที่บ้านและที่โรงเรียน ให้ความสำคัญแก่นักเรียน โดยแบ่งเวลาให้นักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียน อบรมบ่มนิสัยให้ลูกรู้จักความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยมีเหตุผล และในขณะเดียวกันผู้ปกครองจะต้องรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโลกทัศน์ให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นพบหรือศักยภาพที่ตนเอง มีอยู่ได้แสดงออกอย่างเต็มที่

3. ผู้ปกครอง ควรทำความรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนของนักเรียน และผู้ปกครองของเพื่อนนักเรียนด้วย เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งในเรื่องดูแลความประพฤติและการเรียนของนักเรียน รวมทั้งให้ความร่วมมือในการเรียนรู้การสอน หรือเป็นวิทยากรพิเศษให้ความรู้ในเรื่องที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ ผู้ปกครองควรมีการพบปะครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนระหว่างที่อยู่บ้าน และโรงเรียน ความเอาใจใส่ผู้ปกครองทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

นัยนา จันตะเสน (2547 : 37) สรุปเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ว่า พ่อแม่ผู้ปกครองอาจช่วยครูส่งเสริมการเรียนการสอนเมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านได้ โดยการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ทางบ้านที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เอาใจใส่ในการเรียนและจัดหาวัสดุ สื่อการศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2548 : 40 - 42) ได้เสนอแนะขั้นตอนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง จะช่วยให้นักเรียนดีขึ้นได้ ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนโดยการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อจะได้หาข้อมูลดูว่า นักเรียนมีความวิตกกังวล หรือมีปัญหาต่อกิจกรรมที่โรงเรียนหรือไม่
2. ไปพบครู เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ปัญหา
3. จัดสิ่งแวดล้อมที่บ้าน เช่น การจัดสถานที่ทำการบ้านให้นักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ช่วยจัดตารางเวลาโดยแบ่งออกเป็นชั่วโมงเล่น การศึกษาส่วนตัวและการทำกิจกรรมอื่น
5. ใ้รางวัลเมื่อนักเรียนทำได้ตามเงื่อนไขทันที
6. ทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมาทั้งวัน

ภิรนนท์ อนวัช (2549 : 102 - 103) ได้เสนอความเห็นว่าการสนับสนุนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือบรรยากาศในบ้านมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความพร้อมในการเล่าเรียนของนักเรียน กล่าวได้ว่า บรรยากาศภายในบ้านกับการสนับสนุนของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือรวมเรียกว่า “เคหศึกษา” มีส่วนช่วยนักเรียนในด้านการเรียนเป็นอย่างดี เป็นปัจจัยสำคัญที่สุด และได้เสนอแนะวิธีเพื่อช่วยให้การเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้นและเก่งขึ้น ดังนี้

1. ช่วยจัดในด้านเวลาและสถานที่ ผู้ปกครองควรช่วยกำหนดเวลาให้นักเรียนในการทำ การบ้านและทบทวนบทเรียน โดยจัดเวลาให้โดยการกำหนดเวลาให้จากธรรมชาติของเขาให้มีเวลา ประจำสำหรับการทำการบ้าน อ่านหนังสือ รวมถึงช่วยในเรื่องการบ้าน แต่บทบาทของพ่อแม่ในการ ช่วยนักเรียนทำการบ้านคือ ชี้แนะและให้กำลังใจเท่านั้น

2. ช่วยสอนทักษะพื้นฐานให้นักเรียน เช่น การซื้อของเล่นประเภทฝึกทักษะภาษาและการ คิดคำนวณ บิดามารดาหรือผู้ปกครองช่วยสอนคำศัพท์ หรือดูแลการอ่านหนังสือเรียนนอกเวลาของ นักเรียน แล้วแจ้งแก่ครูประจำชั้นว่านักเรียนอ่านจบแล้วในลักษณะใดมีการเอาใจใส่หรือชอบเรื่องที่ อ่านหรือไม่

3. สืบหาการสอนของทางโรงเรียน ผู้ปกครองควรจะสอบถามถึงการเรียนการสอนของ นักเรียนถึงวัยของนักเรียนว่าควรเรียนรู้อะไรเพื่อให้ตรงกับพัฒนาการของนักเรียนเพื่อจะได้หา กิจกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียน

4. ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ ผู้ปกครองควรมีการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอเพื่อจะให้นักเรียนมีอุปนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551 : 207) กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครอง และสถาบันครอบครัว ในการเข้าร่วมจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลายประการ ดังนี้

1. ร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลาน เช่น เลือกสถานศึกษาให้บุตรหลาน ร่วมตัดสินใจทิศทางการศึกษาแก่บุตรหลาน

2. ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร พัฒนาการของบุตรหลานและการเรียน การสอนประจำวัน

3. ร่วมจัดทำหลักสูตรและติดตามผลการศึกษา เช่น ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ติดตามการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาและครู ให้ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหา และให้ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

4. ร่วมในบรรยากาศการเรียนการสอนของสถานศึกษา ผู้ปกครองอาจร่วมในกิจกรรมการ เรียนการสอน หรือร่วมกิจกรรมอื่นที่สถานศึกษาจัด ซึ่งหากสถานศึกษามีแนวทางสนับสนุนที่ดีก็ส่งผล ดีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นเอง

5. ร่วมสนับสนุนกิจการการศึกษา โดยสนับสนุนด้านความคิด การเป็นผู้นำ การเป็น กรรมการ การร่วมประชุม การให้คำปรึกษาแนะนำ การให้ข้อมูลความคิดเห็น การปกป้องดูแล การ สนับสนุนทรัพยากรทางการเงิน วัสดุอุปกรณ์ การร่วมดำเนินโครงการ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัฒนา พรมาท้าว (2553 : 40 - 41) กล่าวว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นการสนับสนุนทางการศึกษาของผู้ปกครองต่อนักเรียน ดังนี้

1. ให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนและกิจกรรมของนักเรียน โดยจัดสถานที่ อุปกรณ์การเรียน ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนและการทำกิจกรรมของนักเรียน รวมถึงการไต่ถามและการให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน การสอบ ตลอดจนการทำบ้านของนักเรียน
2. การทำโทษ และการให้รางวัล แก่นักเรียนอย่างมีเหตุผล เพื่อเป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น
3. การใช้เวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่นอกเหนือจากเวลาเรียน โดยไม่เรียกใช้หรือมอบหมายงานอื่นให้นักเรียนรับผิดชอบมากเกินไป

จาร์นันท์ โพธิ์ทอง (2554 : 33) ได้กล่าวว่า สถาบันครอบครัว ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือเครือญาติมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก ผู้เรียนที่มีคนในครอบครัวเอาใจใส่ทำโดยเฉพาะ พ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องมีบทบาทหน้าที่อย่างสมบูรณ์จะส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านบวกแต่ถ้าพ่อแม่ หรือผู้ปกครองไม่ได้ทำบทบาทหน้าที่ ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ อาจเป็นเพราะว่า พ่อแม่ หรือผู้ปกครองเป็นคนที่มีความรู้ น้อย หรืออาจเป็นเพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ทำให้ต้องทำงานหนัก หรือต้องไปทำงานต่างท้องที่ ทำให้ไม่สามารถให้เวลากับบุตรหลาน หรือครอบครัวที่มีรายได้ น้อยก็อาจทำให้ผู้ปกครองมีความเครียดไม่สามารถเอาใจใส่บุตรหลานได้เต็มที่ จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่ได้ทำหน้าที่สมบูรณ์ย่อมส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้ของเด็กและอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ปกครองหรือครอบครัวมีบทบาทในการส่งเสริมทางการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก ซึ่งสามารถส่งเสริมได้โดยจัดบรรยากาศในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เอาใจใส่ในการสอนทักษะพื้นฐานให้นักเรียน ตรวจสอบตรวจสอบการเรียนของโรงเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ ให้ความสำคัญในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่นอกเหนือจากเวลาเรียน ผู้ปกครองที่ทำหน้าที่เอาใจใส่บุตรหลานในเรื่องเรียนทุกด้าน ย่อมจะส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้ของผู้เรียนและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

2.3.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.4.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลายทัศนะ ดังนี้

McClelland (1961 : 205) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความปรารถนาของบุคคลที่ ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำได้ดีกว่าบุคคลอื่น ๆ มีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความรู้สึกสบายใจ เมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลใจ เมื่อไม่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

โกสิรุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : 7) กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความทะเยอทะยานทางการเรียน ได้แก่ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มุ่งมั่นในสิ่งที่ต้องการให้ได้ มีความคาดหวังสูงที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน

2. การพึ่งตนเองทางการเรียน ได้แก่ ค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติม ด้วยตนเอง ทบทวนตำรา ด้วยตนเองเสมอ ทำงานหรือทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง โดยไม่ลอกคนอื่น หรือให้คนอื่น ทำให้

3. ความกระตือรือร้นทางการเรียน ได้แก่ ตั้งใจเรียน ถามผู้รู้เมื่อมีข้อสงสัยทางการเรียน ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมายจากครู ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง สนใจในสิ่งที่ศึกษาอยู่ สนุกในการเรียน และสามารถทำงานให้เสร็จ ในเวลาอันสั้น

4. ความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน ได้แก่ ตั้งใจทำงาน หรือทำการบ้านให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยไม่ต้องมีผู้อื่นคอยบอกให้ทำ ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองในการเรียนอย่างเคร่งครัด กล้ารับผิดชอบในผลงานของตน แม้ถูกรบกวนในขณะที่ทำงาน ก็สามารถทำงานนั้นให้สำเร็จได้

5. การวางแผนทางการเรียน ได้แก่ การวางแผนเป้าหมายในชีวิต การเตรียมอุปกรณ์การเรียน ให้พร้อมก่อนเรียน การวางแผนการทำงาน ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีระบบ โดยไม่ทำงานหลายอย่าง ในเวลาเดียวกัน

ประเมศวร์ วัฒนโสภาส และคณะ (2548 : 14) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคุณลักษณะ ของนักศึกษา ที่แสดงถึงความต้องการ ที่จะประสบผลสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ได้แก่ การมี ความทะเยอทะยาน ตั้งใจ และมุ่งมั่นในการเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีการกำหนดเป้าหมาย ที่มี ความเป็นไปได้ ที่จะทำได้สำเร็จ เหมาะสมกับความสามารถของตน มีความเพียรพยายาม เพื่อ ความสำเร็จไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และมีความอดทน

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548 : 10) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาของ นักศึกษาที่จะประสบความสำเร็จ ในการเรียน ตามที่ตนเองต้องการ มีความเพียรพยายามและตั้งใจใน การเรียน มุ่งมั่นที่จะทำคะแนนให้ได้สูง ต้องการชนะในการแข่งขัน มีความสบายใจเมื่อประสบ ความสำเร็จ และรู้สึกวิตกกังวล เมื่อล้มเหลวทางการเรียน ชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเมื่อมีข้อ สงสัย มีความสนุกกับการเรียน และมีการเตรียมตัว เตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม

ดวงกมล บุญธิมา (2549 : 22) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่ จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลต่อการเรียน และการทำงานเป็นอย่างมาก

เกษมสันต์ อินพรม (2549 : 4) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคุณลักษณะที่แสดงให้เห็น ว่านักเรียนมีความปรารถนา ที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน ตามกรอบทฤษฎีของMcClelland ดังนี้

1. ความทะเยอทะยาน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงออกถึงความต้องการ ที่จะประสบความสำเร็จ โดยตั้งความคาดหวังไว้สูง มุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ต้องการ ให้บรรลุผล

2. ความกระตือรือร้น หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเอาใจ ใส่ และตั้งใจเรียน รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มีความขยันขันแข็งในการเรียน การทำงาน มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และอุปสรรค มีความสนุกสนานในการเรียน และมุ่งมั่น ที่จะทำงาน ให้เสร็จในเวลาที่กำหนด

3. ความกล้าเสี่ยงของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงถึงการ ตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ในการกระทำสิ่งที่ถูกต้อง และเป็นไปได้ รู้จักประมาณความสามารถของตนมี ความกล้าได้กล้าเสีย ทำงานด้วยความมั่นใจ ไม่เชื่อโชคกลาง

4. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงออกถึงสิทธิหน้าที่ของตน มีความเอาใจใส่งานที่ได้รับมอบหมาย ถ้ารับผิดชอบในงานของตน พยายาม ปรับปรุงงานของตนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

5. การรู้จักวางแผน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงถึงการมีระบบแบบแผนในการเรียน มีจุดประสงค์เด่นชัด มองเห็นช่องทางในการเรียนอย่างเป็นขั้นตอน มองการณ์ไกล ทำงานอย่างประณีต และเป็นระเบียบ มีความรอบคอบ และศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ มีความมุ่งมั่นต่อความก้าวหน้า

6. ความมีเอกลักษณ์ หมายถึง การแสดงออกถึงการเป็นตัวของตัวเอง ไม่ลอกเลียนแบบคนอื่น มีความสนใจเหตุการณ์หรือสิ่งใหม่ๆ

วรัญญา ไชยลา (2550 : 39) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายามของผู้เรียนที่จะกระทำให้สำเร็จสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสบกับความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรค ก็จะมี ความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะ โดยหาวิธีการเผชิญกับอุปสรรคนั้น อย่างไม่ย่อท้อ

mitha เฟ่งแจ่ม (2550 : 17) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม ที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) มีความทะเยอทะยานสูง ตั้งเป้าหมายสูง มีความรับผิดชอบในการงานดี มีความอดทนในการทำงาน รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน และเป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ภัคพล นันทาวีราช (2551 : 12) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จ ในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูงเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ มีความต้องการเป็นอิสระในการทำกิจกรรมนั้นๆ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้

วรวรรณ ลีสถาน (2551 : 32) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงแรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายาม ประพฤติปฏิบัติ หรือ ประกอบกิจกรรม เพื่อผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเลิศตามที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมาย

กรรณา ศรีรุ่ง (2552 : 21) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจ ที่ทำให้บุคคลทำพฤติกรรม เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามมาตรฐานที่เป็นเลิศที่ตนกำหนดไว้โดยมิได้ มุ่งหวังรางวัลหรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ แม็คเคลแลนด์ (Mc Clelland) วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคนทั้งในอเมริกา ยุโรป และ เอเชีย พบว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะดังนี้

1. ตั้งมาตรฐานที่เป็นเลิศในการทำงานและรับผิดชอบที่จะทำได้ตามนั้น
2. กล้าเสี่ยง คือกล้าทำแม้ว่ามีโอกาสประสบผลสำเร็จ 50-50
3. พยายามอย่างไม่ย่อท้อจนกว่าจะบรรลุจุดมุ่งหมาย
4. มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว
5. ต้องการข้อมูลย้อนกลับ (รู้ผล) ของงานที่ทำ

6. เมื่อประสบความสำเร็จจะคิดหรือเชื่อว่าเป็นความสามารถหรือความมานะ พยายามของตน

เครือวัลย์ ภูมิศรีแก้ว (2552 : 53) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกิดจากการเรียนรู้ครอบครัวที่ตั้งมาตรฐานที่เป็นเลิศในการทำงาน และบอกกล่าวให้ลูกทราบ สนใจในความสำเร็จของลูก สอนลูกให้ช่วยตัวเองได้ ส่งเสริมให้ลูกเป็นอิสระ ให้รางวัลเมื่อลูกทำสำเร็จตามมาตรฐานที่เป็นเลิศหรือลงโทษหากทำไม่ได้พร้อมกับให้ความรักความอบอุ่นและแสดงให้ลูกทราบว่าที่ทำอย่างนั้น เพราะต้องการให้ลูกประสบความสำเร็จ จะทำให้ลูกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นอกจากนี้โรงเรียนยังสามารถอบรมให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ โดยใช้หลักต่อไปนี้

1. สอนให้นักเรียนพิจารณาศึกษาตนเองว่ามีจุดเด่นหรือ ความสามารถพิเศษอะไร
2. ให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงานให้เหมาะสมกับความสามารถของตน
3. ให้นักเรียนรู้จักเสี่ยงเพื่อความสำเร็จหากมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ
4. ให้นักเรียนรู้จักวางแผนการทำงานให้ประสบความสำเร็จ
5. ให้นักเรียนรู้จักประเมินผลงานที่ทำแล้วใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

อัจฉรา บุญสุข (2553 : 6) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง เป็นสิ่งที่บุคคลปรารถนาและพยายามที่จะกระทำการสิ่งทีประสบบัสมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองตั้งใจต้องการงานเสร็จทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายและทำงานให้มีความสมบูรณ์ตามความสามารถที่มี

ประวิทย์ โทณแก้ว (2553 : 5) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แรงขับหรือแรงกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม ที่ส่งเสริมให้ตนเอง ประสบความสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศ ทางด้านการเรียนที่ตนตั้งไว้

แกมกาญจน์ คชวงษ์ (2553 : 37) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความปรารถนาหรือความต้องการ ของนักเรียนที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามทุกวิถีทาง ที่จะแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวล เมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบบัสมล้มเหลว

วีระยุทธ กองวงษา (2553 : 66) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงแรงจูงใจที่เป็นแรงขับหรือเร้าใจให้บุคคลมีความสามารถ ความพากเพียร และมุ่งมั่นพยายามที่จะทำให้สำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตนวางไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ

ปราณี หลาเบ็ญสะ (2553 : 8) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียน ที่มุ่งมั่นพยายามกระทำการสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ มีความทะเยอทะยาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : 32) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง พลังหรือกำลังใจที่ต้องการจะกระทำต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหมายไว้ รวมทั้งความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในงานที่ยุ่ยากไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขัดขวาง พยายามหาวิธีต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหานั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ มีความเป็นอิสระในการทำงาน การแสดงต้องการชัยชนะในการแข่งขันมุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ มีความวิตกกังวล เมื่อทำไม่สำเร็จ หากนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากก็ย่อมจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับดีตามที่คาดหวัง

ภัทราวินิจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 9) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียน ที่แสดงถึงความปรารถนา ที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้คือ มีความทะเยอทะยาน ตั้งใจ และมุ่งมั่นในการทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ มีการกำหนดเป้าหมายที่เป็นไปได้ มีความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และมีความอดทน

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2555 : 172) สรุปว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of excellence) ที่ตนเองตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

นิตยา สิทธิเสื่อ (2555 : 17) ได้อธิบายว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

อรพรรณ โจมทา (2556 : 23) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลทำพฤติกรรมเป็นแรงผลักดันความสำเร็จเพื่อให้ประสบความสำเร็จด้วยความสามารถและความมานะพยายามของตนเองและหากบุคคลใดมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำสิ่งต่าง ๆ มากก็จะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นมุ่งมั่นและพยายามทำในสิ่งที่คาดหวังไว้ให้ประสบความสำเร็จ

จุฑามาศ กันทา (2557 : 36) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ และพยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อไปสู่ความสำเร็จ

สุมรา คงภิมยชีน (2557 : 7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แรงขับภายในใจที่ทำให้นักเรียนพยายามแสดงพฤติกรรม ที่ส่งเสริมให้ตนเองประสบความสำเร็จทางการเรียน ตามความคาดหวัง โดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้น เป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ และการวางแผนในการเรียน

จากการสังเคราะห์ความหมายและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความต้องการของบุคคล ที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง และตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความเพียรพยายาม ทะเยอทะยาน กระตือรือร้นที่จะทำให้สำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

2.3.4.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

McClelland (1961 : 207-256) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอควร มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่พอใจทำสิ่งง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ แต่เลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะกับความสามารถของตน และทำในสิ่งที่ยากได้สำเร็จ ทำให้ตนพอใจส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จแต่ก็หวังพึ่งโชค
2. มีความกระตือรือร้น หรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ
3. มีความรับผิดชอบต่อตนเองผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการตัดสินใจเพื่อทราบผลของการกระทำว่าได้ผลเป็นอย่างไร และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม
5. คาดการณ์ล่วงหน้า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว
6. มีทักษะในการจัดระบบงาน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเลือกคนที่มีความสามารถในงานนั้นมาร่วมงาน

Hermans (1970 : 354) รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ลักษณะ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ระดับความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังอย่างมากที่จะประสบความสำเร็จแม้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้น
4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
5. เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
6. รู้สึกว่าเวลาไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่ง
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักของผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี
10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ได้อยู่เสมอ

พรหม ช.เจนจิต (2538 : 513) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ความแตกต่างของบุคคลทั้งสองประเภทนี้สามารถดูได้จากการทำงาน ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีดังนี้
  - 1.1 เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง
  - 1.2 เป็นผู้ทำงานมีแผน
  - 1.3 เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง
2. ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
  - 2.1 เป็นผู้ที่ทำงานอย่างไม่มีเป้าหมาย หรือ
  - 2.2 ตั้งเป้าหมายไปในวิถีที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินตั้งเป้าหมายไว้ง่าย ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผิดหวัง ส่วนพวกที่ตั้งไว้ยากเกินไปนั้น เพราะรู้ว่าอาจจะต้องล้มเหลวอีก แต่ล้มเหลวเพราะการทำงานยากรักษาหน้าตัวเองได้ดีกว่า
  - 2.3 ตั้งระดับความหวังไว้ต่ำ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140 - 141) ได้กล่าวถึง ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ว่า

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า .
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องทำงานเก่ง

นิตยา สิทธิเสื่อ (2555 : 17) ได้อธิบายว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure)
2. มีความทะเยอทะยานสูง
3. ตั้งเป้าหมายสูง
4. มีความรับผิดชอบในการงานดี
5. มีความอดทนในการทำงาน
6. รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
7. เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน
8. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

สุมรา คงภิรมย์ชื่น (2557 : 33) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ และการวางแผนในการเรียน ดังนี้

1. ความทะเยอทะยาน หมายถึง มีความคาดหวังทางการเรียนสูง จะแสดงออกทางพฤติกรรมการเรียน ด้วยความมานะอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวัง
2. ความกระตือรือร้น หมายถึง ลักษณะของผู้เรียนที่ใส่ใจ หรือฝักใฝ่ในสิ่งที่กระทำทำงานทันทีเมื่อได้รับมอบหมาย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง
3. ความรับผิดชอบทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นนักเรียน เอาใจใส่การเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
4. การวางแผนในการเรียน หมายถึง แผนการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวัง มีลักษณะเป็นการวางแผนเตรียมการล่วงหน้า

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะที่สำคัญของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความรับผิดชอบ และรู้จักวางแผนในการเรียนเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมาย

2.3.4.3 วิธีสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนนั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยลดความสูญเปล่าทางการศึกษา และจากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการนำเสนอแนวทางการสร้างเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาน (2542 : 149-150) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ควรศึกษาความต้องการของเด็กแต่ละวัย และจัดเนื้อหาวิชาให้สนองความต้องการของเด็ก เนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงและมีความหมายสำหรับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียนควรมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อดึงความสนใจและบอกให้เด็กทราบถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน

3. ควรแนะนำให้เด็กเริ่มหัดวางเป้าหมายในการเรียนสำหรับตนเอง เพราะคนที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมายจะกระทำด้วยความตั้งใจ

4. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรมีการไต่ถาม มีการอภิปรายและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้เด็กเกิดความกระตือรือร้น มีการรับฟังและทำความเข้าใจ ตลอดถึงมีการยอมรับซึ่งกันและกัน

5. ใช้วิธีการเสริมแรงตามความเหมาะสมตามความจำเป็น เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและบางครั้งอาจลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะรางวัล คำชมเชย การยิ้ม การพยักหน้า การให้ความเอาใจใส่ นับว่าเป็นตัวเสริมแรงที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก

6. ให้การทดสอบ การทดสอบจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้เด็กเอาใจใส่ต่อบทเรียนและมีความตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลา

7. ให้ทราบผลการทดสอบอย่างทันที่ การให้เด็กทราบผลการทดสอบอย่างทันที่หวังที่ว่าสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ไปนั้นมีความเข้าใจถ่องแท้เพียงใด มีสิ่งใดที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีวิธีการนี้จะทำให้เด็กต้องเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชาตลอดเวลา

8. การพานักเรียนออกไปทัศนศึกษา หรือการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้จะเป็นแนวทางหนึ่งที่กระตุ้นความสนใจเด็กได้เป็นอย่างดี

9. การสอนหรือการมอบหมายกิจกรรมให้เด็กปฏิบัติและติดตามผลจนเด็กทำงานนั้นสำเร็จ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอน เพราะความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับเด็กในครั้งหนึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะเรียนรู้ในคราวต่อไป

อารีย์ พันธมณี (2544 : 21) ได้เสนอแนะ แนวทางการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. ให้คำชมเชยหรือคำนิยาม ครูต้องชมเชยเมื่อเด็กทำสิ่งที่ถูกต้อง หรือทำงานยากได้สำเร็จ การคำนิยามก็สามารถสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ แต่ต้องเหมาะสมกับโอกาส ครูไม่ควรคำนิยามเด็กโดยไม่มีหลักฐาน และควรให้เขาทราบว่าจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เด็กที่เรียนดีเมื่อถูกคำนิยามจะมีความพยายามมากขึ้น เมื่อได้รับคำชมเชย

2. ทดสอบย่อยบ่อยครั้ง เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้เกิดความสนใจ

3. ส่งเสริมให้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง กำหนดหัวข้อให้เหมาะสมกับความสามารถ

4. หาวิธีแปลกใหม่มาเร้าความสนใจ เช่นให้นักเรียนประเมินการเรียนการสอน ให้ออกข้อสอบ

5. ตั้งรางวัลในการทำงานเพื่อยั่วให้พยายาม อาจจะให้รางวัลเล็กน้อยก่อนเรียน และควรให้ทุกคนมีโอกาสได้รับรางวัลอย่างทั่วถึง

6. ควรหาตัวอย่างที่เด็กคุ้นเคยเพื่ออำนวยความสะดวกทำความเข้าใจ

7. ใช้ตัวอย่างที่เด็กคาดไม่ถึงเพื่อเร้าการจดจำ

8. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน จะทำให้สนใจเรียนมากขึ้น

9. ขจัดสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา เช่นสอบในสิ่งที่ไม่เคยสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546 : 21) กล่าวถึงการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จัดกิจกรรมให้นักเรียนเห็นข้อดีของการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้พบปะสนทนาแลกเปลี่ยนกับผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนการทำงาน
3. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้สังเกตวิธีการทำงาน และเปรียบเทียบกับตนเอง โดยมีครูคอยให้กำลังใจ และเสริมแรง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความต้องการของบุคคล ที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังและตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความเพียรพยายาม ทะเยอทะยาน กระตือรือร้นที่จะทำให้สำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ ความทะเยอทะยาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความรับผิดชอบ และรู้จักวางแผนในการเรียนเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งมีวิธีในการพัฒนาและสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้โดยการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสริมแรง และกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาอย่างสุดความสามารถ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

2.3.5 ความพร้อมของนักเรียน

2.3.5.1 ความหมายของความพร้อมของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายของความพร้อมของนักเรียนหลายทัศนะ ดังนี้

สุนีย์ ธีรดากร (2542 : 197) ได้สรุปถึงเรื่องความหมายของความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคล พร้อมด้วยประการทั้งปวง ที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างได้ผลดีที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วย สภาพการเจริญเติบโตในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ถึงระดับที่จะปฏิบัติงาน ได้บวกกับความรู้พื้นฐานที่สูงพอจะเรียนรู้สิ่งที่จะเรียนได้ และความสนใจที่จะช่วยให้เรียนรู้สิ่งใหม่ได้สะดวก

วาโร เฟิงส์วสต์ (2544 : 43) ได้ให้ข้อเสนอแนะของความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมในด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ - จิตใจ และสติปัญญาของเด็กที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะหรือการฝึกฝนจากการเรียนรู้ การฝึกฝนที่ผ่านมาหรือเกิดจากอิทธิพลทั้งสองอย่างประกอบกัน

นิพล พลกลาง (2549 : 12) กล่าวว่า ความพร้อมของผู้เรียน หมายถึง ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จ ความสามารถในการสรุปเรื่องที่เรียน ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าหาความรู้ และความสนใจ ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ฯลฯ เป็นต้น

อัจฉรา บุญสุข (2553 : 21) สรุปว่า ความพร้อมของนักเรียน หมายถึง ภาวะที่นักเรียนมีการเตรียมพร้อมด้านจิตใจ ร่างกาย เนื้อหาสาระ วัสดุอุปกรณ์การเรียน

สมบุรณ์ พรหมเทพ (2553 : 21) สรุปว่า ความพร้อมของนักเรียน หมายถึง สภาพความพร้อมในด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา หรือความสามารถระดับหนึ่งของเด็กที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างบังเกิดผลซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ หรือการฝึกฝน หรือทั้งสองอย่าง ประกอบกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน

จากการสังเคราะห์ความหมายและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของความพร้อมของนักเรียน ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความพร้อมของนักเรียนได้ว่า ความพร้อมของ

นักเรียน หมายถึง สภาพของนักเรียนที่มีภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จเพื่อให้ได้เกิดความพึงพอใจในการเรียน

2.3.5.2 องค์ประกอบของความพร้อมของนักเรียน

ได้มีนักการศึกษา ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของความพร้อมของนักเรียน ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2520 : 77-79) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมทางการเรียนทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ความพร้อมทางกาย นอกจากจะมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงยังรวมถึงความสามารถในการใช้วัยวะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันอย่างเต็มที่

2. ความพร้อมทางอารมณ์ มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเลือกสิ่งที่ตรงกับความต้องการของตัวเองได้และอดทนเล่นกับเพื่อนโดยไม่มีความขัดแย้งทางจิตใจเป็นประจำ

3. ความพร้อมทางสังคม สามารถช่วยตนเองติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้รู้เรื่องและสามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี

4. ความพร้อมทางสติปัญญา มีความสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว รู้จักสังเกตและซักถาม รู้จักเหตุผลและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในเวลาอันสั้นโดยไม่เบื่อหรือเหน็ดเหนื่อยเกินควร

กรมวิชาการ (2550 : 31-36) ได้สรุปถึงองค์ประกอบความพร้อมทางการเรียน 4 ด้าน ดังนี้

1. ความพร้อมทางด้านร่างกาย เป็นความสามารถของสมรรถภาพร่างกายในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการทรงตัว และการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ การเล่นเครื่องเล่นสนาม ความสามารถในการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส การเล่นและการเขียนภาพ การปั้นและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ การต่อของ บรรจุ เทและแยกชิ้น ความสามารถในการรักษาสุขภาพ การปฏิบัติตามสุขอนามัย ความสามารถในการรักษาความปลอดภัยของตนเอง และผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน

2. ความพร้อมด้านอารมณ์ – จิตใจ เป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ และการแสดงออกทางอารมณ์ อันมีผลมาจากความรู้สึกในจิตใจของบุคคลซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านดนตรี มีการแสดงปฏิภริยาโต้ตอบเสียงดนตรี การเล่นเครื่องดนตรีง่าย ๆ การร้องเพลง ความสามารถด้านสุนทรียภาพ การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม การแสดงออก อย่างสนุกสนานกับเรื่องตลกขำขัน และเรื่องราวที่สนุกสนานต่าง ๆ ความสามารถด้านการเล่น การเล่นอิสระ การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่นับถือ

3. ความพร้อมด้านสังคม เป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้เรียนรู้ทางสังคมในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง ความสามารถในการเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถในการวางแผน ตัดสินใจเลือกและลงมือปฏิบัติ การมีโอกาสได้รับรู้ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการของตนเองและผู้อื่น ความสามารถในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ความสามารถในการแก้ปัญหาในการเล่น ความสามารถในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย

4. ความพร้อมทางการเรียนด้านสติปัญญา เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยให้เด็กเกิดความพร้อมในการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และดมกลิ่น ความสามารถในการเลียนแบบ การกระทำและเสียงต่าง ๆ ความสามารถในการเชื่อมโยงภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่จริง การรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และผลงานแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุต่าง ๆ การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราว เกี่ยวกับตนเอง การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ การฟังเรื่องราวนิทาน คำคล้องจอง คำกลอน การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก เขียนภาพ ชิดเขียน เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์ เขียนชื่อตนเอง การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทานเรื่องราวที่สนใจ

สุมีย์ อีรดากร (2542 : 197-198) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม ได้แก่ องค์ประกอบภายในตัวผู้เรียนและองค์ประกอบภายนอกตัวผู้เรียน องค์ประกอบภายในตัวผู้เรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) และประสบการณ์เดิม (Previous Learning)

1. วุฒิภาวะ (Maturity) หมายถึง สภาวะที่บุคคลมีความสามารถที่จะทำอะไร ได้เองตามธรรมชาติอันเหมาะสมกับวัยของตน โดยมีความสามารถนั้นไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้หรือการฝึกฝนวุฒิภาวะดังกล่าวประกอบด้วย วุฒิภาวะทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

2. ประสบการณ์เดิม (Previous Learning) หมายถึง สิ่งที่บุคคลได้เคยพบเห็นเรียนรู้มาแล้ว เป็นที่ยอมรับกันว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต้องอาศัยประสบการณ์เดิม เช่น ทักษะเดิม ความรู้เดิม เป็นพื้นฐาน ทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น การที่ประสบการณ์การเรียนรู้เดิมที่มีผลต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ทางจิตวิทยาเรียกว่าเกิด “การถ่ายโยงการเรียนรู้” บางครั้งประสบการณ์เดิมก็มีผลเสียต่อการเรียนสิ่งใหม่ต่อไปได้เช่นกัน ในกรณีที่ประสบการณ์เดิมเริ่มต้นไว้ผิดพลาด ก็ยากที่จะแก้ไขได้ภายหลัง

สมบูรณ์ พรหมเทพ (2553 : 23-24) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความพร้อมเกิดจาก วุฒิภาวะ ประสบการณ์เดิม ความเจริญเติบโตทั้งทางกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคมและสติปัญญา การสอนของครู ตลอดถึงความเป็นอยู่ทางบ้านของเด็ก

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบของความพร้อมของนักเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ผู้เรียนที่มีความพร้อมครบทุกด้านจะส่งผลทางบวกต่อการเรียนรู้

2.3.6 สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

2.3.6.1 ความหมายของสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนหลายทัศนะ ดังนี้

Hoy & Miskey (1991 : 301) ให้ความหมายของบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนอันเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและกลุ่มบุคคลในโรงเรียน เป็นผลทำให้โรงเรียนแห่งหนึ่งแตกต่างไปจากโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในโรงเรียน บรรยากาศขององค์กรเป็นลักษณะภายในองค์กรคล้ายคลึงกับบุคลิกภาพของคน ดังนั้น บรรยากาศของโรงเรียนจึงเป็นเหมือนบุคลิกภาพของโรงเรียน

อัลวี จารรงค์ (2551 : 18) กล่าวไว้ว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาวะที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลากรและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เช่น

พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารซึ่งจะส่งผลต่อขวัญกำลังใจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคลทุกคนในโรงเรียน

ฐานิตย์ เนคมานุรักษ์ (2557 : 32-33) สรุปว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน หมายถึง สภาพการณ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่หรือเกิดขึ้นในสถานศึกษาทั้งที่เป็นวัตถุ สิ่งของ ตัวบุคคล วิธีการ หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในสถานศึกษาและส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียนทั้งในด้านบวกและด้านลบ

จรรณี เก้าเอี้ยน (2557 : 148 - 149) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้งหมดที่อยู่ล้อมรอบปัจเจกบุคคลหรือกลุ่ม ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมหรือวัฒนธรรมซึ่งต่างมีอิทธิพลและความรู้สึกนึกคิดของบุคคลได้ทั้งสิ้นซึ่งสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประการคือ สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษาและสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาซึ่งสภาพแวดล้อมแวดล้อมภายในสถานศึกษา มีดังนี้ คือ

1. ความจำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา เพื่อเป็นทิศทางในการทำงาน
2. ความต้องการประเมินผลงานในการทำงาน บุคคลต้องทราบความสำเร็จของงาน การวางแผนจะเป็นตัวกำหนดเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว
3. ความต้องการความร่วมมือในการทำงาน สถานศึกษาจะต้องดำเนินการงานบุคคลหลายฝ่าย การวางแผนจะช่วยรวมกลุ่มภายในสถานศึกษา

จากการสังเคราะห์ความหมายและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้ว่า สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่หรือเกิดขึ้นในโรงเรียน ทั้งที่เป็นวัตถุ สิ่งของ ตัวบุคคล วิธีการ หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในสถานศึกษาและส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียนในทุกทาง

2.3.6.2 ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

ได้มีนักการศึกษา ศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ดังนี้

ธเนศ ขำเกิด (2547 : 53) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาว่า บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีของสถานศึกษาจะมีส่วนในการเสริมสร้างความคิด และคุณธรรมต่าง ๆ อันพึงประสงค์ หากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเป็นไปด้วยดีแล้วสถานศึกษาจะไม่ใช่สถานที่ลบล้างความเบิกบานธรรมชาติจากตัวนักเรียน แต่จะเป็นสถานที่สร้างความสรรหาใหม่ ๆ ที่รุ่มรื่นสมดังความต้องการตามวัยของนักเรียน นักเรียนจะศึกษาเล่าเรียนเต็มความรู้ความสามารถ มีความรักและเข้าใจตนเอง รู้สึกชื่นชมกับความงามของโลกรอบ ๆ ตัวและสร้างความงามให้แก่คนอื่น

นรา สมประสงค์ (2546 : 60) ได้สรุปความสำคัญของบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมที่ดีในสถานศึกษาช่วยยกระดับคุณภาพการดำรงชีวิตประจำวัน ในสถานศึกษาได้
2. สภาพแวดล้อมที่ได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมจะช่วยพัฒนาคนในสถานศึกษาได้อย่างรอบด้าน
3. สถานศึกษาที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาสภาพแวดล้อมในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิชัย เสริมจิตต์ (2550 : 13-19) กล่าวว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยรู้จักใช้อาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดรวมทั้งการควบคุม ดูแลรักษาการให้บริการชุมชน การรู้จักส่งเสริมทะนุบำรุงอาคารสถานที่ ที่มีอยู่ให้คงสภาพดีและสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ

ฐานิตย์ เนคมานุรักษ์ (2557 : 33) กล่าวว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีในสถานศึกษาจะช่วยพัฒนา นักเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม รอบด้านและยังเป็นแบบอย่างที่ดีให้ชุมชนนำไปใช้ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนจะช่วยส่งเสริม พัฒนาให้ผู้เรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้พัฒนาอย่างรอบด้าน ส่งผลทางบวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ศศิธร สุริยา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติพร้อมผลการสร้างสมการพยากรณ์คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์คะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ มีทั้งหมด 8 ตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ความถนัดทางการเรียนด้านตัวเลข ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ความถนัดทางการเรียน ด้านเหตุผล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .933 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เท่ากับ .871 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 8 ตัวสามารถอธิบายคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติได้ร้อยละ 87.1

สลิพร เชาวน์ชัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนน O-NET มีจำนวน 2 ตัว คือ ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครูและผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : บทสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ สรุปผลการวิจัยได้ 9 ประเด็นโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยดังนี้ นักเรียนเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET น้อย นโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพวิชาการไม่ชัดเจน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเข้าถึงข้อมูล O-NET ของครูยังมีน้อย ครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ระดับความยากของข้อสอบ ช่วงเวลาในการสอบและการแจ้งผลการสอบล่าช้า คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระการสอน/ครูไม่ครบตามกลุ่มสาระ และภาระงานของครูมีมาก

จุฬารณณ์ อบรมาลี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมิน

คุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ เขต 1 ในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยตรง ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยทางอ้อม ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู

จารุพันธ์ โพร้ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของนักเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว ตัวแปรที่มีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ ตัวแปรที่มีผลน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง

สิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 41.34 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเดิมเท่ากับ 3.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมโรงเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70, 3.89, 3.92 และ 3.76 ตามลำดับ มีนักเรียนร้อยละ 78.3 เห็นประโยชน์ในการสอบ และร้อยละ 21.7 ไม่เห็นประโยชน์ในการสอบ และมีนักเรียนร้อยละ 33 เรียนกวดวิชา และร้อยละ 67 ไม่เรียนกวดวิชา สรุปปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) คือ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความพร้อมของนักเรียน

จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 70.42 ระดับห้องเรียน มีตัวแปรประสิทธิภาพการสอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคุณภาพการสอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 99.87 ระดับโรงเรียน มีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 73.14

อรพรรณ โจมทา (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเพศ การเรียนกวดวิชา และพฤติกรรมทบทวนก่อนสอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 แตกต่างกันส่งผลต่อคะแนน O-NET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ระดับ .05 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสม ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนน O-NET ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเห็นความสำคัญในการสอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนน O-NET ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ศิลาปัทธน์ คำเพ็ง (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 มีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน นักเรียน ขาดการตระหนักและเห็นความสำคัญของการสอบ (O-NET) พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนไม่ดี สภาพแวดล้อมด้านครอบครัว และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ภาระงานของครูมีมาก จำนวนครูไม่เพียงพอ คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระที่สอน การเข้าถึงข้อมูลการสอบ (O-NET) ของครูมีน้อย ด้านผู้บริหาร มีนโยบายไม่ชัดเจน ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นตัวนักเรียนรายบุคคล เพื่อให้ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (O-NET) สูงขึ้น ด้านแบบทดสอบ มีเนื้อหาสาระและขอบข่ายที่กว้าง มีความหลากหลายทั้งข้อคำถาม คำตอบที่เลือก และแนวข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์ที่ครูผู้สอนและนักเรียน ไม่คุ้นเคย ช่วงเวลาในการสอบและแจ้งผลการสอบล่าช้า ไม่สามารถนำข้อมูลย้อนกลับไปแก้ปัญหาได้

กฤษณะ โสขมาและคณะ (2558 : 3 - 4) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ราชบุรี ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ พบว่า ตัวแปรเกณฑ์ คือ คะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์ (Y) ที่สัมพันธ์กับตัวแปรพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (X₁) ความพร้อมของนักเรียน (X₂) ความคิดเห็นต่อการทบทวนวิชา (X₆) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₄) และพฤติกรรมการสอน (X₅) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบปกติ พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ความพร้อมของนักเรียนและความคิดเห็นต่อการทบทวนวิชา มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลในทิศทางบวก ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .488 และ ค่ากำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .238

2.4.2 งานวิจัยภายในต่างประเทศ

Baker, et. al (2001: 1-17) ศึกษาวิจัยเรื่องการสะท้อนของการศึกษา (Shadow Education) ทั่วโลก จากการศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั่วโลกเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนานาชาติ โดยใช้ข้อมูลจากการวิจัยและประเมินผลนานาชาติ วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ครั้งที่ 3 1994-1995 (TIMSS) เป็นนักเรียนเกรด 7-8 จาก 41 ประเทศที่เข้าร่วมผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ได้แก่ ชั่วโมงในการสอน กลวิธีที่ใช้ในการสอน ความรู้พื้นฐานเดิม และความสนใจต่อวิชาคณิตศาสตร์

Dieter, Schonwetter, et. al (2002 : อ้างใน วัชรภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ์, 2549) ได้ทำการ ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของครอบครัวและความแตกต่างของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยทำการศึกษากับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่อยู่ตอนกลางภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา จำนวน 285 คน ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรด้านนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เพศ ความวิตกกังวล การรับรู้ภายในบุคคล ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ สถาบันหรือคณะ การสนับสนุนหรือการกระตุ้น

Betul Yayan and Giray Berberoglu (2004 : 87-104) ทำการวิเคราะห์ซ้ำข้อมูลการประเมินผลทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ครั้งที่ 3 (TIMSS) ปี 1999 ของนักเรียนในประเทศตุรกี โดยใช้โมเดลโครงสร้างเชิงเส้น (Linear Structural Model) วิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์ กิจกรรมในชั้นเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การให้ความสำคัญต่อวิชาคณิตศาสตร์ ลักษณะภูมิหลังของครอบครัว กิจกรรมนอกโรงเรียน บรรยากาศในการเรียน และกิจกรรมในชั้นเรียนที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญ

Finn and Gerber (2005 : 218-221) ได้ศึกษาเรื่อง Small Classes in the Early Grades, Academic Achievement, and Graduating from High School. โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือเพื่อหาความสัมพันธ์การจบการศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลในชั้นเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 20 คน) ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของนักเรียนหญิงที่จบการศึกษา (ร้อยละ 81.80) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 73.10) และพบว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนขนาดเล็กเป็นเวลา 4 ปีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนขนาดเล็กที่ต่ำกว่า

Pamela and Davis-Kean (2005 : 300-303) ได้ศึกษาเรื่อง The Influence of Parent Education and Family Income on Child Achievement: The Indirect Role of Parental Expectations and the Home Environment. โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือเพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่ารายได้ของครอบครัว ขนาดของครอบครัว ความรู้ด้านการดูแลเด็ก อายุของพ่อแม่ ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง ส่วนความคาดหวังของพ่อแม่ การดูแลเอาใจใส่ของพ่อแม่ และการอ่านหนังสือของนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง

Lassen , et. al (2006 : 709-711) ได้ศึกษาเรื่อง The Relationship of School-Wide Positive Behavior Support to Academic Achievement in An Urban Middle School. โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสนับสนุนเชิงบวกทั่วทั้งองค์กรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนเชิงบวกแบบมีส่วนร่วมกันทั้งโรงเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง และพบว่าการฝึกอบรมครูและการลดปัญหาจากพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทุกด้านนั้นมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Doland (1980 : 989A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านคุณภาพการสอน การเข้าร่วมโครงการของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ส่งผลต่ออารมณ์จิตใจโดยใช้นักเรียนเกรด 6 เป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนที่เป็นแบบอย่างของโรงเรียนทั่วไปซึ่งมีหลายโครงการแต่ละโครงการไม่ต่อเนื่อง ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการสอน การเข้าร่วมโครงการ และการได้รับการสนับสนุนจาก

ผู้ปกครอง ต่างมีอิทธิพลต่อการเรียนเป็นอันมาก และยังมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะด้านอารมณ์และจิตใจมาก

Young, D.J. et. al. (1996 : 272-278) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยพระระดับต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 2,535 คน โดยแบ่งตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับนักเรียน และระดับโรงเรียน ตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ ความรู้เดิมทางวิทยาศาสตร์ เวลาสภาพแวดล้อมที่บ้าน กลุ่มเพื่อน และเพื่อนนอกชั้นเรียน ตัวแปรระดับโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของนักเรียน ทราบถึงความหมาย วัตถุประสงค์ ความสำคัญ ขอบเขตเนื้อหา ผลการทดสอบของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน และหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และยังทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัย พบว่ามีปัจจัยที่ส่งผล ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อมของนักเรียนและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่อาจส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน และข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ น่าจะทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบข้อมูลและนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 52 โรงเรียน จำนวน 23,097 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*power 3.1.9.2 โดยกำหนดขนาดอิทธิพลขนาดกลาง (Effect size f^2) ที่ 0.15 ระดับนัยสำคัญ (α error problem) ที่ 0.01 (ความเชื่อมั่นที่ 99 %) อำนาจการทำนาย Power ($1-\beta$ error problem) ที่ .99 (ทำนายผิดพลาดได้แค่ 1 %) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 242 คน เพื่อป้องกันการตอบรับกลับคืนอย่างไม่สมบูรณ์ จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 266 คน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Sampling) ดังนี้

1. จัดแบ่งสถานศึกษาออกเป็น 3 กลุ่มตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) ได้โรงเรียนขนาดกลาง 5 แห่ง มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 883 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ 23 แห่ง มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8,346 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 24 แห่ง มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 13,868 คน

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มแล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิค 50 % ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนขนาดกลาง 2 แห่ง โรงเรียนขนาดใหญ่ 12 แห่ง และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 26 แห่ง

3. ทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3.1 ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของโรงเรียน	จำนวนสถานศึกษา (แห่ง)		จำนวนนักเรียน (คน)	
	ประชากร(N)	กลุ่มตัวอย่าง(n)	ประชากร(N)	กลุ่มตัวอย่าง(n)
กลาง	5	2	883	10
ใหญ่	23	12	8,346	96
ใหญ่พิเศษ	24	12	13,868	160
รวม	52	26	23,097	266

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของเกรดเฉลี่ย ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554 : 22)

3.51 – 4.00	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับดีเยี่ยม
3.01 – 3.50	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับดีมาก
2.51 – 3.00	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับดี
2.01 – 2.50	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับค่อนข้างดี
1.51 – 2.00	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปานกลาง
1.01 – 1.50	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับพอใช้
0.51 – 1.00	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0.00 – 0.50	หมายถึง	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระดับต่ำกว่าเกณฑ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย

1. ด้านคุณภาพการสอนของครู	จำนวน	9	ข้อ
2. ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง	จำนวน	10	ข้อ
3. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	8	ข้อ
4. ด้านความพร้อมของนักเรียน	จำนวน	9	ข้อ
5. ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	จำนวน	8	ข้อ

รวมทั้งสิ้น จำนวน 44 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

3.2.2.2 สร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัยและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการแก้ไขปรับปรุง

3.2.2.3 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับความชัดเจนของคำถามและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา IOC (Index of Congruence) และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (พรรณี สิกิจวัฒน์. 2555 : 195) โดยผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1. ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ดร.ฐิยาพร กันตธาณวัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ผศ.ดร.ภาไพกาญจน์ อินทร์น้อย อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. ดร.วิสิทธิ์ ใจเถิง ผู้อำนวยการโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
5. ดร.นันทพร แสงอุไร ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพรตพิทยพยัต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

เกณฑ์ตรวจสอบเพื่อพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

โดยใช้สูตร ดังนี้ (พรรณี สิกิจวัฒน์. 2555 : 195 - 196)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

R	แทน	คะแนนรายข้อตามดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ
Σ	แทน	ผลรวม
n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับนิยามศัพท์ของแบบสอบถามดังกล่าว ปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 จากนั้นปรับปรุงด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้

3.2.2.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพรตพิทยพยัต จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

3.2.2.5 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient : α) โดยใช้สูตรดังนี้ (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2555 : 203)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{\sum s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัด
k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
Σ	แทน	ผลรวม
Σs_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
Σs_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ได้ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน	จำนวนข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
ด้านคุณภาพการสอนของครู	9	0.812
ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง	10	0.760
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	8	0.783
ด้านความพร้อมของนักเรียน	9	0.810
ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	8	0.858
เฉลี่ยรวมทั้งฉบับ	44	0.907

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

... 3.2.2.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ขอนหนังสือราชการ จากงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

3.3.2 นำหนังสือติดต่อโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.3 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง แจกแบบสอบถาม จำนวน 266 ฉบับ ได้รับคืนมา จำนวน 266 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา มาคัดเลือกและตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

การหาค่าร้อยละ (Percentage) (พรณี สীগัจฉนะ. 2555 : 235 - 237)

$$pct = \frac{n_i}{n_t} \times 100$$

เมื่อ	pct	แทน	ร้อยละของสิ่งที่ศึกษา
	n_i	แทน	จำนวนส่วนย่อยที่ศึกษา
	n_t	แทน	จำนวนส่วนใหญ่ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 วิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม (combined arithmetic mean) (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2556 : 16)

$$\bar{X} = \frac{n_1\bar{x}_1+n_2\bar{x}_2+n_3\bar{x}_3\dots+n_k\bar{x}_k}{n_1+n_2+n_3\dots+n_k}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม.
$\bar{x}_1, \bar{x}_2, \dots, \bar{x}_k$	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลชุดที่ 1, 2, 3,..., k ตามลำดับ
$n_1, n_2, \dots, n_k$	แทน	จำนวนค่าจากการสังเกตในข้อมูลชุดที่ 1, 2, 3,..., k ตามลำดับ

3.4.3 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S) เป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของพรณี สীগิจวัฒน์นะ (2555 : 170 – 173) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

3.4.3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (พรณี สীগิจวัฒน์นะ. 2555 : 244 - 245)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในชุดข้อมูล
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2555 : 247)

$$S = \sqrt{\frac{\sum(X-\bar{X})^2}{n}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	Σ	แทน	ผลรวม
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในชุดข้อมูล
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในชุดข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)

3.4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการเรียนระดับชาติ ชั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการเรียนระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2555 : 260 - 266)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบ Pearson
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากเครื่องมือวัด
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากเครื่องมือวัดอื่นที่มีคุณภาพดี
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากเครื่องมือวัดแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากเครื่องมือวัดอื่นที่มีคุณภาพดีแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนจากเครื่องมือวัดทั้งสองฉบับ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบ

โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553 : 314)
 ค่า r อยู่ในช่วง 0.91 – 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
 ค่า r อยู่ในช่วง 0.70 – 0.90 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
 ค่า r อยู่ในช่วง 0.30 – 0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
 ค่า r อยู่ในช่วง 0.00 – 0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
 ถ้า r มีค่าเท่ากับ ศูนย์ หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.5 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 และสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ดังนี้

การตรวจสอบว่าตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (ไม่เกิด Multicollinearity) โดยจะใช้ค่าความเพ่งของการผันแปร (Variance inflation factor : VIF) หรือค่าความทนทน (Tolerance) ตัวใดตัวหนึ่งก็ได้ โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. Online. 2559 : 1-16)

3.4.5.1 พิจารณาค่า Variance inflation factor (VIF) ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 4 หรือ 5 หากเกินกว่านี้แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (ตำราบางเล่มแนะนำว่า หาก VIF > 10 แสดงว่าเกิด Multicollinearity)

3.4.5.2 พิจารณาค่า Tolerance หากน้อยกว่า 0.2 แสดงว่าเกิด Multicollinearity

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้ตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 ผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

4.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกำลังสอง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์พยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Y	แทน	ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน
X ₁	แทน	คุณภาพการสอนของครู
X ₂	แทน	ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
X ₃	แทน	การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง
X ₄	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₅	แทน	ความพร้อมของนักเรียน
X ₆	แทน	สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน
$\hat{Y}$	แทน	ค่าพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐานในรูปแบบคะแนนดิบ
Z _{x1}	แทน	คุณภาพการสอนของครูในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z _{x2}	แทน	ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z _{x3}	แทน	การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z _{x6}	แทน	สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Z}_y$	แทน	ค่าพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐานในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
p-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

รายการ	จำนวน (n=266)	ร้อยละ
1. เพศ		
เพศชาย	105	39.5
เพศหญิง	161	60.5
รวม	266	100

จากตาราง 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 และเพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ปีการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	จำนวนนักเรียน
2556	44.19	22,146
2557	44.77	22,286
2558	43.12	21,659
คะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2556 – 2558 = 44.03		

จากตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 พบว่าคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากน้อยไปมาก คือ ปีการศึกษา 2558 = 43.12 ปีการศึกษา 2556 = 44.19 และปีการศึกษา 2557 = 44.77 ตามลำดับ และมีคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2556 – 2558 เท่ากับ 44.03

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

จำนวนนักเรียน (n) = 266 คน					
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
ต่ำสุด		สูงสุด		ค่าเฉลี่ย	
เกรดเฉลี่ย	ความหมาย	เกรดเฉลี่ย	ความหมาย	เกรดเฉลี่ย	ความหมาย
1.69	ปานกลาง	4.00	ดีเยี่ยม	3.37	ดีมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 266 คน มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สูงสุดเท่ากับ 4.00 และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ต่ำสุดเท่ากับ 1.69 และมีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 3.37

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน	n = 266		ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
	$\bar{X}$	S		
1. ด้านคุณภาพการสอนของครู	4.20	0.38	มาก	1
2. ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง	4.17	0.52	มาก	2
3. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.87	0.56	มาก	4
4. ด้านความพร้อมของนักเรียน	3.89	0.57	มาก	3
5. ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน	3.82	0.64	มาก	5
รวมเฉลี่ย	3.99	0.39	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ในภาพรวมในระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, $S = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ดังนี้ ลำดับแรก คือ ด้านคุณภาพการสอนของครู ($\bar{X} = 4.20$, $S = 0.38$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.17$, $S = 0.52$) ลำดับสาม คือ ด้านความพร้อมของนักเรียน ($\bar{X} = 3.89$, $S = 0.57$) และลำดับสุดท้ายคือ ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.82$, $S = 0.64$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านคุณภาพการสอนของครู

ข้อ	ด้านคุณภาพการสอนของครู	n = 266		ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
		$\bar{X}$	S		
1	ครูมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู	4.11	0.72	มาก	8
2	ครูมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน	4.27	0.65	มาก	2
3	ครูมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน	4.09	0.71	มาก	9
4	ครูอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนจนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน	4.37	0.73	มาก	1
5	ครูให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.24	0.78	มาก	3
6	ครูใช้สื่อการสอนเพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน	4.18	0.78	มาก	6
7	ครูมีวิธีการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.12	0.76	มาก	7
8	ครูมีการสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.19	0.75	มาก	5
9	ครูมีการทดสอบผู้เรียนตามเนื้อหาวิชาที่สอน	4.23	0.72	มาก	4
	รวมเฉลี่ย	4.20	0.38	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานในด้านคุณภาพการสอนของครูในภาพรวมในระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $S = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ดังนี้ ลำดับแรกคือข้อ 4 ครูอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนจนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.37$, $S = 0.73$) ลำดับสองคือข้อ 2 ครูมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.27$, $S = 0.65$) ลำดับสามคือข้อ 5 ครูให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.24$, $S = 0.78$) และลำดับสุดท้ายคือข้อ 3 ครูมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.09$, $S = 0.71$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อ	ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง	n = 266		ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
		$\bar{X}$	S		
10	ผู้ปกครองให้การดูแล เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา นักเรียนในเรื่องเรียน	4.16	0.84	มาก	7
11	ผู้ปกครองจัดหาสถานที่ในการทำการบ้านและอ่านหนังสือให้นักเรียน	3.90	0.92	มาก	10
12	ผู้ปกครองส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษ นอกเวลาเรียนปกติหากนักเรียนต้องการ	4.21	0.85	มาก	4
13	ผู้ปกครองให้โอกาสนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ	4.20	0.88	มาก	6
14	ผู้ปกครองมีการติดตาม ตรวจสอบผลการเรียนของนักเรียน	4.35	0.73	มาก	2
15	ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียน	4.36	0.77	มาก	1
16	ผู้ปกครองช่วยเหลือสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอย่างเต็มศักยภาพ	4.32	0.74	มาก	3
17	ผู้ปกครองคอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาที่ตรงตามศักยภาพของนักเรียน	4.21	0.80	มาก	4
18	ผู้ปกครองให้รางวัลนักเรียนเมื่อทำคะแนนได้ดี	4.00	1.00	มาก	8
19	ผู้ปกครองให้โอกาสและให้กำลังใจนักเรียนในการแก้ตัวเพื่อให้ได้ผลการเรียนดีขึ้น	3.97	1.04	มาก	9
รวมเฉลี่ย		4.17	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองในภาพรวมในระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 4.17, S = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ดังนี้ ลำดับแรกคือข้อ 15 ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียน ($\bar{X} = 4.36, S = 0.77$) ลำดับสองคือข้อ 14 ผู้ปกครองมีการติดตาม ตรวจสอบผลการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.35, S = 0.73$) ลำดับสามคือข้อ 16 ผู้ปกครองช่วยเหลือสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 4.32, S = 0.74$) และลำดับสุดท้ายคือข้อ 11 ผู้ปกครองจัดหาสถานที่ในการทำการบ้านและอ่านหนังสือให้นักเรียน ($\bar{X} = 4.90, S = 0.92$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	n = 266		ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
		$\bar{X}$	S		
20	นักเรียนต้องการจะได้รับคะแนนสูงในการสอบทุกครั้ง	4.08	0.84	มาก	2
21	นักเรียนมีการตั้งความหวังและเป้าหมายและพยายามทำให้สำเร็จ	4.20	0.77	มาก	1
22	นักเรียนจะทำแบบฝึกหัด ทำการบ้านอย่างกระตือรือร้นด้วยตนเอง	3.79	0.89	มาก	6
23	นักเรียนมีความเพียร พยายามที่จะเรียนให้ได้ดี	3.95	0.82	มาก	3
24	นักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวงในเรื่องเรียน	3.92	0.84	มาก	4
25	เมื่อครูให้ทำแบบฝึกหัดนักเรียนกระตือรือร้นที่จะทำให้เสร็จอย่างรวดเร็ว	3.71	0.90	มาก	7
26	นักเรียนตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคตที่ชัดเจน	3.85	1.02	มาก	5
27	นักเรียนใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเรียน	3.47	1.11	ปานกลาง	8
รวมเฉลี่ย		3.87	0.56	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมในระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.87, S = 0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ดังนี้ ลำดับแรกคือข้อ 21 นักเรียนมีการตั้งความหวังและเป้าหมายและพยายามทำให้สำเร็จ ($\bar{X} = 4.20, S = 0.77$) ลำดับสองคือข้อ 20 นักเรียนต้องการจะได้รับคะแนนสูงในการสอบทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.08, S = 0.84$) ลำดับสามคือข้อ 23 นักเรียนมีความเพียร พยายามที่จะเรียนให้ได้ดี ($\bar{X} = 3.95, S = 0.82$) และลำดับสุดท้ายคือข้อ 27 นักเรียนใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเรียน ($\bar{X} = 3.47, S = 1.11$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านความพร้อมของนักเรียน

ข้อ	ด้านความพร้อมของนักเรียน	n = 266		ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
		$\bar{X}$	S		
28	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงไม่เป็นอุปสรรคในการเรียน	4.14	0.89	มาก	1
29	นักเรียนมีจิตใจมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน	4.14	0.89	มาก	1
30	นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการเรียน	3.90	0.87	มาก	4
31	นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	3.97	0.87	มาก	3
32	นักเรียนมีความตั้งใจและมีสมาธิในเวลาเรียน	3.89	0.88	มาก	5
33	นักเรียนมีความสนใจและเอาใจใส่ในการเรียน	3.71	0.92	มาก	8
34	นักเรียนทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน	3.59	1.00	มาก	9
35	นักเรียนมีการเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเรียน	3.80	0.95	มาก	7
36	นักเรียนมีวิธีดึงความสนใจของตนเองให้อยากเรียนรู้บทเรียน	3.86	0.91	มาก	6
รวมเฉลี่ย		3.89	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในด้านความพร้อมของนักเรียนในภาพรวมในระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $S = 0.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ดังนี้ ลำดับแรกคือข้อ 28 นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงไม่เป็นอุปสรรคในการเรียน และข้อ 29 นักเรียนมีจิตใจมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.14$, $S = 0.89$) ลำดับสามคือข้อ 31 นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ($\bar{X} = 3.97$, $S = 0.87$) ลำดับสี่คือข้อ 30 นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการเรียน ($\bar{X} = 3.90$, $S = 0.87$) และลำดับสุดท้ายคือข้อ 34 นักเรียนทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน ($\bar{X} = 3.59$, $S = 1.00$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

ข้อ	ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน	n = 266		ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
		$\bar{X}$	S		
37	โรงเรียนมีห้องศูนย์วิชาและแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	3.86	0.91	มาก	2
38	โรงเรียนมีห้องสมุดที่ทันสมัย มีตำราเอกสารหลากหลายมีประโยชน์ในการเรียน	3.94	0.90	มาก	1
39	โรงเรียนจัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทดี เป็นต้น	3.86	0.94	มาก	3
40	โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการสำหรับทำกิจกรรมเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	3.78	0.84	มาก	6
41	โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน	3.70	0.98	มาก	8
42	โรงเรียนมีสื่อ โสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอและเหมาะสมในการนำมาใช้งาน	3.76	0.87	มาก	7
43	โรงเรียนจัดบรรยากาศทั่วไปเอื้อต่อการเรียนรู้	3.80	0.83	มาก	5
44	โรงเรียนมีการจัดป้ายนิเทศที่น่าสนใจและมีประโยชน์	3.83	0.83	มาก	4
รวมเฉลี่ย		3.82	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนในภาพรวมในระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, $S = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ดังนี้ ลำดับแรกคือข้อ 38 โรงเรียนมีห้องสมุดที่ทันสมัย มีตำราเอกสารหลากหลายมีประโยชน์ในการ ($\bar{X} = 3.94$, $S = 0.90$) ลำดับสองคือข้อ 37 โรงเรียนมีห้องศูนย์วิชาและแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 3.86$, $S = 0.91$) ลำดับสามคือข้อ 39 โรงเรียนจัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทดี เป็นต้น ($\bar{X} = 3.86$, $S = 0.94$) และลำดับสุดท้ายคือข้อ 41 โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน ($\bar{X} = 3.70$, $S = 0.98$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน แสดงดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

ตัวแปร	(X ₁)	(X ₂)	(X ₃)	(X ₄)	(X ₅)	(X ₆)	(Y)
ด้านคุณภาพการสอนของครู (X ₁)	1.000	-.016	.225**	.291**	.187**	.336**	.117
ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X ₂)		1.000	-.035	.001	-.007	-.167	.370**
ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X ₃)			1.000	.446**	.398**	.414**	-.149*
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X ₄)				1.000	.661**	.397**	.018
ด้านความพร้อมของนักเรียน (X ₅)					1.000	.443	-.020
ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (X ₆)						1.000	.018
ผลการทดสอบทางการศึกษา (Y)							1.000

หมายเหตุ : ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับ ชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X₂) มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ในทิศทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับ ชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .370 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X₃) มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ในทิศทางลบกับผลการทดสอบทางการ ศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .149

4.5.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัจจัยมีความสัมพันธ์กันเพื่อให้มีความชัดเจนในการทดสอบข้อตกลงว่าด้วยการไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ผู้วิจัยจึงได้ตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างปัจจัย (Multicollinearity) โดยการวิเคราะห์ค่าความทนทนของปัจจัย (Tolerance) และค่าความเพื่อของการผันแปร (Variance inflation factor : VIF) เพื่อใช้ตัดสินว่าชุดของปัจจัยทั้ง 6 ตัว มีความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างแท้จริงหรือไม่ แสดงดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความทนทนของปัจจัย (Tolerance) และค่าความเพื่อของการผันแปร (Variance inflation factor : VIF) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
1. ด้านคุณภาพการสอนของครู (X_1)	.848	1.180
2. ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_2)	.954	1.037
3. ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3)	.728	1.375
4. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4)	.504	1.986
5. ด้านความพร้อมของนักเรียน (X_5)	.516	1.936
6. ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6)	.663	1.508

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู (X_1) ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_2) ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) ด้านความพร้อมของนักเรียน (X_5) และด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6) มีค่าความทนทนของปัจจัย (Tolerance) ตามลำดับดังนี้ .848, .954, .728, .504, .516 และ .663 ซึ่งมีค่ามากกว่า .20 แสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณว่าด้วยการไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ซึ่งมีเกณฑ์ว่าค่าความทนทน (Tolerance) ของปัจจัยจะต้องมีค่าไม่เข้าใกล้ศูนย์หรือมีค่าไม่น้อยกว่า .10 หรือ เมื่อพิจารณาค่าความเพื่อของการผันแปร (Variance inflation factor : VIF) ของปัจจัยทั้ง 6 ตัวมีค่าตามลำดับดังนี้ 1.180, 1.037, 1.375, 1.986, 1.936 และ 1.508 ซึ่งมีค่าไม่มากกว่า 5 แสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณว่าด้วยการไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ซึ่งมีเกณฑ์ว่าค่าความเพื่อของการผันแปร (Variance inflation factor : VIF) จะต้องไม่มากกว่า 10 หรือค่าเฉลี่ยของค่าความเพื่อของการผันแปรจะต้องไม่มากกว่า 6.0 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวสามารถนำไปวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้

4.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4.6.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยวิเคราะห์ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise Multiple Regression Analysis) แสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

ลำดับการเข้าสมการของตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	F	P-value
(X ₂)	.370	.137	.133	41.826	.000**
(X ₂) (X ₃)	.394	.155	.149	24.161	.000**
(X ₂) (X ₃) (X ₁)	.424	.180	.171	19.166	.000**
(X ₂) (X ₃) (X ₁) (X ₆)	.439	.192	.180	15.537	.000**

หมายเหตุ : ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า เมื่อนำตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ตัวเข้าพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยวิธี stepwise พบว่า มีปัจจัยที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการสมการตามลำดับการเข้าสมการของตัวแปรพยากรณ์ คือ ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X₂) สามารถทำนายผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .137 ซึ่งหมายความว่าความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนสามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 13.7

เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .155 แสดงว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนและปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง สามารถร่วมพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 15.5

เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ด้านคุณภาพการสอนของครู (X₁) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.180 แสดงว่า ด้านคุณภาพการสอนของครู สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ปัจจัยด้านการ

ส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง และ ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู สามารถร่วมพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีขึ้นพื้นฐานได้ร้อยละ 18.0

เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.192 แสดงว่า ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน สามารถร่วมพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีขึ้นพื้นฐานได้ร้อยละ 19.2

ตารางที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการค้นหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีขึ้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
Regression	4	951.483	237.871	15.537	.000**
Residual	261	3995.921	15.310		
Total	265	4947.404			

หมายเหตุ : ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรพยากรณ์ที่ดี ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_2) ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3) ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู (X_1) และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6) สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีขึ้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 และสามารถนำค่าสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ จะได้พยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีขึ้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 เป็นลำดับต่อไป

การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะลดลง 1.802 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น 1.449 หน่วย และถ้าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น .871 หน่วย

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .386, .218, -.128 และ .129 ตามลำดับ สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Z}_y = .386 (Z_{x2}) - .218(Z_{x3}) + .128(Z_{x1}) + .129(Z_{x6})$$

จากสมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน แสดงว่า ถ้าปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น .386 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะลดลง .218 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น .128 หน่วย และถ้าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานจะเพิ่มขึ้น .129 หน่วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอการสรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 - 2558
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยคุณภาพการสอนของครู ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อมของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน อย่างน้อยหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 52 โรงเรียน จำนวน 23,097 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*power 3.1.9.2 โดยกำหนดขนาดอิทธิพลขนาดกลาง (Effect size f^2) ที่ 0.15 ระดับนัยสำคัญ (α error problem) ที่ 0.01 (ความเชื่อมั่นที่ 99 %) อำนาจการทำนาย Power ($1 - \beta$ error problem) ที่ 0.99 (ทำนายผิดพลาดได้แค่ 1 %) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 242 คน เพื่อป้องกันการตอบรับกลับคืนอย่างไม่สมบูรณ์ จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 266 คน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Sampling) โดยจัดแบ่งสถานศึกษาออกเป็น 3 กลุ่มตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มแล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิค 50 % และทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความพร้อมของนักเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 44 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00

เมื่อนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรตพิทยพยัตจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .907

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 266 ฉบับ ด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนเมษายน พ.ศ.2559 และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 266 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตรวม
2. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายชื่อ รายด้าน และรวมทุกด้าน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)
4. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.7 ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558

พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.03

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมในระดับความคิดเห็นระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านคุณภาพการสอนของครู รองลงมาคือด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ลำดับสามคือด้านความพร้อมของนักเรียน และลำดับสุดท้ายคือด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

3. ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

พบว่า ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_2) มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ในทิศทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .370 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3) มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ในทิศทางลบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .149

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และสร้างสมการพยากรณ์โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

พบว่า ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_2) และปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3) ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 15.5 ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู (X_1) และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน (X_6) สามารถร่วมพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นฐานได้ร้อยละ 19.2 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .439 ค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์เท่ากับ 3.351 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (β) สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 30.208 + 2.903X_2 - 1.802X_3 + 1.449X_1 + .871X_6$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_y = .386(Z_{x2}) - .218(Z_{x3}) + .128(Z_{x1}) + .129(Z_{x6})$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นสำคัญได้ดังนี้

5.2.1 อภิปรายเกี่ยวกับระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ระหว่างปีการศึกษา 2556 – 2558 ระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.03 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยยังต่ำกว่าร้อยละ 50 สอดคล้องกับผลการรายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล ปี 2556 ในประเด็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย พบว่าด้านคุณภาพการศึกษา จากผลประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554 - 2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) พบว่า สถานศึกษาทุกระดับการศึกษา มีคุณภาพและมาตรฐานไม่ครบทุกแห่ง คุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการ ยังไม่เป็นที่พอใจ พิจารณาจากข้อมูลผลการประเมินคุณภาพระดับชาติด้านวิชาการ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2556 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งการทดสอบ O-NET (ป.6 ม.3 ม.6) ต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุหลายประการด้วยกัน ทั้งพฤติกรรมการสอนของครู ความพร้อมของนักเรียนเองซึ่งเอื้อมพร หลินเจริญ สิริศักดิ์ อาจวิชัยและภีรภา จันทรอินทร์ (2552 : ข-ค) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำพบว่ามี 9 ประเด็นโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ 1. การเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET 2. นโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพวิชาการ 3. สภาพแวดล้อมของโรงเรียน 4. การเข้าถึงข้อมูลการสอบของครูยังมีน้อย 5. พฤติกรรมการสอนของครู 6. ระดับความยากของข้อสอบ 7. ช่วงเวลาในการสอบและการแจ้งผลการสอบล่าช้า 8. คุณวุฒิของครูไม่ตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามสาระการสอน/ครูไม่ครบตามกลุ่มสาระ 9. ภาระงานของครูมีมาก และสอดคล้องกับศิลปกรรม คำพิง (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คำ : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน นักเรียนขาดการตระหนักรู้และเห็นความสำคัญของการสอบ (O-NET) พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนไม่ดี สภาพแวดล้อมด้านครอบครัว และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน ครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ภาระงานของครูมีมาก จำนวนครูไม่เพียงพอ คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระที่สอน การเข้าถึงข้อมูลการสอบ (O-NET) ของครูมีน้อย ด้านผู้บริหาร มีนโยบายไม่ชัดเจนด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นตัวนักเรียนรายบุคคล เพื่อให้ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (O-NET) สูงขึ้น ด้านแบบทดสอบมีเนื้อหาสาระและข้อบ่งชี้ที่กว้าง มีความหลากหลายทั้งข้อคำถาม คำตอบที่เลือก และแนวข้อสอบเน้นการคิดวิเคราะห์ที่ครูผู้สอนและนักเรียน ไม่คุ้นเคย ช่วงเวลาในการสอบและแจ้งผลการสอบล่าช้า ไม่สามารถใช้ข้อมูลย้อนกลับไปแก้ปัญหาได้ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของอุทุมพร จามรمان (อ้างใน ศิลปกรรม คำพิง, 2556 : 31) กล่าวถึงสาเหตุที่คะแนน O-NET ต่ำเนื่องมาจากสาเหตุ 3 ประการ คือ ประการแรกเด็กไม่ตั้งใจสอบเพราะคะแนนไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษาต่อประการที่สองข้อสอบส่วนใหญ่เป็นการคิดวิเคราะห์ ขณะที่เด็กจะคุ้นเคยกับการสอบแบบเลือกตอบมากกว่าและประการสาม คุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนที่ยังไม่พร้อมทั้งในเรื่องของครูและสื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้งานวิจัยของกัญญารัตน์ เกิดบ้านไทรและคณะ (2548) ที่พบว่า แรงจูงใจ เจตคติ เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ประมาณร้อยละ 25 เมื่อนำตัวแปรด้านความรู้ ความคิดที่มีมาก่อนเรียน รวมกับตัวแปรแรงจูงใจ เจตคติ จะสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากกว่าร้อยละ 80 ดังนั้น การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติที่ผ่านมามากมายปี จึงมีผลโดยเฉลี่ยเกือบทุกวิชาต่ำกว่าร้อยละ 50 อันเนื่องมาจากตัวแปรด้านผู้เรียนทั้งสองตัวแปรดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญ

5.2.2 อภิปรายเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อนักเรียนในการที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในรายด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความพร้อมของนักเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ด้านคุณภาพการสอนของครู เป็นตัวกำหนดผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุดในการถ่ายทอดความรู้ที่ใช้ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2524 : 26) กล่าวว่า คุณภาพการสอนของครูเป็นการสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่อำนวยความสะดวกให้การจัดการเรียนการสอนมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพสูงสุด การสอนที่มีประสิทธิภาพจะอำนวยความสะดวกให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น พฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นตัวกำหนดผลการเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างมาก ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับรองลงมา ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ผู้ปกครองหรือครอบครัวมีบทบาทในการส่งเสริมทางการเรียนของนักเรียนอย่างมาก ซึ่งสามารถส่งเสริมได้โดยจัดบรรยากาศในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เอาใจใส่ในการสอนทักษะพื้นฐานให้นักเรียน สำรองตรวจสอบการเรียนของโรงเรียน ส่งเสริมการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ให้ความเวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่นอกเหนือจากเวลาเรียน ผู้ปกครองที่ทำหน้าที่เอาใจใส่บุตรหลานในเรื่องเรียนทุกด้าน ย่อมจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 48 - 50) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในการปฏิรูปการเรียนรู้ไว้ว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องศึกษาค้นคว้าสืบเสาะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด จากเอกสารสิ่งพิมพ์ทุกประเภท ต้องเอาใจใส่ดูแล ติดตามความประพฤติของนักเรียนที่บ้านและที่โรงเรียนให้ความสำคัญแก่นักเรียน โดยแบ่งเวลาให้นักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กนักเรียน อบรมบ่มนิสัยให้ลูกรู้จักความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยมีเหตุผล และในขณะเดียวกันผู้ปกครองจะต้องรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโลกทัศน์ให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นพบศักยภาพที่ตนเองมีอยู่ได้ แสดงออกอย่างเต็มที่ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความต้องการของบุคคล ที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังและตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความเพียรพยายาม ทะเยอทะยาน กระตือรือร้นที่จะทำให้สำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ ความทะเยอทะยาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความรับผิดชอบ และรู้จักวางแผนในการเรียน เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งมีวิธีในการพัฒนาและสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้โดยการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสริมแรง และกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาอย่างสุดความสามารถ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของจุฬารัตน์ ออบมาลี (2553 : 83) ที่ทำการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อม คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สอดคล้องกับ กฤษณะ โสขุมมา (2558 : 3 - 4) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ราชบุรี ผลวิจัยพบว่า คะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติเห็นได้จากผลการทดสอบปีการศึกษา 2558 ต่ำกว่าร้อยละ 50 สอดคล้องกับผลการทดสอบปีการศึกษา 2556 และ 2557 ที่มีผลการทดสอบต่ำกว่าร้อยละ 50 เช่นกัน แสดงว่าความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์อย่างชัดเจน สอดคล้องกับจุฬารัตน์ ออบมาลี (2553 : 83) ที่ทำการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม และ สอดคล้องกับ กฤษณะ โสขุมมา (2558 : 3 - 4) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ราชบุรี ผลวิจัยพบว่า คะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสถิรพร เซาวนชัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนน O-NET คือผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับอรพรธณ โจมทา (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขต 2 ผลการศึกษาพบว่า พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนน O-NET ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความพร้อมของนักเรียน เป็นอีกปัจจัยที่มีความสำคัญ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความพร้อมของนักเรียนเป็นสภาพของนักเรียนที่มีภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จ เพื่อให้ได้เกิดความพึงพอใจในการเรียน ผู้เรียนที่มีความพร้อมครบทุกด้านจะส่งผลทางบวกต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับจารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของนักเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสิริฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) คือ ความพร้อมของนักเรียน และสอดคล้องกับฤชณะ โสขมา (2558 : 3 - 4) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ราชบุรี ผลวิจัยพบว่า ผลคะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์สัมพันธ์กับความพร้อมของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ พบว่าความพร้อมของนักเรียน มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลในทิศทางบวก ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .488 และ ค่ากำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .238 และด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุดแต่ยังอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจาก สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่หรือเกิดขึ้นในโรงเรียน ทั้งที่เป็นวัตถุ สิ่งของ ตัวบุคคล วิธีการ หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในสถานศึกษาและส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียนในทุกทาง สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนจะช่วยส่งเสริม พัฒนาให้ผู้เรียน ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้พัฒนาอย่างรอบด้าน ส่งผลทางบวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับจารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับสิริฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 41.34 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเดิมเท่ากับ 3.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมโรงเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70, 3.89, 3.92 และ 3.76 ตามลำดับ ซึ่งทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก

5.2.3 อภิปรายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน (X_2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .370 และปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_3) มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .149 สามารถอธิบายได้ว่า

1. ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สามารถอธิบายได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ของนักเรียน เนื่องด้วยเป็นส่วนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เรื่องใหม่ได้ดี รวดเร็วและมั่นคงมากยิ่งขึ้น ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สอดคล้องกับ Bloom (1976 : 13 - 32) ที่กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับสาคร กิ่งจันทร์ (2545 : 24) ที่กล่าวว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมดีถือว่าการเตรียมตัวในการศึกษารายวิชาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมไม่ดี จะขาดการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ในรายวิชาต่าง ๆ บางครั้งทำให้การเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่สำคัญของครูที่จะมีการส่งเสริมให้นักเรียน มีพื้นฐานความรู้เดิมโดยครูผู้สอนควรมีการสอนซ่อมเสริมหรือช่วยเหลือพิเศษแก่เด็กรายบุคคล

2. การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ว่า การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองส่งผลต่อผลการทดสอบในทิศทางตรงกันข้าม จากผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ปกครองมีการส่งเสริมทางการเรียน ในด้านการจัดหาสถานที่ในการทำการบ้านและอ่านหนังสือให้นักเรียน มีการเปิดโอกาสและให้กำลังใจนักเรียนในการแก้ตัวเพื่อให้ได้ผลการเรียนดีขึ้น และมีการให้รางวัลนักเรียนเมื่อทำคะแนนได้ดี ซึ่งเป็นเพียงการส่งเสริมสนับสนุนส่วนหนึ่งในการให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งอาจไม่สามารถทำให้นักเรียนได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบและเพิ่มพูนเนื้อหาที่ใช้ในการสอบ O-NET ได้ แต่หากนักเรียนมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ มีความสนใจและเอาใจใส่ในเรื่องการสอบ O-NET ก็จะทำให้นักเรียนมีผลการทดสอบที่ดีได้ อีกทั้งปัจจุบันยังมีการส่งเสริมทางด้านการศึกษา เช่น โรงเรียนมีหนังสือให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้และยังมีการจัดโครงการติวเข้มก่อนการสอบ นอกจากนี้ยังมีแหล่งค้นคว้าที่ไร้พรมแดนจากสื่ออินเทอร์เน็ต การจัดติวเข้มจากหน่วยงานต่าง ๆ จากสภาพการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนจะมีผลการทดสอบดี อาจจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาจากการส่งเสริมในด้านอื่นๆ หรือความสนใจ มุ่งมั่นในการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของจตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน

5.2.4 อภิปรายเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน และปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ในการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นลำดับที่หนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องจากความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนเป็นความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความสามารถเดิมของนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว เกิดจากการสะสมความรู้ประสบการณ์ และการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนเรื่องต่อไป ซึ่งวัดได้จากเกรดเฉลี่ยสะสม ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสำคัญมากในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ดังที่วิจารณ์ พานิช (2554 : 96) กล่าวว่า ความรู้เดิม หรือต้นทุนความรู้ ทำให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เกิดจากความจำระยะยาวเป็นฐานความเข้าใจนั้นเกิดจากการเอาความรู้เดิมมาใช้แก้ปัญหา แล้วเกิดเป็นความรู้ใหม่หรือขยายความรู้เดิม สอดคล้องกับ Bloom (1976 : 13 - 32) กล่าวว่า วิชาที่เรียนในโรงเรียนโดยทั่วไปมักจะมีลำดับเนื้อหา จากง่ายไปหายากต่อเนื่องกัน กล่าวคือ อยู่ในลักษณะที่เนื้อหาใหม่จะต้องอาศัยเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว เนื้อหาหนึ่ง ๆ จะตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า นักเรียนได้มีการเรียนรู้ในบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นมาก่อนแล้ว จึงจะเรียนเนื้อหาใหม่ได้ นอกจากนี้โดยทางทฤษฎี กล่าวว่า ถ้านักเรียนขาดพื้นฐานความรู้เดิมที่จำเป็นในการเรียนเรื่องใหม่ จะไม่สามารถเรียนเรื่องใหม่ให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ไม่ว่าจะใช้ความพยายาม ใ้รางวัล หรือใช้การสอนที่มีประสิทธิภาพเพียงใดก็ตาม ความรู้พื้นฐานเดิมจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน การที่นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมเพียงพอก็จะเป็นฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น Bloom ได้ศึกษาผลงานวิจัยของนักศึกษาหลายคน แล้วสรุปว่าความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนสามารถพยากรณ์ขีดระดับ หรืออัตราความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้ ความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับสิฎฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีสามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) คือ ความรู้พื้นฐานเดิม สอดคล้องกับจุฬารัตน์ ออบมาลี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่มีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม และสอดคล้องกับศิลาพรณ์ คำเพ็ง (2556 :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอดาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอดาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีด้านผู้เรียน นักเรียน ขาดการตระหนักและเห็นความสำคัญของการสอบ (O-NET) พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนไม่ดี ซึ่งส่งผลให้ผลการทดสอบต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Baker และคณะ (2001: 1-17) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสะท้อนของการศึกษาทั่วโลก จากการศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั่วโลกเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนานาชาติ โดยใช้ข้อมูลจากการวิจัยและประเมินผลนานาชาติ วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ครั้งที่ 3 1994-1995 (TIMSS) เป็นนักเรียนเกรด 7-8 จาก 41 ประเทศที่เข้าร่วมผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ มีความรู้พื้นฐานเดิม สอดคล้องกับ Dieter, Schonwetter และคณะ (2002 : อ้างใน วัชรภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ์ , 2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของครอบครัวและความแตกต่างของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยทำการศึกษากับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่อยู่ตอนกลางภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา จำนวน 285 คน ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรด้านนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือความรู้พื้นฐานเดิม ดังนั้นจะเห็นว่าความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนสูงขึ้นได้

2. ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ในการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นลำดับที่สอง และส่งผลทางลบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า การที่ผู้ปกครองมีการส่งเสริมทางการเรียนมากเกินไปจะทำให้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนลดลง จากผลการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับสุดท้ายเรียงจากมากไปน้อยพบว่า ผู้ปกครองมีการส่งเสริมทางการเรียน ในด้านการจัดหาสถานที่ในการทำการบ้านและอ่านหนังสือให้นักเรียน มีการเปิดโอกาสและให้กำลังใจนักเรียนในการแก้ตัวเพื่อให้ได้ผลการเรียนดีขึ้น และมีการให้รางวัลนักเรียนเมื่อทำคะแนนได้ดี ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าเป็นเพียงการส่งเสริมสนับสนุนส่วนหนึ่งในการให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งอาจไม่สามารถทำให้นักเรียนได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบและเพิ่มพูนเนื้อหาที่ใช้ในการสอบ O-NET ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัชย์ ไวยวรรณจิตร (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ : กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา พบว่า สาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ เนื่องจากผู้ปกครองขาดความตระหนักและส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างถูกวิธี แต่หากนักเรียนมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ มีความสนใจและเอาใจใส่ในเรื่องการสอบ O-NET ก็จะทำให้นักเรียนมีผลการทดสอบที่ดีได้ อีกทั้งปัจจุบันยังมีการส่งเสริมทางการเรียนการสอน เช่น โรงเรียนมีหนังสือให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้และยังมีการจัดโครงการติวเข้มก่อนการสอบ นอกจากนี้ยังมีแหล่งค้นคว้าที่ไร้พรมแดนจากสื่ออินเทอร์เน็ต การจัดติวเข้มจากหน่วยงานต่าง ๆ มากมาย จากสภาพการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนจะมีผลการทดสอบดี อาจจะมาจากการส่งเสริมในด้านอื่น ๆ หรือความสนใจ มุ่งมั่นในการศึกษาของนักเรียนซึ่งไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของ จารุพันธ์ โปธิทอง (2554: 68) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับศศิธร สุริยา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติพร้อมผลการสร้างสมการพยากรณ์คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์คะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ มีการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .933 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เท่ากับ .871 แสดงว่าตัวแปรสามารถอธิบายคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติได้ร้อยละ 87.1 สอดคล้องกับจตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ พบว่าระดับนักเรียน มีตัวแปรการรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 70.42 แต่หากผู้ปกครองมีความเข้าใจ ความรู้เกี่ยวกับการสอบ ตระหนักถึงความสำคัญของการสอบและส่งเสริมทางการเรียนอย่างถูกวิธี มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่คาดหวังกับนักเรียนมากเกินไป ก็ย่อมจะส่งผลทางบวกกับผลการทดสอบของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Morrow & Wilson (1961 : 508-514) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพ่อแม่ที่ให้คำชมเชย ยอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น มีพ่อแม่ที่ชอบข่มขู่ เข้มงวดกวดขันเด็กจนเกินไป ลงโทษเด็กบ่อยๆ หรือไม่ก็ให้ความคุ้มครองปกป้องเด็กมากเกินไป บรรยากาศในบ้านจึงมีความตึงเครียดและขัดแย้งกัน ดังนั้นจะเห็นว่าการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลการทดสอบที่สูงขึ้นได้

3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ในการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานเป็นลำดับที่สาม ทั้งนี้อาจเนื่องจากสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนได้เรียนรู้ได้รอบด้าน สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะส่งผลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับจารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับสิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 41.34 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเดิมเท่ากับ 3.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครู สภาพแวดล้อมโรงเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70, 3.89, 3.92 และ 3.76 ตามลำดับ ซึ่งทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จะเห็นว่าสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะส่งผลให้นักเรียนมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานที่สูงขึ้นได้

4. ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ในการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เป็นลำดับที่สี่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1976 : 167 - 169) ที่กล่าวว่า ครูที่มีคุณภาพการสอนสูงจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Herbert J. Walberg (อ้างในมณเฑียร ชมดอกไม้ , 2541) งานวิจัยของใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (อ้างใน วัชรภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ์, 2549) งานวิจัยของ Baker และคณะ (2001) งานวิจัยของชวน โฉมทรัพย์เย็นและคณะ (2549) พบว่ากิจกรรมของครูหรือการสอนของครู คุณภาพของการเรียนการสอนวุฒิและประสบการณ์ในการสอน เทคนิคการสอนและสมรรถนะของครู มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬารัตน์ อบรมาลี (2553 : 81-88) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพล คือ คุณภาพการสอนของครู และงานวิจัยของสกริพร เซาว์นชัย (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์คะแนน O - NET คือ ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ระดับห้องเรียน มีตัวแปรประสบการณ์สอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคุณภาพการสอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 99.87 และสอดคล้องกับ Doland (1980 : 989A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านคุณภาพการสอน การเข้าร่วมโครงการของผู้ปกครองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ส่งผลต่ออารมณ์จิตใจโดยใช้นักเรียนเกรด 6 เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากโรงเรียนที่เป็นแบบอย่างของโรงเรียนทั่วไปซึ่งมีหลายโครงการแต่ละโครงการไม่ต่อเนื่อง ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการสอน การเข้าร่วมโครงการ และการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ต่างมีอิทธิพลต่อการเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นจะเห็นว่าคุณภาพการสอนของครู ทำให้นักเรียนมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานสูงขึ้นได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน และคุณภาพการสอนของครู ต่างมีอิทธิพลต่อผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนมีผลการทดสอบ O-NET เพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนมากที่สุด คือ ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีผลการทดสอบเพิ่มขึ้นผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร และตัวนักเรียนเอง ควรส่งเสริมสนับสนุนและตระหนักถึงความสำคัญของการเพิ่มความรู้พื้นฐานเดิม โดยผู้บริหารควรให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวกจัดหางบประมาณในการดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การสอน ยกย่องชมเชยเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูและนักเรียน ผู้ปกครองและครูควรคอยดูแลเอาใจใส่ มอบความรัก ความอบอุ่น ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจแก่นักเรียน จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้พื้นฐานเดิมแก่นักเรียน เช่น กิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการ กิจกรรมเข้าค่าย กิจกรรมทบทวนความรู้ กิจกรรมสอนซ่อมเสริม เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนรู้จักศักยภาพและความสามารถของตนเอง และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนอันจะส่งผลให้ผลการทดสอบระดับชาติสูงขึ้นได้

2. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองส่งผลทางลบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีผลการทดสอบเพิ่มขึ้น ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการสอบ O-NET ให้กับผู้ปกครองได้ตระหนักและเข้าใจในความสำคัญเพื่อจะได้มีวิธีการดูแลและส่งเสริมผู้เรียนทางการเรียนได้ถูกวิธีมากยิ่งขึ้นและผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียนอย่างจริงจัง เอาใจใส่และติดตามการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอและให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในทุกด้าน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้นต่อไปในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. 2550. รายงานผลการประเมินพัฒนาการนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2553. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- กฤษณะ โสขุมมาและคณะ. 2558. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ราชบุรี.” คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กรอุณา ศรีรุณ. 2552. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2.” ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- กอบชัย โพนินาแค. 2546. “การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกษมสันต์ อินพรม. 2549. “การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่3.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- แกมกาญจน์ คชวงษ์. 2553. “การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านการเรียนและปัญหาด้านสังคมของนักเรียนชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระบุรีเขต 1.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์. 2544. “ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2559. การใช้โปรแกรม SPSS for Window 11.5 ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น. [Online]. Available : http://intraserver.nurse.cmu.ac.th/mis/download/publication/463_file.pdf.
- เครือวัลย์ ภูมิศรีแก้ว. 2552. “การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ที่ใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยสารคาม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จตุพร วงศ์ไชย. 2556. “ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3.” ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- จตุณี แก้วเอียน. 2557. เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการ ปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : ขานเมืองการพิมพ์.
- จารุพันธ์ โพธิ์ทอง. 2554. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล การศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จิตอารีย์ ปัญญาแจ้งสกุล. 2544. “ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางคณิตศาสตร์ สมรรถภาพทาง จำนวนสมรรถภาพทางภาษา เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความรู้ พื้นฐานเดิมทางคณิตศาสตร์ กับความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดนครราชสีมา.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฑามาศ กันทา. 2557. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดพิจิตร.” ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- จุฬารณย์ ออบมาลี. 2553. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับชาติวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐานิตย์ เนคนานุรักษ์. 2557. “การศึกษาการดำเนินงานโครงการโรงเรียนดีศรีตำบล ของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ชุตริ์ วงศ์รัตน์. 2553. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. นนทบุรี : ไทเนรมิตกิจอินเตอร์โพรแกรสซิฟ.
- ดวงกมล บุญธิมา. 2549. “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.” ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ถิระนันท์ อนวัช. 2549. “อยากให้ลูกเรียนเก่ง.” แม่และเด็ก. 9(26) : 102-103
- ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์. 2547. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ.” มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ทิตนา แหมมณี. 2542. การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. วารสารวิชาการ, 2(5) : 3-30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชเนศ ข้าเกิด. 2547. การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน. วารสารมิตรครู 33 (ธันวาคม 2547), 40 – 41.
- นพชัย วงศ์บุญ. 2548. “การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2.” คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นภดล แสนขวา. 2552. “โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2.” คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- นรา สมประสงค์. 2546. การบริหารสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาในประมวลสาระชุดวิชาการจัดการศึกษา หน่วยที่ 9 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นฤมล อึ้งเจริญ. 2552. “การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มกรุงธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นัยนา จันตะเสน. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดนครพนม : การวิเคราะห์พหุระดับ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิกสัน วังโพธิ์. 2548. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี.” คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- นิตยา สิทธิเสื่อ. 2555. “การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านทับช้าง โดยใช้ กิจกรรมกลุ่ม.” คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- นิพล พลกลาง. 2549. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2549.” มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2524. “รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน.” ปริญญาโททางการศึกษาธรรมิกราช บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญช่วย ภัคดี. 2551. “การวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนและหลังการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้อง.” คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเมศวร์ วัฒนโภาส และคณะ. 2548. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี.” งานวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประยูร ไชยวรรณ. 2548. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประวิทย์ โทณแก้ว. 2553. “ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาเทคนิคการผลิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.” ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ปราณี หลาเบ็ญสุข. 2553. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ปัทมา แป้นพุดเย็น. 2557. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดกำแพงเพชร.” ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- พรรณิ ช. เจนจิต. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พริ้นท์.
- พรรณิ ลีกิจวัฒน์. 2555. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : มีน เซอร์วิส ซัพพลาย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). 2540. ธรรมนุญชีวิต : พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พัฒนา จันทรา. 2542. การจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สาขาสังคมศึกษา ภาควิชามัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชัย เสงี่ยมจิตต์. 2550. การบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่องค์กรอัจฉริยะ. วารสารครูทัศน์ 19,9 (มิถุนายน-พฤศจิกายน 2550) : 13-19.
- พิมพ์ประภา อรัณมิตร. 2552. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลอย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ.” ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เพ็ญภัคร พันผา. 2554. “การพัฒนาโมเดลมูลค่าเพิ่มพหุระดับเพื่อการวัดประสิทธิผลของโรงเรียน.” ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภักพล นันทาวิราช. 2551. “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สนคิดต่อการออกกำลังกายและความเชื่ออำนาจ
ภายในตอนที่พยากรณ์พฤติกรรมออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.”
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตศึกษา,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทรวิจิตร มณีประเสริฐ. 2554. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาศาษา
วิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.”
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณีวรรณ เอวาพันธ์. 2545. “การศึกษาคุณภาพการสอนกับพฤติกรรมการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลางของครูพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น.” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มีทนา เฟ็งแจ่ม. 2550. “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.”
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ยุพิน พิพิธกุล. 2536. การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งชัชตาพร เวหะชาติ. 2551. การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2 .
สงขลา : นำศิลป์โฆษณา.
- วัญญู บัวทอง. 2548. “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- วรวรรณ ลีสถาน. 2551. “การใช้กิจกรรมเน้นสถานการณ์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีต่อ
ความสามารถด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
ระดับกำลังพัฒนา.” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันฐิยา ไชยลา. 2550. “การศึกษาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่มีแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์และแบบการเรียนรู้ต่างกัน.” การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรา จรุงผล. 2549. “การวิเคราะห์พหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาเทคโนโลยีวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชราภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ์. 2549. “การวิเคราะห์ตัวแปรพหุระดับของความถี่การจำเป็นของ
นักเรียนและครูที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น.” ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา.
คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วาโร เฟ็งสวัสดิ์. 2544. การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช. 2554. วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ. : ตาอาต
พับลิเคชั่น.

- วิวัฒน์ พงษ์สุภา. 2544. “การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วีระยุทธ กองวงษา. 2553. “ปัจจัยด้านบุคลิก ความรู้ เจตคติ สภาพแวดล้อมและสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและสุขภาพ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. 2520. การสอนเพื่อบรรดิกการ. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- ศิลปรัตน์ ดำเพ็ง. 2556. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคะแนน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอดาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศศิธร สุริยา. 2551. “ปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศึกษาธิการ , กระทรวง. 2551. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สิฏฐารัตน์ ชันทอง. 2555. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2557. คู่มือการจัดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้น ป.6 และ ม.3 ปีการศึกษา 2557 . กรุงเทพมหานคร ม.ป.ท.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2558. สอบถามค่าสถิติพื้นฐานทั่วประเทศ. [Online]. Available : <http://www.onetresult.niets.or.th>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ .2557. การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน. กรุงเทพฯ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ .2558. รายงานประจำปี 2557 . กรุงเทพฯ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน). 2559. รูปแบบข้อสอบ. [Online]. Available : <http://www.niets.or.th>
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2556. หนังสือเรียนรายวิชาเพิ่มเติมคณิตศาสตร์ เล่ม 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6. กรุงเทพฯ : สกสศ. ลาดพร้าว.
- สถิรพร เขาวนชัย. 2552. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สมบุรณ์ พรหมเทพ. 2553. “การพัฒนาความพร้อมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนธาดานาเวงวิทยาด้วยกิจกรรมการเล่นพื้นฐาน.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาจิต. 2548. “ช่วยให้ลูกได้เรียนดีขึ้น.” แม่และเด็ก. 8(15): 40-42.
- สาคร กิ่งจันทร์. 2545. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2556. แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. กลุ่มนโยบายและแผน.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2557. รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปีการศึกษา 2556 . กรุงเทพฯ : อินเทอร์เน็ต-เทค พรินต์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2557. แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2558 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. กลุ่มนโยบายและแผน.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2558. รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปีการศึกษา 2557 . กรุงเทพฯ : อินเทอร์เน็ต-เทค พรินต์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. 2558. แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. กลุ่มนโยบายและแผน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. 2553. แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2555. แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552- 2559). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2557. รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล ปี 2556. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552. แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุณีย์ ชีรดากร. 2542. จิตวิทยาการเรียนการสอน. สถาบันราชภัฏพระนคร.
- สุหัตตรา แก้ววิชิต. 2548. “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาณี ปิยะอภิรักษ์. 2539. “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศภายในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุมรา คงภิมย์ชื่น. 2557. “ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.”
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา.
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรัชย์ ไวยวรรณจิตร. 2552. “การศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ: กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทย.” ทุนอุดหนุนการทำวิจัยจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). กรุงเทพฯ.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2555. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพรรณ โจมทา. 2556. “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O – NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคายเขต 2.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉรา บุญสุข. 2553. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2.”
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อัญญา พรหมมาท้าว. 2553. “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์.” ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อัลวี จารรงค์. 2551. “บรรยากาศองค์การในโรงเรียนเอกชนสามัญ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1.” สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อารีย์ พันธุ์มณี. 2544. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
 เลิฟแอนด์เลิฟเฟลส.
- อุทุมพร จามรมาน. 2543. การประกันคุณภาพการศึกษา. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ ณ
 ห้องสัมมนา 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543.
 อัดสำเนา
- อุไร บัวทอง. 2542. “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน การสอนซ่อมเสริม การสนับสนุนของ
 ผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน.” ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 ภาควิชาวิจัยการศึกษา. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอื้อมพร หลินเจริญ และคณะ. 2552. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.”
 ทุนอุดหนุนการทำวิจัยจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
 กรุงเทพฯ.
- Anderson, L.W., et al. (2001). A taxonomy for learning, teaching, and assessing : a
 revision of bloom’s taxonomy of educational objectives. United States:
 Addison Wesley Longman.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Baker, D.P.et.al. 2001. Worldwide shadow education : Outside-school Learning , Institutional quality of schooling, and cross-national mathematics achievement. Educational evaluation and policy analysis.
- Betul, Y. and Giray, B. 2004. A Re-analysis of the TIMSS 1999 mathematics assessment data of the Turkish students. The Journal of studies in Educational Evaluation 30 : 87-104.
- Bloom, Benjamin S. 1976. Human Characteristic and School Learning, New York : Mcgraw-hill.
- Centra, John A. 1975. "Colleagues as Raters of Classroom Instruction." Journal of Higher Education 46. : 327 – 337.
- Doland, L. J. 1980. The effective correlation of home concern support instructional quality and achievement. Dissertation Abstracts International, 41 (10), 989A
- Glatthorn , Allan A. 1996. Quality Teaching Through Professional Development. California : Corwin Press.
- Good , Carter V. 1973. Dictionary of Education. New York : McGraw Hill Company.
- Harris, Ben M. 1986. Developmental Teacher Evaluation. Massachuselts : Allyn and Bacon.
- Hermans, H.J.M. 1970. A questionnaire measure of achievement motivation. Journal of Applied Psychology.
- Hoy, Wayne K ; & Cecll, G. Misk. 1991. Educational Administration : Theory, Research, and Practice. New York ; McGraw-Hill.
- Jeremy, D. Finn and Susan B. Gerber. 2005. "Small Classes in the Early Grades, Academic Achievement, and Graduating from High School," Journal of Educational Psychology. 97(2) : 218-221
- McClelland, D.C. 1961. The Achievement Society. New York : The Free Press
- Morrow,W.R.,& Wilson, R.C.(1961). Family relations of bright high-achieving and under-achieving high school boys. Child Development, 32(6) , 508-814.
- Pamela, E. and J. Davis-Kean. 2005. "The Influence of Parent Education and Family Income on Child Achievement: The Indirect Role of Parental Expectations and the Home Environment," Journal of Educational Psychology. 19(2) : 300-303.
- Stephen, R. Lassen and others. 2006. "The Relationship of School-Wide Positive Behavior Support to Academic Achievement in An Urban Middle School," Journal of Educational Psychology. 43(6) : 709-711.
- Young, D.J. et. al. 1996. "Science Achievement and Educational Productivity : A Hierarchical Linear Model" Journal of Education Research 89, 5 (may). 272-278.
- Stone , Edgar. 1994. Quality Teaching. London : Clays.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
หนังสือราชการประกอบการดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

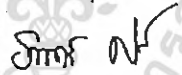
หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 / 0891 วันที่ ๓ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.บุญจันทร์ สีสันต์

ด้วย นางสาววารุณี คันธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” โดยมี
ดร.อำภาพรรณ ตันตินาครกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มี
ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
แบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้
งานวิจัยของ นางสาววารุณี คันธจันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 / **0891** วันที่ ๒ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ฐิยาพร กันตธานาวัดน์

ด้วย นางสาววารุณี คันธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” โดยมี
ดร.อำภาพรรณ ดันตินาครกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มี
ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
แบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้
งานวิจัยของ นางสาววารุณี คันธจันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692
ที่ ศธ 0524.04 / **0891** วันที่ ๒ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ภาไพกาญจน์ อินทร์น้อย

ด้วย นางสาววารุณี คันธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” โดยมี
ดร.อำภาพรรณ ดันตินาครกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มี
ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
แบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้
งานวิจัยของ นางสาววารุณี คันธจันทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

สมศรี นพ
(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 0891

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๒ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.นันทพร แสงอุไร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววารุณี คันธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” โดยมี
ดร.อำภาพรณ ตันดินาครกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและ
เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของนางสาววารุณี คันธจันทร์
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี สิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-611-8519

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0891

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๓ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.วิสิทธิ์ ใจดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววารุณี คันธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” โดยมี
ดร.อำภาพรพรรณ ตันตินาคกรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.ภาณุจนา บุญภักดิ์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและ
เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของนางสาววารุณี คันธจันทร์
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-611-8519

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรอุดมศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2559 ให้ดำเนินการดังนี้

นางสาววารุณี คันธจันทร์ รหัสประจำตัว 56603091 ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาดชั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (Academic Administration Factors Affecting the Ordinary National Education Test Results of Mathayom Suksa 3 Students of the Secondary Educational Service Area Office 2)” โดยมี ดร.อำภาพรณ ดันดีนาครกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2559

(รองศาสตราจารย์ ดร. กิติพงศ์ มะโน)

คณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 1077

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๖ มีนาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

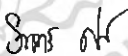
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพรตพิทยพยัต

ด้วย นางสาววารุณี คันธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2” โดยมี
ดร.อำภาหรรณ ตันตินาครกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ รศ.ดร.กาญจนา บุญศักดิ์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาววารุณี คันธจันทร์
ทดลองใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน
พื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2558 ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.รัตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.086-611-8519

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 1116

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววราณี คັນธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๓ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒” โดยมี ดร.อำภาพรรณ
ตันดินาคกรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ รศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วมและได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาววราณี คັນธจันทร์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดย
ใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-
NET) ในปีการศึกษา 2558 ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี สิริพันธุ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๘๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๖-๖๑๑-๘๕๑๙

ที่ ศธ 0524.04/ 1366

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๕ เมษายน 2559

เรื่อง ขออนุญาตเคราะหิให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 (สพม.2)

ด้วยนางสาววารุณี คันธจันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มีความประสงค์ขอข้อมูลคะแนนไอเน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 เพื่อประกอบการจัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสอบทางการศึกษาระดับชาติพื้นฐานของนักศึกษาระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 086-611-8519

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตืขั้นพื้นฐานของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตืขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตืขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 44 ข้อ

2. ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพราะข้อมูลและคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย โดยข้อมูลที่รวบรวมได้จะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด

3. หากประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนางสาววารุณี คันธจันทร์ โทรศัพท์ 086-6118519

4. ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งเพื่อตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาววารุณี คันธจันทร์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ และเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3)

โปรดระบุ .....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าตรงกับความเป็นจริงของท่านในระดับใด โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีรายละเอียดความหมายแต่ละช่อง ดังนี้

คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	ด้านคุณภาพการสอนของครู ครูเอาใจใส่การสอนของนักเรียน	✓				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านคุณภาพการสอนของครู						
1.	ครูมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู					
2.	ครูมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน					
3.	ครูมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน					
4.	ครูอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนจนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน					
5.	ครูให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
6.	ครูใช้สื่อการสอนเพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความ สนุกสนาน					
7.	ครูมีวิธีการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					
8.	ครูมีการสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง					
9.	ครูมีการทดสอบผู้เรียนตามเนื้อหาวิชาที่สอน					
ด้านการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง						
10.	ผู้ปกครองให้การดูแล เอาใจใส่ ให้คำปรึกษานักเรียนในเรื่องเรียน					
11.	ผู้ปกครองจัดหาสถานที่ในการทำการบ้านและอ่านหนังสือให้นักเรียน					
12.	ผู้ปกครองส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนเรียนพิเศษนอกเวลาเรียนปกติ หากนักเรียนต้องการ					
13.	ผู้ปกครองให้โอกาสนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ					
14.	ผู้ปกครองมีการติดตาม ตรวจสอบผลการเรียนของนักเรียน					
15.	ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียน					
16.	ผู้ปกครองช่วยเหลือสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม อย่างเต็มศักยภาพ					
17.	ผู้ปกครองคอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาที่ตรงตามศักยภาพ ของนักเรียน					
18.	ผู้ปกครองให้รางวัลนักเรียนเมื่อทำคะแนนได้ดี					
19.	ผู้ปกครองให้โอกาสและให้กำลังใจนักเรียนในการแก้ตัวเพื่อให้ได้ผลการ เรียนดีขึ้น					
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน						
20.	นักเรียนต้องการจะได้รับคะแนนสูงในการสอบทุกครั้ง					
21.	นักเรียนมีการตั้งความหวังและเป้าหมายและพยายามทำให้สำเร็จ					
22.	นักเรียนจะทำแบบฝึกหัด ทำการบ้านอย่างกระตือรือร้นด้วยตนเอง					
23.	นักเรียนมีความเพียร พยายามที่จะเรียนให้ได้ดี					
24.	นักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวงในเรื่องเรียน					
25.	เมื่อครูให้แบบฝึกหัดนักเรียนกระตือรือร้นที่จะทำให้เสร็จอย่างรวดเร็ว					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
26.	นักเรียนตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคตที่ชัดเจน					
27.	นักเรียนใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเรียน					
ด้านความพร้อมของนักเรียน						
28.	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงไม่เป็นอุปสรรคในการเรียน					
29.	นักเรียนมีจิตใจมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน					
30.	นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการเรียน					
31.	นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ					
32.	นักเรียนมีความตั้งใจและมีสมาธิในเวลาเรียน					
33.	นักเรียนมีความสนใจและเอาใจใส่ในการเรียน					
34.	นักเรียนทำจิตใจให้สงบก่อนเรียน					
35.	นักเรียนมีการเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเรียน					
36.	นักเรียนมีวิธีดึงความสนใจของตนเองให้อยากเรียนรู้บทเรียน					
ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน						
37.	โรงเรียนมีห้องศูนย์วิชาและแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน					
38.	โรงเรียนมีห้องสมุดที่ทันสมัย มีตำราเอกสารหลากหลายมีประโยชน์ในการเรียน					
39.	โรงเรียนจัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทดี เป็นต้น					
40.	โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการสำหรับทำกิจกรรมเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน					
41.	โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน					
42.	โรงเรียนมีสื่อ โสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอและเหมาะสมในการนำมาใช้งาน					
43.	โรงเรียนจัดบรรยากาศทั่วไปเอื้อต่อการเรียนรู้					
44.	โรงเรียนมีการจัดป้ายนิเทศที่น่าสนใจและมีประโยชน์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างเนื้อหา กับแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
3.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
4.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
5.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8.	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
11.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
12.	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
15.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
16.	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
17.	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
18.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
19.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
20.	-1	1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
21.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
22.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
23.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
24.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
25.	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
26.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
27.	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
28.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
29.	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
30.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
31.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
32.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
33.	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
34.	1	1	-1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
35.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
36.	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
37.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
38.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
39.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
40.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
41.	0	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
42.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
43.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
44.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาววารุณี คันธจันทร์
วัน-เดือน-ปีเกิด	27 ตุลาคม 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดอุบลราชธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	1229/33 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขามัธยมศึกษาวิทยาศาสตร์ (คณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2558 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	รับราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนพรตพิทยพยัต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พ.ศ. 2547 - ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้